

วันภาษาไทยแห่งชาติ

ประจำปี พ.ศ.๒๕๔๗

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ชื่อหนังสือ : วันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗
ผู้จัดพิมพ์ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม
ผู้ประสานงาน : สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม
พิมพ์ครั้งที่ ๑ : พ.ศ. ๒๕๔๗
ISBN : 974-9681-23-1
เลขหมู่ : ๔๙๕.๙๑๘
จำนวนพิมพ์ : ๑,๐๐๐ เล่ม
จำนวนหน้า : ๑๑๖ หน้า
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

วันภาษาไทยแห่งชาติ

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

วันภาษาไทยแห่งชาติ

๒๙ กรกฎาคม

...เรามีโชคดีที่มีภาษาของเราแต่โบราณกาล
จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้.....

กระแเสพระราชดำรัสของ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ให้วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพราะวันดังกล่าวมีความสำคัญต่อวงการภาษาไทยอย่างยิ่ง เนื่องด้วยตรงกับวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปเป็นประธานในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมคณะอักษรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๕ ในครั้งนั้นทรงร่วมอภิปรายในหัวข้อปัญหาของการใช้ภาษาไทย ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาไทยหลายท่าน ทรงดำเนินการอภิปรายและทรงสรุปการอภิปรายอย่างดีเยี่ยม แสดงถึงพระปรีชาสามารถและความสนพระราชหฤทัยห่วงใยในภาษาไทย เป็นที่ประทับใจผู้เข้าร่วมประชุมในครั้งนั้นเป็นอย่างยิ่ง นับเป็นครั้งแรกและครั้งเดียวในประวัติศาสตร์ของวงการภาษาไทยที่ได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณดังกล่าว ดังจะขออัญเชิญมาบางตอน ดังนี้

“ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน.....

...เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...”

การจัดตั้งวันภาษาไทยแห่งชาติตามแนวคิดที่ว่า กำหนดให้ตรงกับวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปีนั้น มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ผู้ทรงเป็นนักปราชญ์และนักภาษาไทย รวมทั้งเพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ที่ได้ทรงแสดงความห่วงใยและพระราชทานแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย โดยถือว่า โครงการดังกล่าวจะมีบทบาทในการร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ด้วย ส่วนวัตถุประสงค์ต่อมาคือ เพื่อกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของคนไทยทั้งชาติให้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทย ตลอดจนร่วมมือร่วมใจกันทำนุบำรุงส่งเสริมและอนุรักษ์ภาษาไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และเป็นสมบัติวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติให้คงดำรงยั้งยืน คู่ชาติไทยตลอดไป นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการใช้ภาษาไทยทั้งในวงวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งเพื่อยกมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาทุกระดับให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ประการสุดท้ายยังมุ่งจะเชิญชวนและเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนทั่วประเทศมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ ไปสู่สาธารณชน ทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและในฐานะภาษา เพื่อการสื่อสารของทุกคนในชาติ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักในคุณค่าของภาษาไทยมีน้ำพระราชหฤทัยห่วงใยในปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นอันมากตลอดมา ซึ่งทรงแสดงให้เห็นปรากฏเป็นที่ประจักษ์ติดต่อกันมานานแล้วดังจะเห็นได้จากพระบรมราโชวาทที่พระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๐๒ ว่า

“...ในปัจจุบันปรากฏว่า ได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือยและไม่ตรงกับความหมาย อันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ภาษาของเราก็มีแต่จะทรุดโทรม ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเรา ทุกคนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาไว้ ฉะนั้น ขอให้บรรดานิสิตและบัณฑิต ตลอดจนครูบาอาจารย์ได้ช่วยกันรักษาและส่งเสริมภาษาซึ่งเป็นอุปกรณ์และหลักประกันเพื่อความเจริญของประเทศชาติ...”

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ก็ได้ทรงแสดงความห่วงใยในเรื่องการย่อความ ได้พระราชทานพระราชดำรัสเนื่องในวันงานการศึกษาสัมพันธ์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตอนหนึ่งว่า

“...การย่อความเป็นวิชาที่สำคัญที่สุด เพราะว่าถ้าไปฟังใครพูดและยิ่งพูดนานๆ ก็ต้องไปจับว่าเขาพูดว่าอะไร แล้วนำมาเรียงเป็นหัวข้อ เสร็จแล้วจึงจะสอนคนอื่นได้ ถ้าเราไม่มีระเบียบในหัว เราจะไปสอนหรือไปเล่าให้คนอื่นก็ไม่ได้...”

ต่อมาวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่ผู้นำศาสนาอิสลาม (อิหม่าม) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และผู้แทนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา ๒ ตอนหนึ่งว่า

“... การรู้ภาษาและอ่านเขียนได้นี้เป็นประโยชน์มากประการหนึ่ง ทำให้มีความสะดวกในการติดต่อ เช่น ติดต่อการทำงานกับทางราชการ หรือติดต่อประสานกับผู้ที่มาปฏิบัติงานพัฒนาต่างๆ ซึ่งถ้าติดต่อพูดจากันได้ไม่ติดขัด ก็จะมีความเข้าใจกันและสามารถร่วมมือกันทำงานสร้างความสุขความเจริญให้เกิดขึ้นได้อีกประการหนึ่ง การอ่านเขียนหนังสือได้จะช่วยให้มีโอกาสเรียนรู้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ต่างๆ ได้มากมาย และความรู้ ความเข้าใจ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในทางสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ตามที่ต้องการได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ภาษายังเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด รวมทั้งคุณธรรมความดีทุกอย่าง...”

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็ได้ทรงแสดงความห่วงใยที่สื่อมวลชนมักออกเสียงวรรณยุกต์ของคำผิด ได้พระราชทานพระราชดำรัสแก่คณะบุคคลที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายชัยมงคล ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ตอนหนึ่งว่า

“...นอกจากนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงของวรรณยุกต์ เสียงสูงขึ้นไปเรื่อยๆ เสียงโทกลายเป็นเสียงตรี เสียงตรีกลายเป็นจัตวา เลยทำให้ฟังดูแปลกๆ เป็นอย่างนี้ได้อย่างไร จะมาจากภาษาฝรั่งก็เป็นไปได้ แต่บางคนไม่รู้ภาษาฝรั่ง ก็ออกเสียงอย่างนี้ มีความเปลี่ยนแปลงแน่...”

นอกจากนี้ยังทรงพระราชนิพนธ์แปลเรื่อง ตีโต และนายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระกับทรงพระราชนิพนธ์เรื่องชาดกในพระพุทธศาสนา พระมหาชนก ทรงสามารถใช้ภาษาได้อย่างเรียบง่ายและกระชับสื่อสารได้กระจ่างชัดเจน เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่เพียบพร้อมด้วยคุณค่าด้านภาษาและคุณลักษณะของวรรณศิลป์

สืบเนื่องจากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มีน้ำพระราชหฤทัยห่วงใยในปัญหาการใช้ภาษาไทยดังกล่าวมานี้ เป็นเหตุให้หน่วยงานหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย ตลอดจนหน่วยงานอิสระในภาคเอกชน จะตระหนักในความสำคัญของภาษาไทยมากขึ้น และร่วมกันจัดกิจกรรมอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อน้อมนำให้คนไทยหันมาตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติของคนไทยทุกคนและร่วมกันอนุรักษ์ภาษาไทยให้มีความถูกต้องงดงามอยู่เสมอและตลอดไป

คำนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของคนไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ดังกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งสรุปความได้ว่า พระองค์ทรงต้องการให้คนไทยทุกคนรักษาภาษาไทยไว้ให้ดี ภาษาไทยเป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องใช้สื่อสาร บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อวิถีการดำรงชีวิต คนไทยส่วนใหญ่ล้วนได้รับอิทธิพลทางด้านการสื่อสารที่ต้องการความสะดวก กระชับ และรวดเร็วจนอาจทำให้ภาษาไทยที่เคยใช้กันเป็นปกตินั้น ต้องผิดเพี้ยน เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของยุคสมัย ดังนั้นเราทุกคนต้องช่วยกันอนุรักษ์ สืบทอด ความงดงามของภาษาไทยไว้ให้อนุชนรุ่นหลังและต้องสามารถใช้ภาษาไทยในสังคมแห่งเทคโนโลยีได้อย่างชาญฉลาด

เพื่อเป็นการแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยต่อการอนุรักษ์ภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จึงได้จัดพิมพ์หนังสือ วันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ขึ้น โดยนำสาระคุณค่า ของการจัดกิจกรรมด้านภาษาไทยที่ได้จากการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย มาเป็นแนวคิดเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชน เยาวชน เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และสืบทอดภาษาไทยไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติสืบไป

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมาวันภาษาไทยแห่งชาติ	๑
กำหนดการวันภาษาไทยแห่งชาติ	๓
คำกล่าวรายงานวันภาษาไทยแห่งชาติ	๔
คำกล่าวเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ	๖
สรุป โครงการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗	๘
รางวัล “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย	
ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	
เรื่อง การยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย	๑๐
ประวัติและคำกล่าวในวันภาษาไทยแห่งชาติผู้ได้รับรางวัลบุษบกทอง	
รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	๑๑
นาวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา	๑๗
นายดำรง พุฒตาล	๒๓
อาจารย์ ดร.ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล	๓๓
อาจารย์รัตนา สถิตานนท์	๓๙
นางดวงดาว จารุจินดา	๔๓
นางสาวคັນสนีย์ นาคพงศ์	๔๗
นางผู้สขุา โทณะวณิก สุขวัฒน์	๕๓
ประวัติและคำกล่าวในวันภาษาไทยแห่งชาติของผู้ได้รับรางวัลพิเศษ	
สำหรับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาไทยดีเด่น	
นายโจนัส วาเดนโฮล์ม	๕๗
โครงการงามอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล (กิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ	
ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย)	๖๓
หลักเกณฑ์การพิจารณาเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
รางวัลประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย	
ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	
เรื่อง ผลการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย	๖๕
ประวัติและคำขวัญผู้ได้รับรางวัลประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย	
ประเภทนักเรียน	๖๗
ประเภทนิสิต-นักศึกษา	๗๑
ประเภทประชาชน	๗๕
โครงการงามอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล	
(กิจกรรมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย)	๗๘
ระเบียบและหลักเกณฑ์ในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย	๘๑
รางวัลการประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กเยาวชนที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม	
ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ	
เรื่อง ผลการประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กเยาวชนที่ส่งเสริมคุณธรรม	
และจริยธรรม	๘๓
ผลงานการเขียนนิทานของผู้ชนะการประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กเยาวชน	
นางฟ้าน้อยกับแม่มดซี้ซั่ม	๘๔
ต้นไม้วิเศษที่หายไป กับเด็กชายนิดจ่อมโกหก	๘๗
ความลับกับทรัพย์สินสมบัติของพ่อ	๘๙
รายการ ทอล์กโชว์ เนื่องในงานวันภาษาไทยแห่งชาติ	๙๓
รายการ เสวนาภาษาไทยในบทเพลง ในงานวันภาษาไทยแห่งชาติ	๑๐๑
ภาคผนวก	
โครงการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ	๑๑๓
ภาพกิจกรรมวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๑๕
คณะผู้จัดทำหนังสือ วันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๑๘

ความเป็นมาวันภาษาไทยแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ จึงกล่าวได้ว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ซึ่งสมควรจะได้รับการทำนุบำรุงส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก ทำให้เกิดเทคนิคใหม่ๆ ในการติดต่อสื่อสารซึ่งเน้นความสะดวกและความรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทย ก็ได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าดังกล่าว ทำให้ภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างน่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง สภาพการณ์เช่นนี้หากไม่เร่งรีบหาทางแก้ไขและป้องกันเสียแต่เนิ่นๆ นับวันภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง เป็นผลเสียต่อเอกลักษณ์และคุณค่าของภาษาไทยอย่างมาก

คณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย และมีความห่วงใยในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อภาษาไทยตลอดมาจึงได้พิจารณาเห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะเสนอรัฐบาลไทยให้จัดตั้ง “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ขึ้น...เพื่อช่วยกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกให้คนไทยทั้งชาติตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของภาษาไทยตลอดจนร่วมมือกันทำนุบำรุง ส่งเสริม และอนุรักษ์เอกลักษณ์ของภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ทั้งนี้ โดยเห็นควรกำหนดให้วันที่ ๒๙ กรกฎาคมของทุกปี เป็น “วันภาษาไทยแห่งชาติ” เนื่องจากตรงกับวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเสด็จพระราชดำเนินไปเป็นประธานและทรงร่วมอภิปรายในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมคณะอักษรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ทรงเปิดการอภิปรายในหัวข้อ “การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน” ทรงดำเนินการอภิปรายและทรงสรุปการอภิปรายอย่างดีเยี่ยม แสดงถึงพระปรีชาสามารถและความสนพระราชหฤทัยห่วงใยในภาษาไทยเป็นที่ประทับใจผู้เข้าร่วมการประชุมในครั้งนั้นเป็นอย่างยิ่ง นับเป็นครั้งแรกและครั้งเดียวในประวัติศาสตร์ของวงการภาษาไทย ที่ได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณดังกล่าว และในโอกาสต่อๆ มาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังได้ทรงแสดงความสนพระราชหฤทัยและความห่วงใยในภาษาไทยอีกหลายโอกาส เช่น ได้พระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาไทยของประชาชนชาวไทยในปัจจุบัน ในวโรกาสที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการ

และองค์กรเอกชนเข้าเฝ้าถวายชัยมงคลเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาพุทธศักราช ๒๕๓๔ นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงย้ำให้ประชาชนชาวไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย และพระราชทานแนวความคิดในการอนุรักษ์ภาษาไทยในโอกาสต่างๆ อยู่เสมอที่สำคัญยิ่งกว่านี้คือ เป็นที่ประจักษ์ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระปรีชาญาณและพระอัจฉริยภาพในการใช้ภาษาไทย ทรงรอบรู้ปราดเปรี๊ยะถึงรากศัพท์ของคำไทย...และเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในการใช้ภาษาไทย...นับเป็นพระมหากษัตริย์คุณล้ำเกล้าล้ำกระหม่อมหาที่สุดมิได้แก่วงการภาษาไทย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ผู้ทรงเป็นนักปราชญ์และนักภาษาไทย รวมทั้งเพื่อน้อมรำลึกในพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ที่ได้ทรงแสดงความห่วงใยและพระราชทานแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

๒. เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในมหามงคลสมัยเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

๓. เพื่อกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของคนไทยทั้งชาติให้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทยตลอดจนร่วมมือร่วมใจกันทำนุบำรุงส่งเสริมและอนุรักษ์ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์และเป็นสมบัติวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชาติให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

๔. เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการใช้ภาษาไทย ทั้งในวงวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งเพื่อยกมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาทุกระดับให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

๕. เพื่อเปิดโอกาสให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนทั่วประเทศมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเผยแพร่ความรู้ภาษาไทยในรูปแบบต่างๆ ไปสู่สาธารณชนทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและในฐานะที่เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารของทุกคนในชาติ

ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบให้วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่องการจัดตั้ง “วันภาษาไทยแห่งชาติ” เพื่อกระทรวง ทบวง กรม ได้ทราบทั่วกัน

(คัดจากบางตอนของ “บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริเรื่อง ปัญหาการใช้คำไทย ในการประชุมวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดพิมพ์ในโอกาสที่รัฐบาลประกาศวันภาษาไทยแห่งชาติ ครั้งแรก วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๗, ๒๕๕๒ หน้า ๔๒-๔๙)

กำหนดการ วันภาษาไทยแห่งชาติ
วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗
ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

- ๐๙.๓๐ น. ลงทะเบียนผู้เข้ารับรางวัล
ณ ห้องโถงหอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- ๑๐.๐๐ น. พิธีการ
- ประธานในพิธี โดย ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (นายวินัย วิริยะกัจจา) จตุรบุรุษนบุชาพระรัตนตรัย
 - (นางปริศนา พงษ์ทัตศิริกุล) กล่าวรายงาน
 - ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม กล่าวเปิด
 - ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม มอบโล่เกียรติยศ
 - บุชภกทอง ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย และรางวัลพิเศษ สำหรับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยดีเด่น
 - รางวัลประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย
 - รางวัลประกวดเขียนนิทานที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- ๑๑.๐๐-๑๒.๓๐ น. - ทอล์กโชว์ เรื่อง “ภาษาไทย สื่อแห่งความงดงามทางวัฒนธรรม” โดย รศ.ดร.สุขุม นวลสกุล นางเพียวว์ พัฒนพงษ์ และนายเสน่ห์ ศรีสุวรรณ
- ๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. - พักรับประทานอาหาร
- ๑๓.๓๐-๑๕.๓๐ น. - “เสวนาภาษาไทยในบทเพลง”
อภิปรายโดย
- นายนคร ถนอมทรัพย์
 - นายชินกร ไกรลาศ
 - นายสมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์
 - นางปิยนุช นาคคง
- ดำเนินรายการโดย นายสุจริต บัวพิมพ์
- การขับร้องเพลงโดย ดาวใจ ไพจิตร และสุวัจชัย สุทธิมา
 - บรรเลงโดย วงดนตรีกาญจนะผลิน
- ๑๕.๓๐ น. - ปิดงาน

คำกล่าวรายงาน
พิธีเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ
ของ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

เรียน ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ที่เคารพอย่างสูง

ดิฉันนางปริศนา พงษ์ทัดศิริกุล เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในนามคณะกรรมการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ทำให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติในวันนี้

“ภาษาไทย” เป็นภาษาประจำชาติไทยและเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงสมควรจะได้รับการทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป ภาษาไทยที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้เปลี่ยนแปลงผิดเพี้ยนไปจากเดิมอย่างน่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ๆ ในการติดต่อสื่อสารเน้นความสะดวกและรวดเร็ว เข้ามามีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้ใช้ภาษาบางกลุ่มเห็นว่าเป็นความทันสมัยที่ใช้ภาษาและคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม พิจารณาเห็นว่าเพื่อเป็นการแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสนพระราชหฤทัยและทรงห่วงใยภาษาไทยมรดกทางวัฒนธรรมเสมอมา และเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนและเยาวชนเกิดจิตสำนึก ในการสืบทอดภาษาไทยไว้ ให้เป็นศักดิ์ศรีของชาติตลอดไป จึงได้พิจารณาจัดงาน “วันภาษาไทยแห่งชาติ” ขึ้น ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยกำหนดจัดกิจกรรมดังนี้

พิธีมอบรางวัล

- “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านภาษาไทย
- การประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย
- การประกวดนิทานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

การแสดงทอล์กโชว์เรื่อง ภาษาไทยสื่อแห่งความงดงามทางวัฒนธรรม

การอภิปรายเรื่อง เสวนาภาษาไทยในบทเพลง

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญ ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมกล่าวเปิดงาน มอบรางวัล และชมนิทรรศการประวัติและผลงานของผู้ได้รับรางวัล “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย

**คำกล่าวเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ
ของ ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ**

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

คณะกรรมการจัดงาน ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีอย่างยิ่งที่ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิดงาน วันภาษาไทยแห่งชาติในวันนี้ กระทรวงวัฒนธรรม ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทยและเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติ มีทั้งภาษาพูดภาษาเขียนเป็นของตนเองมาตั้งแต่โบราณกาล ดังปรากฏให้เห็นถึงความงดงามและความมีระเบียบแบบแผนของภาษาที่ใช้สื่อสาร ทั้งการเขียน การอ่าน การพูดในรูปลักษณะของโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน รวมทั้งท่วงทำนองไพเราะที่เกิดจากการอ่านและขับกล่อมในเพลงกล่อมเด็ก เสภา เหม่ แหม่ เป็นต้น ศิลปะทางภาษาที่กล่าวมานี้ ล้วนแสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดถึงความมีคุณค่าอันสูงยิ่งของภาษาไทยซึ่งยากจะหาภาษาของชนชาติใดมาเทียบเคียงได้ จึงเป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจ และจะต้องช่วยกันรักษา สืบทอดให้คงอยู่ตลอดไป

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าครู อาจารย์ เยาวชนจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมวันภาษาไทยแห่งชาติในวันนี้ จะได้เห็นคุณค่าของภาษาไทยและเกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรม และช่วยกันอนุรักษ์ไว้สืบต่อไป ผมขอแสดงความยินดีกับผู้ที่ได้รับรางวัลทุกท่าน ขอให้รักษาภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ดำรงคุณค่าเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ขอขอบคุณคณะกรรมการจัดงาน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้เกียรติมาเป็นวิทยากร ครู อาจารย์ และคณะทำงานทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ณ บัดนี้

ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (นายวินัย วิริยกิจจา) กล่าวเปิดงาน

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (นางปรีศนา พงษ์ทัตศิริกุล) กล่าวรายงาน

สรุปผลการดำเนินงาน โครงการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ความเป็นมาของโครงการ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กำหนดจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ขึ้น ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุน ทำนุบำรุงวัฒนธรรมของชาติไทย ในด้านภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนและเยาวชนได้เห็นแบบอย่างที่ดีที่ถูกต้อง และเกิดความรัก เกิดจิตสำนึก ในคุณค่าของภาษาไทย จะได้ร่วมกันอนุรักษ์สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมในด้านภาษาไทยให้อยู่คู่ชาติสืบไป

วิธีการดำเนินงาน

กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม และ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ได้ดำเนินการร่วมกัน และได้ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ดังนี้

๑. กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมได้นำ เสนอโครงการและคำสั่งแต่งตั้งกรรมการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจาก เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๒. เชิญประชุมคณะกรรมการทำงาน ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่ ๔๐๑/๒๕๕๗ เพื่อกำหนดกิจกรรมและจัดเตรียมงานตามกำหนดการ ในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๓. กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมประสานงานในการเชิญ ครู อาจารย์และเยาวชน กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๑,๕๐๐ คน เชิญกลุ่มนักพูดทอล์กโชว์ กลุ่มวิทยากร รายการเสวนาภาษาไทยในบทเพลง กลุ่มศิลปินนักร้องนักดนตรี และประสานรายละเอียดการจัดสถานที่ตามกำหนดการจัดงานกับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

๔. ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จัดสถานที่ภายในหอประชุมใหญ่ ห้องโถง และทางเดินหน้าหอประชุมใหญ่ และจุดบริการต่างๆ ภายในศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เพื่อรองรับ กิจกรรมตามกำหนดการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ

๕. ส่วนไทยนิทัศน์โดยฝ่ายนิทรรศการและฝ่ายศิลปกรรมสื่อสิ่งพิมพ์ ดำเนินการขออนุมัติ ค่าใช้จ่ายในการจัดนิทรรศการและดำเนินการจัดนิทรรศการวันภาษาไทยแห่งชาติ

๖. กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม ประสานงานจัดเตรียมขั้นตอนช่วงพิธีการและจัดพิธีมอบรางวัล ตามกิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญและคณะกรรมการมีมติตัดสินเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

๖.๑ รางวัล “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานการใช้ภาษาไทยดีเด่น ซึ่งมีบุคคลสำคัญที่ได้รับรางวัลให้เกียรติร่วมเข้ารับรางวัลทุกท่าน จำนวน ๙ ท่าน

๖.๒ รางวัลการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทยมีผู้ได้รับรางวัล ๓ ประเภท ได้แก่ นักเรียน นิสิต-นักศึกษา และประชาชน ได้รับรางวัลทุกประเภททุกระดับ รวม ๑๒ คน

๖.๓ รางวัลการประกวดเขียนนิทานสำหรับเยาวชนที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม มีผู้ได้รับรางวัลรวม ๓ คน

สรุปการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

การจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ โดยครูอาจารย์ เยาวชน และประชาชนรวม จำนวน ๑,๕๐๐ คน ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมได้เห็นแบบอย่างที่ดีงามจากบุคคลสำคัญและมีชื่อเสียงของประเทศที่ได้รับรางวัล “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น หลายสาขาอาชีพ ที่ได้ให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาไทยเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งผู้ร่วมกิจกรรมจะได้นำไปถ่ายทอดและเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาไทยของตนต่อไป นอกจากนี้ เยาวชนที่ร่วมกิจกรรมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทยและการประกวดเขียนนิทานสำหรับเยาวชนที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมได้มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองสามารถนำความประทับใจไปถ่ายทอดสู่สังคม และยังได้เผยแพร่ผลงานเป็นแบบอย่างสู่สาธารณชน ผลจากการจัดงานครั้งนี้ ทำให้ครู อาจารย์ เยาวชนและประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ภาษาไทย จากกิจกรรมการแสดง ทอล์กโชว์ รายการเสวนาภาษาไทยในบทเพลง และความไพเราะ ความงดงามของการใช้ภาษาไทยในช่วงสุดท้ายของรายการด้วย ซึ่งมีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของชาติตลอดไป

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่อง การยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จัดโครงการ งามอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย เป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการ โดยได้ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มบุคคลต่างๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน จึงขอประกาศ ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังรายนามต่อไปนี้

รางวัลบุษบกทอง

กลุ่มพิธีกร	นายดำรง	พุดताल
	นางผุสชา	โทณะวณิก สุขวัฒน์
กลุ่มนักร้อง	นายวิษณุ	เครื่องงาม
	นางสาวศันสนีย์	นาคพงศ์
กลุ่มศิลปิน	นาวาตรี พยงค์	มุกดา
	นางดวงดาว	จารุจินดา
กลุ่มผู้สอน	นางสาวรัตนา	สถิตานนท์
	นางถนอมวงศ์	ล้ำยอดมรรคผล

รางวัลพิเศษสำหรับชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาไทยดีเด่น

ศิลปินนักร้อง	นายโจนัส	วาเดนโฮล์ม
---------------	----------	------------

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(นางปริศนา พงษ์ทัดศิริกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นายวิษณุ เครืองาม
รองนายกรัฐมนตรี

นายวิชณุ เครืองาม

วัน เดือน ปีเกิด	๑๕ กันยายน ๒๔๙๔ ที่จังหวัดสงขลา
การศึกษา	น.บ. (เกียรตินิยมดีมาก) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ น.บ.ท. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา LL.M. University of California, Berkley, U.S.A. J.S.D. University of California, Berkley, U.S.A.
หน้าที่การงานสำคัญในอดีต	๒๕๑๕ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๑๖ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๗ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๙ ศาสตราจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย ๒๕๓๔ รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ๒๕๓๕-๒๕๔๓ สมาชิกวุฒิสภา ๒๕๓๖-ก.ย. ๒๕๔๕ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ตำแหน่งในปัจจุบัน	๓ ต.ค. ๒๕๔๕ รองนายกรัฐมนตรี
หน้าที่การงานพิเศษในปัจจุบัน	- ผู้บรรยายพิเศษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร มหาวิทยาลัยรามคำแหง และสำนักอบรมศึกษากฎหมาย แห่งเนติบัณฑิตยสภา - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สภามหาวิทยาลัยชินวัตร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ม.ป.ช. ม.ว.ม. ท.จ.ว.

รางวัลเกียรติคุณ

- รับพระราชทานรางวัลตัวอย่างบุคคลผู้พูดภาษาไทยได้ถูกต้องและเหมาะสมจากมหาวิทยาลัยมหิดลและราชบัณฑิตยสถาน เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๔
- ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์กิตติคุณ คณะนิติศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐
- ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเยี่ยม สาขานิติศาสตร์ ประจำปี ๒๕๓๙ จากสภาวิจัยแห่งชาติ
- ได้รับรางวัลผู้บริหารราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๐ (รางวัลครูทองคำ) ของสมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย จากนายกรัฐมนตรีน เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑
- ได้รับรางวัลนักเรียนทุนรัฐบาลไทยดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๑ จากสมาคมนักเรียนทุนรัฐบาลไทย
- ได้รับรางวัลศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปี ๒๕๔๓
- ได้รับปริญญานิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔

จากการปฏิบัติงานของท่านเป็นที่ทราบกันดีในแวดวงวิชาการด้านภาษาไทยว่า ท่านเป็นนักวิชาการและนักการเมืองผู้ที่มีความสนใจ และใส่ใจในการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน ท่านจะระมัดระวัง และศึกษาเลือกใช้คำต่างๆ อย่างเหมาะสม จนกล่าวได้ว่าการใช้ภาษาไทยของท่านสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

คำกล่าวของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๕๕๗

วันนี้มีความสำคัญในวงการศึกษาวัดวัฒนธรรมของชาติเพราะเหตุว่าวันนี้เมื่อ ๔๒ ปีที่แล้วมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้มีพระมหากรุณาธิคุณเสด็จพระราชดำเนินไปประทับร่วมอภิปรายบนเวที ณ หอประชุมใหญ่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยไม่ได้มีผู้ใดคาดหมายเป็นการอภิปรายร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านในขณะนั้น เช่น พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงษ์ประพันธ์ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. สุนนชาติ สวัสดิ์กุล, ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ หัวข้อการอภิปรายในวันนั้น คือ เรื่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา วงการภาษาไทยก็เริ่มรุ่งเรืองเฟื่องฟูขึ้น การใช้ภาษาไทยมีความระมัดระวังมากขึ้น เพราะเป็นที่ตระหนักแล้วว่าภาษาไทยเป็นสมบัติของชาติ แม้แต่เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน พระราชามหากษัตริย์ ก็ทรงเป็นห่วง ด้วยเหตุนี้เมื่อไม่นานมานี้ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้วันที่ ๒๙ กรกฎาคม เป็นวัน “ภาษาไทยแห่งชาติ” เป็นการดีที่ สวช. ได้จัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกให้เยาวชนตระหนักในความสำคัญของการใช้ภาษาไทยโดยถือเอาวันนี้เป็นวันสำคัญในการรณรงค์ ในอดีต คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย มติคณะรัฐมนตรีที่นับว่าสำคัญยิ่งก็คือมติในสมัยรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ บัดนี้ก็ยังมีผลใช้บังคับอยู่ว่า รัฐมนตรี ข้าราชการการเมือง ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ทั้งหลายควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาไทย เช่น การออกเสียงตัวควบ ตัวล้าที่ถูกต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาต่างประเทศที่ไม่จำเป็น มาถึงบัดนี้ความที่มตินั้นเป็นมติเก่าจึงเริ่มจะลืมนั่นไป ถ้าหากจะมีการชุบชีวิตมตินั้นโดยนำมาบอกกล่าวให้ชัดเจน ขยายความกันไปให้แพร่หลายก็น่าจะมีผลดี

ผมไม่สามารถกล่าวแทนท่านผู้ที่ได้รับรางวัลทั้งแปดท่านได้ เพราะเข้าใจว่าอีกสักครู่คงจะเรียนเชิญทุกท่านขึ้นมากล่าว ขอเรียนความรู้สึกจากใจของผมเองว่า แม้ในชีวิตผมจะได้เคยรับรางวัลมาแล้วหลายครั้ง แต่การได้รับรางวัล “บุษบกทอง” ในครั้งนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นเป็นพิเศษ ที่ว่าพิเศษก็เพราะว่าเมื่อเวลาที่ได้รับรางวัลอื่น จะมีการแข่งขัน มีการประกวดหรือไม่ก็ได้คัดเลือกเอาจากหมู่คนจำนวนหนึ่ง แต่วันนี้รางวัลที่ได้รับคือรางวัลการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาของคนไทย ๖๒ ล้านคน และความจริงคน ๖๒ ล้านคน ควรได้รับรางวัลด้วย เพราะเป็นภาษาของตนเอง ที่ได้พูดได้อ่าน ได้เขียนอยู่ทุกวันจนเป็นธรรมชาติไม่ควรจะมีใครได้ยกย่องเป็นพิเศษกว่าใคร แต่การที่คณะกรรมการได้คัดเลือกบุคคลมา ๙ คน โดยไม่มีการประกวดและตัดสินให้รับรางวัลก็แสดงว่าวงการภาษาไทยอาจมีปัญหา จึงได้พิจารณาคัดเลือก

บุคคลบางคน แต่ก็ไม่ได้แปลว่าบุคคลที่เหลือจะด้อยคุณค่า เพียงแต่เป็นเรื่องของกระบวนการในการคัดเลือกและสรรหาเท่านั้น

ขอเรียนความในใจเพิ่มเติมว่า ในฐานะที่ผมเป็นครูบาอาจารย์สอนหนังสือ ซึ่งต้องใช้ภาษาไทย แม้ทำราชการก็ยังคงใช้ภาษาไทยในฐานะเป็นภาษาราชการ มีความเข้าใจอยู่อีก อย่างหนึ่งว่าภาษาไทยซึ่งควรจะเป็นภาษาที่ง่ายไม่ว่าจะในการพูด การเขียน การอ่าน การฟัง กลับเป็นปัญหาของคนอยู่ไม่น้อยในประเทศชาติบ้านเมือง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเรายังพบเห็น ความผิดพลาดบกพร่องในการใช้ภาษาของ ปู่ ย่า ตา ยาย อยู่เนืองๆ ดูว่าเป็นเรื่องยากเต็มทีในการที่จะใช้ให้ถูกต้อง ความผิดพลาดบกพร่องในการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่มาจากสาเหตุ ๓ ประการ มองไปตรงไหนวินิจฉัยไปที่ใด ก็จะพบว่าไม่ประการใดก็ประการหนึ่งใน ๓ ประการนี้ ทั้งสิ้น จึงอยากฝากครูบาอาจารย์ และเยาวชนในที่นี้ไว้ด้วย

ความผิดพลาดบกพร่องที่พบบ่อยประการแรกคือ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นี่กว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทั้งที่ความจริงผิด ที่ไปนึกว่าถูกเพราะเอาไปเทียบเคียงหรือไปอุปมากับสิ่งอื่น ผมต้องแก้หนังสือราชการหลายครั้ง เมื่อเวลาที่ต้องเชิญรัฐมนตรี อธิบดีหรือแม้แต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยไปทำอะไรรู้สักอย่างหนึ่ง ผู้ร่างมักเริ่มต้นด้วยการใช้คำว่า “หมายกำหนดการ” เสมอทั้งที่หมายกำหนดการนั้นใช้ได้กับบุคคลเพียง ๒ พระองค์ในประเทศไทย คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเท่านั้น คนอื่นนอกจากนี้ไปไหนไม่ต้องมีหมาย แต่วันนี้ข้าราชการระดับ ๓ ระดับ ๔ ไปไหนก็มีหมายกำหนดการแล้ว นั่นคือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ประการที่สอง คือความผิดพลาดบกพร่องที่เกิดจากการเห็นแก่ความสะดวก การที่คนไทยไม่น้อยพูดภาษาไทยปนกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษายุโรปตะวันตก หรือภาษาอังกฤษนั้น เป็นเพราะเห็นแก่ความสะดวก มักง่ายว่าใช้คล่องปากถ้านึกสักนิดจะรู้ว่าควรพูดหรือใช้อย่างไรในภาษาไทย แต่คงเป็นเพราะคิดไม่ออก คิดไม่ทัน คิดไม่เป็นหรือเพราะไม่อยากจะคิด ความสะดวกจึงมาก่อนอย่างอื่น ถ้าต่อไประมัดระวังเสียบ้าง หากความรู้เกี่ยวกับศัพท์ในภาษาไทยที่จำเป็นต้องใช้ บ่อยให้มากขึ้น ก็จะชินกับภาษาไทยไปเอง แต่ถ้าเป็นศัพท์ทางวิชาการเฉพาะที่ยังไม่บัญญัติขึ้นใช้ในภาษาไทยก็อาจจะเรียกทับศัพท์ไปก่อนได้เช่น ศัพท์การแพทย์ ศัพท์วิทยาศาสตร์ ประการที่สาม บางที่ต้องการใช้ให้เป็นที่สนุกสนานล้อเลียน แต่นานๆ ไปก็เป็นความเคยชิน และได้กรุ่นหลังคิดว่าการใช้คำหรือประโยคอย่างนั้นถูกต้อง วันนี้ดูจะไม่มีใครในประเทศไทยพูดคำว่าเปลี่ยนไป เพราะทุกคนเปลี่ยนไป กันหมด ผมเข้าไปในห้างสรรพสินค้าก็ยังคงได้ยินเจ้าหน้าที่โฆษกใช้คำว่าเปลี่ยนไป เพราะรู้สึกหรือว่าเข้าใจว่าถูกทั้งๆ ที่ต้นสายปลายเหตุเกิดจากความคิดที่จะล้อกันเล่น บางที่ผมตรวจข้อสอบ พบว่านักศึกษายังใช้คำว่า “มหาลัย” “เวอร์” “ซิงๆ” “จ้าบ” ในการตอบข้อสอบ โดยที่นึกว่าสามารถใช้ได้ ดังนั้นจึงขอฝากเรื่องเหล่านี้ไว้กับครูบาอาจารย์ และนักเรียนทุกคนด้วย

นาวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา

นาวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา

ชื่อ-สกุล	นาวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา
วัน เดือน ปีเกิด	๔ พฤษภาคม ๒๔๖๗
ที่อยู่ปัจจุบัน	๖๑ หมู่ ๑๓ ซอยท่าสะอาด ถนนบางนาตราด ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๑๓๐
ประวัติการทำงาน	ประพันธ์เพลงไทยลูกทุ่ง เพลงไทยสากล
อาชีพและตำแหน่งปัจจุบัน	ประธานกรรมการบริษัทโรต้าแผ่นเสียงเพชร จำกัด นายกสมาคม นักร้องเพลง ประธานบริหารโรงแรมริมฝั่งบางปะกง
ผลงานสร้างชื่อเสียง	ประพันธ์เพลง ร้องเพลง และถ่ายทอดความรู้ให้กับลูกศิษย์ ศิลปิน นักร้องลูกทุ่ง
รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ	ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (เพลงลูกทุ่ง เพลงไทย สากล) ปีพ.ศ. ๒๕๓๔

นาวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง เพลงลูกทุ่ง เพลงไทยสากล ตลอดระยะเวลายาวนานที่ผ่านมา ท่านได้ประพันธ์เพลงไทยลูกทุ่ง เพลงไทยสากลเป็นจำนวนมาก ผลงานการประพันธ์เพลงของท่าน นอกจากจะมีเนื้อหาที่มีความหมายแล้ว ยังได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงความงดงามของภาษาไทยได้อย่างไพเราะ ลึกซึ้งกินใจ ถือเป็นตัวอย่างที่ดีแก่อนุชนรุ่นหลัง โดยเฉพาะผู้อยู่แวดวงศิลปะการแสดงที่จะได้ยึดถือเป็นแบบอย่างต่อไป

คำกล่าวของนางวาตรี ดร.พยงค์ มุกดา ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๕๕๗

สวัสดีครับท่านผู้มีเกียรติทุกท่านวันนี้เป็นวันที่กระผมมีความรู้สึกปราบปลื้มปิติใจในสิ่งที่ตนเองมีได้คาดคิดว่าจะได้รับในโอกาสที่อายุมาถึง ๗๙ ปีแล้ว พูดถึงเรื่องภาษานั้น ผมถือว่ากระผมเป็นหนี้บุญคุณของภาษาไทย ก็ฉะนั้นก็คือพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เริ่มต้นภาษาของท่านจะแตกต่างอย่างไรไม่ทราบ แต่ภาษานั้นมีความเจริญงอกงาม และกระผมก็อยู่มาในระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยในระยะจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างมีวิวัฒนาการมีการปรับเปลี่ยนขึ้นไปเพื่อความเข้าใจที่ดี และมารู้สึกภาคภูมิใจยิ่งขึ้นว่าภาษาไทยของเราเป็นภาษาที่มีคุณค่า มีที่มาและมาจากที่สูงนั่นก็คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ดังนั้นเป็นสิ่งที่เราจะต้องดำรงรักษาและวิวัฒนาการไปตามยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแน่นอนภาษาพูดที่มีหลากหลายในโลกนี้ และโลกนี้ก็ไม่ได้คับแคบต่อไปแล้ว ผู้คนที่หลังไหลพบปะ ทำมาหากิน สังคมที่อยู่ร่วมกันนั้นก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอีกด้านหนึ่ง ในการที่ใช้ภาษาของไทยมีแกมมีปน ซึ่งถือว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายเป็นวิวัฒนาการในการที่คนในโลกมาพบปะพูดจาคนละภาษาและบางอย่างก็เข้ามารวม เข้ามาหากัน ผสมผสาน หยิบยืม ที่กระผมภาคภูมิใจก็คือกระผมมาเป็นศิลปินแห่งชาติ ความเป็นศิลปินฯ ทำให้ผมรู้สึกภาคภูมิใจในภาษาที่ผมได้รับมา ผมจบเพียง ป.๔ โรงเรียนวัดราชนันทดา ผ่านฟ้า พระคุณของโรงเรียนนั้นได้ให้กระผมและหนังสือบทกลอนของท่านสุนทรภู่ หรือท่านอื่นๆ ที่อยู่ในหนังสือเรียนที่เราเคยผ่านมา คำว่า ก. ข. ค. นั้นได้ให้วัตถุประสงค์แต่สติปัญญาความคิดอ่าน และความเพียรของคนรุ่นเยาว์ในสมัยนั้นในสิ่งนั้นสิ่งนี้ และเมื่อได้อ่านหนังสือ กลับกรอง พบเจอแต่สิ่งที่ดีงาม ผมก็นำสิ่งที่ดีงามเหล่านั้นมาเป็นวิถีชีวิต อาชีพ คือมาเขียนเป็นบทเพลง ในบทเพลงของผมมีตั้งแต่การปลุกใจให้รักชาติ การปลุกใจให้มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ไทย และขนบธรรมเนียมประเพณี อะไรที่เป็นไทยโดยภาษาของเราด้วย ดังนั้น สิ่งเหล่านี้ผมได้ใช้ให้เกิดประโยชน์มากมาย จนถือว่าเป็นคุณูปการอันล้ำล้ำแก่ชีวิตเล็กๆ ของเด็กนักเรียน ป.๔ คนหนึ่ง เป็นลูกราชบุรีที่เกิดในเรือลอย ก็ลอยไปลอยมา แต่การลอยไปลอยมานั้นผมถือว่าได้หลักที่อยู่ก็คือหลักแห่งภาษาไทยที่ผมยึดเป็นหลักให้ชีวิตของผมได้มีความแข็งแรงเติบโตขึ้น มันคงขึ้นซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ผิดเลยในการที่กระผมทำตามนั้น จากเด็ก ป.๔ ก็เกิดความสนใจหนังสือวรรณกรรมของท่านสุนทรภู่ หรือ ศรีปราชญ์ และอื่นๆ อีกมากมายที่ผ่านสายตา ถือว่าเป็นผู้ที่มีคุณูปการต่อสติปัญญาและความคิดของเราทั้งนั้น เพราะฉะนั้นโอกาสที่ผมได้รับในวันนี้ก็อยากจะมอบให้กับเยาวชนส่วนใหญ่ที่จะเติบโตต่อไป ได้โปรดรำลึกตรงนี้ว่าภาษาที่จะทำให้หนูตัวเล็กๆ เติบโตขึ้นจะเป็นบุคคลที่เราคาดไม่ถึงว่าจะมีจุดเด่นมีความก้าวหน้า และเป็นผู้ที่มีคุณค่าต่อประเทศชาติ ต่อประวัติศาสตร์ ต่อบ้านเกิดของเขา

อย่างไร กระผมจึงขอขอบคุณในโอกาสที่ผมได้รับในเวลาปลายทางชีวิตที่อายุมาถึง ๗๙ ปี เป็นเกียรติภูมิที่ผมได้ยึดถือมา ก็ฝากให้เด็กเยาวชนรุ่นต่อไปได้ทราบว่าภาษาและหนังสือเป็นสิ่งประเสริฐสุดที่อยู่ในสมองเรา ในปาก ในคำที่ต้องใช้สื่อสาร ทำมาหากินและต่อสู้ สอบ เรียน ก้าวต่อไปจนถึงจุดสูงสุดของชีวิตในแต่ละคนที่ชีวิตจะไปถึงได้ก็ถือว่าเกิดมาไม่เสียชาติเกิดในแผ่นดินที่มีพระมหากษัตริย์ มีภาษาของเราเองและภาษานั้นเจริญเติบโตเหมือนเด็กที่เจริญเติบโตไม่ช้าอยู่แต่คำเดิมๆ ในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เท่านั้น เวลานี้ภาษาของเราเจริญก้าวหน้าขึ้นมากมายก็ขอให้ใช้ภาษาของเรา ขนบธรรมเนียม ประเพณีของเรา ความประเพณีดี ความกตัญญูรู้คุณต่อประเทศชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ครู อาจารย์ ความรู้ที่เราได้รับ และภาคภูมิใจในผืนแผ่นดินที่เราได้อยู่อย่างอิสรภาพ เป็นแผ่นดินแห่งความอับหนาสำราญ และความสงบสุข เพื่อเราจะได้ใช้ความรู้ต่างๆ ที่เราได้มานั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีกำลังที่จะรักษาภาษาของเรา ปกป้องเกียรติภูมิของตัวเราของบรรพชนเรา และของประเทศชาติเราในทุกวิถีทางที่ภาษาและหนังสือจะทำให้สติปัญญาของเราได้เกิดความรู้สึกที่ได้รับรู้ว่าจะต่อสู้กับความยากจนอย่างไร ต่อสู้กับความไม่เจริญได้อย่างไร ความรู้เป็นสิ่งประเสริฐ วันนี้มีเยาวชนมากมายกระผมขอฝากอนาคตของประเทศชาติบ้านเมือง ภาษา หนังสือ ที่เป็นต้นทางอันประเสริฐที่ตกมาถึงตัวเราทุกวันนี้ไว้กับเยาวชนของชาติ ขอให้เธอทุกคนมีสติปัญญาดี สมองดี ก้าวหน้า และนำการเรียนรู้ที่ดีนั้นเมื่อเติบโตขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างน้อยกับชีวิต รู้จักความกตัญญูรู้คุณ รู้จักสิ่งที่ควรเคารพยกย่องสักการบูชา และสิ่งที่ควรปกป้องรักษาไว้ด้วยชีวิตก็คือประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ขอขอบคุณพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ครู อาจารย์ สวช. ซึ่งนำสิ่งเหล่านี้มาให้เกิดคุณค่าและความภาคภูมิใจที่เราได้มาพร้อมกันในวันนี้ ดังนั้น ขอให้รักษาความภาคภูมิใจนี้เป็นส่วนรวมไว้ด้วยความรู้และรักในภาษาไทยของเราทุกท่าน ขอขอบคุณครับ

นายดำรง พุฒตาล

นายดำรง พุฒตาล

ชื่อ-สกุล	นายดำรง พุฒตาล
เกิดเมื่อวันที่	๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ปัจจุบันอายุ ๖๐ ปี
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ ๒๓๘/๒๔ ซ.อยู่เจริญ ๒๙ ถ.รัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๒๐
โทรศัพท์	๐๒-๒๗๔๐๖๒๔-๖ โทรสาร ๐๒-๒๗๔๐๖๒๗
การศึกษา	ปริญญาตรี การศึกษบัณฑิต นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ ประสานมิตร จบหลักสูตรการเมืองการปกครองสำหรับผู้บริหารชั้นสูง ของสถาบัน พระปกเกล้า รุ่น ๓

การทำงานด้านสื่อสารมวลชน ที่ผ่านมา-ปัจจุบัน

ก่อนที่จะเริ่มเข้าวงการโทรทัศน์ เป็นพนักงานฝ่ายการอาหาร (CATERING DIVISION) บริษัทการบินไทย ในตำแหน่งหัวหน้าพนักงานประจำครัวการบินไทย (FLIGHT KITCHEN)

พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นผู้ประกาศกับพันเอกการุณ เก่งระดมยิง และเป็นพนักงานสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ ฝ่ายการตลาด มีหน้าที่อ่านโฆษณาสินค้า แพลบพหนัง ภาพยนตร์ กำกับเวที ตลอดจนเป็นผู้ช่วยดำเนินรายการ ๒๐ คำถาม บีอาร์โบนัส

พ.ศ. ๒๕๑๙ ออกมาเริ่มทำรายการของตัวเอง ทั้งด้านโทรทัศน์และวิทยุ ประเภทรายการเน้นความหลากหลาย (variety) ทั้งบันเทิง สาระ ความรู้ ประโยชน์แก่ผู้ชม

รายการทางโทรทัศน์

- รายการคู่คิดคู่เคียง ช่อง ๓
- รายการแม่บ้านที่รัก ช่อง ๓
- รายการเกมเปิดโลก ช่อง ๓
- รายการคอลเกตระทึกใจ ททบ.๕
- รายการคู่สร้าง-คู่สม ททบ.๕
- รายการสุขสันต์วันเสาร์ ททบ.๕
- รายการเที่ยงวันอาทิตย์ ททบ.๕

- รายการครอบครัวบันเทิง ททบ.๕
- รายการลูกทุ่งลิปติก ททบ.๕
- รายการยอดมวยดัง ช่อง ๗
- รายการเพลงลูกทุ่ง ช่อง ๙
- รายการพระจันทร์แยม ช่อง ๙
- รายการอาทิตย์แยม ช่อง ๙

รายการทางวิทยุ

- รายการตะวันส่องโลก ททท.
- รายการคู่สร้าง-คู่สม ออกอากาศทั่วประเทศ
- รายการพบตำรวจก่อนเที่ยง ททท.
- รายการเพลินเพลงกับคู่สร้าง-คู่สม
- รายการคุยได้ทุกเรื่อง กับตำรวจ พุฒตาล เอฟเอ็ม ๑๐๓.๕

ฯลฯ

นอกจากนี้ยังรับดำเนินรายการ “กฎหมายเพื่อประชาชน” ให้กับมหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมศาสตร์ เป็นรายการที่ให้ความรู้ ประโยชน์ทางด้านกฎหมายแก่ประชาชนทั่วไป ดำเนินรายการเป็นเวลา ๙ ปี

เป็นพิธีกร รายการ “เจาะใจ” ให้กับบริษัท เจ. เอส. แอล. รูปแบบเป็นทอล์กโชว์ เน้นสาระประโยชน์ต่อผู้ชม

ปัจจุบัน

- ผลิตรายการ “สู้แล้วรวย” ทางไอทีวี ที่รับเป็นพิธีกร รายการทอล์กโชว์ เน้นเรื่องการประกอบอาชีพ การต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ จนประสบผลสำเร็จในอาชีพ แนะนำอาชีพ ช่องทางทำมาหากินแก่ประชาชน เพื่อให้มีกำลังใจต่อสู้กับวิกฤตเศรษฐกิจ
- ด้านวิทยุ จัดรายการ “สว.ฟังประชาชน” ที่เอฟเอ็ม ๘๗.๕ วิทยุรัฐสภา เพื่อรายงานข่าวสารความเคลื่อนไหวของวุฒิสภา รวมทั้งรัฐสภา รับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชน เสนอกฎหมายรัฐธรรมนูญที่สำคัญ ให้ประชาชนรับรู้

เกียรติประวัติ

- รางวัลเมขลา พิธีกรดีเด่นชาย รายการ คู่สร้าง-คู่สม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔ และ พ.ศ. ๒๕๒๕
- รางวัลตุ๊กตาทองคำ พิธีกรดีเด่น รายการคู่สร้าง-คู่สม ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ และ พ.ศ. ๒๕๒๕
- รางวัลเมขลา ผู้ผลิตรายการยอดเยี่ยม รายการเกมเปิดโลก
- รางวัลโทรทัศน์ทองคำ ผู้ผลิตรายการยอดเยี่ยมปี พ.ศ. ๒๕๒๙ จากรายการ เกมเปิดโลก และลูกทุ่งลิปทิก
- รางวัลตุ๊กตาทองคำ พิธีกรยอดเยี่ยม จาก น.ส.พ. บ้านเมือง ๓ ปี
- รางวัลโทรทัศน์ทองคำ จากรายการ กฎหมายเพื่อประชาชน และเจาะใจ
- รางวัลพระราชทาน “เทพทอง” ประเภทบุคคลดีเด่น ด้านวิทยุโทรทัศน์ ปี ๒๕๔๒
- รางวัลเมขลา ปี ๒๕๔๓ รายการสร้างสรรค์สังคมดีเด่น “สู้แล้วรวย”

ฯลฯ

การทำงานด้านช่วยเหลือสังคม

๑. ด้านอนุรักษ์และพัฒนาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

- เป็นประธานมูลนิธิดำรงพุดตาล ซึ่งตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ และส่งเสริมการใช้ภาษาไทย ตลอดจนถึงศิลปวัฒนธรรมไทย
- เป็นกรรมการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (กรมประชาสัมพันธ์)
- เป็นกรรมการจัดงาน “วันภาษาไทย” ร่วมกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เป็นที่ปรึกษาโครงการสนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาพระนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา (นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธาน)
- เป็นอนุกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย
- อนุกรรมการภาษาไทย ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- กรรมการก่อตั้งสภาวัฒนธรรมประจำเขตห้วยขวาง และเป็นประธานสภาวัฒนธรรม เขตห้วยขวาง (กทม.) คนแรก

- เป็นผู้บรรยาย เรื่อง การใช้ภาษาไทย สำหรับ โฆษก พิธีกร และผู้ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ให้กับกรมประชาสัมพันธ์และสมาคมวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์
- เป็นอาจารย์พิเศษบรรยายให้กับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (เอแบค) และที่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ

๒. ด้านรณรงค์ป้องกันช่วยเหลือสังคม

- เป็นผู้ก่อตั้งและประธานชมรมเมาไม่ขับ
- เป็นกรรมการมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่
- เป็นสมาชิกสโมสรโรตารีพระโขนง

ฯลฯ

งานด้านการเมือง

- สมาชิกวุฒิสภาจากการแต่งตั้ง ๒๕๓๙
- สมาชิกวุฒิสภา จากการเลือกตั้ง ๒๕๔๓
- กรรมการต่างประเทศ วุฒิสภา

คำกล่าวของนายดำรง พุฒตาล ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๕๔๗

ท่านประธานที่ปรึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ท่านรองนายกรัฐมนตรี อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา กระผมมีความยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติ และภาคภูมิใจที่ได้รับเกียรติให้มารับรางวัล และได้มีโอกาสขึ้นมาพูดในโอกาสนี้ ผมมีความคิดเห็นตรงกับคุณพยองค์ มุกดาที่ว่า ภาษาไทยมีบุญคุณต่อกระผมเหมือนกับคุณพยองค์ มุกดา เพราะในชีวิตผมและครอบครัวมีความกินดีอยู่ดีในระดับหนึ่ง มีบ้าน มีเงินทอง รถยนต์ มันได้มาอันเนื่องจากผมใช้ภาษาไทย ประกอบอาชีพที่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย ผมเป็นโฆษกสถานีโทรทัศน์ จัดรายการโทรทัศน์มาตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ปีนี้ ๒๕๔๗ ก็ยังจัดอยู่ ยังมีรายได้จากการจัดรายการอยู่ ทำหนังสือขายมา ๒๕ ปี แล้วก็ใช้ภาษาไทยเขียนภาษาไทย ผมก็มีรายได้ซึ่งก็เป็นอาชีพเมื่อตอนที่ผมอายุ ๕๐ ปี ผมเห็นว่าควรจะสนองคุณผู้มีพระคุณของผม คือ ภาษาไทย จึงได้ตั้งมูลนิธิขึ้นมาเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ซึ่งกรรมการมูลนิธิก็มีมติให้ชื่อว่า มูลนิธิดำรง พุฒตาล โดยบริจาคเงิน ๒ ล้านบาท เพื่อตั้งมูลนิธิ งานของมูลนิธิคร่าวๆ ก็คือ พยายามอนุรักษ์ภาษาไทย และพัฒนาให้ความรู้ ตำหนิตเตียนคนที่อยู่ในอาชีพเดียวกับกระผม โดยเฉพาะสื่อที่ใช้ภาษาไทยผิดเพี้ยนหรือ เขียนผิด อ่านผิด พูดผิด ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของมูลนิธิที่ผมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ในวันนี้และมีความสุขก็คือในจำนวน ๒ พันคนที่อยู่ในงานนี้เป็นเยาวชนเกือบทั้งหมดจะเป็นผู้ใหญ่อย่างผมอยู่เพียงไม่กี่คน จึงมีความยินดีที่จะใช้เวลาสั้นๆ คุยกับท่านในเรื่องของภาษาไทย ผมเชื่อว่าบางท่านคงทราบดีว่าผมเป็นคนที่ได้เดินทางไปต่างประเทศบ่อยที่สุด การเดินทางไปต่างประเทศนั้นเขาวาคนไทยที่ไม่ค่อยรักเมืองไทยให้ลองไปอยู่ต่างประเทศแล้วจะรักเมืองไทย แต่สิ่งที่ผมได้พบและอยากจะบอกกับนักเรียนทั้งหลายก็คือ มันมีอยู่ไม่กี่ประเทศในโลกนี้ ที่มีภาษาเป็นของตัวเอง มีภาษาพูด ภาษาเขียน มีอักษรเป็นของตัวเอง ถ้านักเรียนเรียนภูมิศาสตร์ลองมองไปรอบๆ ประเทศเพื่อนบ้านเรา เช่น สิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีความเจริญแต่ประเทศสิงคโปร์ไม่มีตัวอักษรเป็นภาษาสิงคโปร์ สิงคโปร์ใช้ภาษาอังกฤษ ไม่มีการพูดเป็นของตัวเอง สิงคโปร์ประกอบไปด้วยคนมาเลเซีย เขาพูดภาษายาวี คนอินเดียซึ่งเป็นคนสิงคโปร์เขาพูดภาษาฮินดู คนจีนที่เป็นสิงคโปร์หรือสิงคโปร์เรียน เขาก็พูดจีน ปัญหาก็คือคนสามคนสี่คนพอมานเจอกันเป็นสิงคโปร์ทุกคน แต่เขาต้องพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่ ฝรั่งเศสเรียกว่า มาเซอร์ทั้ง เพราะฉะนั้นเราเองเมื่อผมพูดอยู่ในขณะนี้ ออกโทรทัศน์ ไม่ว่าจะรายการจะออกไปถึงโขงเจียม ฉานะ ไปถึงปัตตานีทุกคนฟังเข้าใจ เพราะเรามีภาษาเป็นของเราเอง ขออีกประเทศหนึ่งประเทศอินเดีย ที่จริงภาษาไทยเราบางส่วนเอามาจากภาษาบาลีสันสกฤต แต่ประเทศอินเดียเป็นประเทศที่มีพลเมือง ๑.๓๐๐ ล้านคน คนที่เป็นฮินดูก็พูดภาษาฮินดี อินเดียที่เป็นอิสลามก็พูดภาษาอูดู และยังมีภาษา

ท้องถิ่น อินเดียเป็นประเทศที่มีภาษามากที่สุดในโลก และคนอินเดียเจอกันพูดภาษาอะไรต้องพูดภาษาอังกฤษ เพราะอินเดียไม่มีภาษาเป็นของตัวเองชาติ เหมือนอย่างที่เราไทยเรามีอยู่จึงอย่าแปลกใจว่าทำไมหนังอินเดียจึงมีเพลงที่ยาวมาก เพราะทำให้คนเข้าใจในภาษาของเพลงว่าตอนนี้กำลังรัก กำลังเสียใจ ตอนนี้ยินดี ตอนนี้ปริดา เพราะฉะนั้นไม่ต้องแปลกใจว่าทำไมหนังอินเดียจะต้องร้องเพลงและวิ่งไปเดินไปกันนานๆ ไม่รู้จักหยุดหย่อน เพราะเขาพยายามสื่อให้คนดูซึ่งในจำนวน ๑,๓๐๐ คนของเขาพูดภาษาไม่เหมือนกัน ฟิลิปปินส์มีภาษาตากาล็อก แต่ละเกาะของฟิลิปปินส์นั้นภาษาตากาล็อกไม่เหมือนกัน คนฟิลิปปินส์เมื่อเจอกันก็พูดภาษาอังกฤษ ผมขอยกตัวอย่างแค่สามประเทศ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาทั้งหลายกลับมาภาคภูมิใจในภาษาของเรา ภาษาไทยของเรามีภาษาพูด แต่ตรงกันข้ามในขณะนี้เยาวชนของเรากับพูดภาษาไทยในสำเนียงที่ไม่ใช่ไทย หรือพูดภาษาไทยมีภาษาอื่นเข้ามาแทรกแซงด้วยดูเป็นเรื่องโก้เก๋ ใครพูดไทยปนอังกฤษทำให้รู้สึกว่าตนเองมีความคิดความอ่านเป็นสากล เป็นความคิดที่ผิด ขอฝากคุณครูทั้งหลายว่านอกจากสอนภาษาสอนไวยากรณ์แล้ว ผมว่าสิ่งหนึ่งที่คุณครูลืมนสอนให้ภาคภูมิใจในภาษาไทยของเรา ให้มองว่าการพูดภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนเป็นสิ่งที่นายกองสรรเสริญ ครูต้องรณรงค์ต่อต้านไม่ให้เพลงบางประเภทออกอากาศในวิทยุโรงเรียน เช่น ฉันทักเธอ จิตใจ ฉันทศกเศร้า ต้องถือว่าเป็นเรื่องเลวร้าย ต้องรณรงค์ ต้องต่อต้าน ปัญหาที่คือตอนนี้มูลนิธิดำรงศพดตตต้องทำอยู่คนเดียวและอ้างว่าง ผมเป็นประธานมูลนิธิอยู่เมาไม่ขับ ตั้งมา ๗ ปี มีผลงานชัดเจนเพราะรณรงค์กับรัฐบาล ได้ผล ถ้ารัฐบาลยังเมินเฉยให้คนเมาขับรถ รัฐบาลจะสูญเสียงบประมาณมหาศาล สำหรับกระทรวงสาธารณสุขคนที่ขับรถชนกันไม่ได้ไปนอนโรงพยาบาลแคว้นสองวัน แต่นอนเป็นเดือนใช้งบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขอย่างมหาศาล เกิดความสูญเสียโอกาส สูญเสียทรัพย์สิน แต่มูลนิธิดำรงศพดตตทำมา ๑๐ ปี เจียบเหงาที่สุดเพราะมองข้าม และมองไม่เห็นภาษาเราได้สูญไปแล้วเริ่มผิดเพี้ยน ทั้งอักษร การพูด สำนวน และพูดแล้วไม่เข้าใจ เวลานี้ทั้งโฆษกหรือพิธีกรโทรทัศน์รุ่นน้อง รุ่นลูก บางทีเวลาฟังเขาพูดหรือเพลงบางเพลงผมต้องใช้เวลาประมาณ ๑๐ วินาที ว่านี่เพลงไทยหรือเปล่า ผมจึงขอเชิญชวนเราทั้งหลายรักภาษาไทย มาสนับสนุนคนที่เรียนเอกภาษาไทยเป็นคนที่นายกอง ขอให้ทางโรงเรียนตั้งสโมสรภาษาไทย ภาษาบอกความเป็นวัฒนธรรม ความเป็นชาติ และถ้าเราพูดภาษาผิดเพี้ยนไปมันจะไม่บอกความเป็นชาติผมขอเสริมมีคำๆ หนึ่งซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงการใช้กำหนดการ มีคำๆ หนึ่งที่ผมไม่สบายใจและตนเองก็ใช้อยู่ คำว่า ท่าน ซึ่งใช้ไม่ถูกต้องเดี๋ยวนี้ใครๆ ก็เป็นท่านหมดแม้กระทั่งผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ เช่น ท่านดำรง ถ้าเรียก ท่านสมาชิกวุฒิสภาดำรง พดตตต นั้นไม่ผิด คำว่าท่านใช้กับบุคคล ๒ กลุ่ม เท่านั้น คือ พระสงฆ์ เช่น ท่านพระพยอม กัลยาโณ กับราชินิกุลที่มีบรรดาศักดิ์เป็นหม่อมเจ้า เช่น หม่อมเจ้าชาตรี เฉลิมยุคล เป็นท่านม้วย ก็ฝากไว้ว่าอย่าใช้ให้ผิด สุตท้ายภาษาไทย

เป็นภาษาที่มีความร่ำรวย ผมเรียนเอกภาษาอังกฤษและเป็นคนที่ไม่มีความรู้เรื่องภาษาไทยแต่ผมเหมือนกับคุณพยงค์ มุกดา คือ สำนึกในบุญคุณภาษาไทย และหวงแหนภาษาไทย ห้ามมาถามหลักภาษาไทยกับผม เพราะผมไม่ได้เรียนเอกภาษาไทย แต่เราต้องรักภาษาไทย จึงฝากให้คุณครูให้ความรู้ เล่นเกมส์ด้านการใช้ภาษา สำนวนไทย คำไทยที่ดีทำไมเราถึงไม่หวงแหน ผมขอขอบคุณที่มีการจัดงานในวันนี้ ขอสนับสนุนให้จัดทุกๆ ปี ชาติไทยอยู่ได้ต้องใช้ภาษาไทย

อาจารย์ ดร.ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล

ดร.ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล

ชื่อ-สกุล	นางถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล
วัน เดือน ปีเกิด	๑๖ มกราคม ๒๕๙๓
ที่อยู่ปัจจุบัน	๖๐๘ C บางลำภูเพลสคอนโดมิเนียม ถนนพระสุเมรุ บางลำพู กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
การศึกษา	ปริญญาเอก สาขา Reading Language Arts (การอ่านและ ศิลปะภาษา) จาก Florida State University
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ประจำ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฯลฯ นายกสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย อุปนายกสมาคมนักแปลและล่าม ที่ปรึกษาสมาคมศิลปศาสตร์วัฒนธรรมศาสตร์ กรรมการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์
ผลงานสร้างชื่อเสียง	การสอนภาษาไทย การเขียนและแปลตำราทางวิชาการ
รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ	รางวัลครูภาษาไทยดีเด่นของคุรุสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ รางวัลศิษย์เก่าดีเด่น เนื่องในวันสถาปนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครบรอบ ๓๗๐ ปี ฯลฯ

ในฐานะอาจารย์ท่านได้สอนและถ่ายทอดการใช้ภาษาไทยแก่ลูกศิษย์ลูกหาเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการสอนภาษาไทยมาโดยตลอด จนเป็นที่ยอมรับและยกย่องในสังคม

คำกล่าวของ อาจารย์ ดร.ณอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรียนท่านประธานและผู้มีเกียรติทุกท่าน ตลอดจนนักเรียนผู้ซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติ ท่านผู้ใหญ่ที่ได้พูดไปมีความลึกซึ้งทุกคน ในฐานะครู เวลาที่มีผู้ใช้ภาษาไทยบกพร่องเขาก็โทษครู ทั้งนั้น ดิฉันมีเพื่อนเป็นครูในที่นี้หลายคนคงจะหนักใจ วิทย์ก็ปานนั้น โททศน์ก็ปานนี้ ผู้ปกครองที่บ้านก็พูดไม่ชัดก็มายกภาระให้ครู ถ้าดิฉันหาเสียงคงได้คะแนนเสียงจากครูมากมาย เพราะว่าเราหัวอกเดียวกัน เพราะฉะนั้นที่ผู้ใหญ่ฝากไว้หลายๆ คนนั้นเป็นความจริงอย่างยิ่ง คือไม่ต้องฝากกับใครเลยฝากไว้กับตนเองที่เป็นคนไทย

ในปีนี้อดิฉันได้รับรางวัล ๓ รางวัลติดกันภายในสองเดือน ตั้งแต่เป็นศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศิษย์เก่าดีเด่นของโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และวันนี้ได้รับรางวัลบุษกทองจาก สวช. รางวัลเหล่านี้มาจากผลงานที่เข้ามา ๓๐ กว่าปี ไม่ต้องเขียนรายงานเพื่อไปขอรับรางวัลหรือรับตำแหน่งแต่ประการใด ก็ฝากไว้ถึงเยาวชนว่าเป็นคนไทยเกิดมาก็เป็นแล้ว ฝันก็เป็นภาษาไทยใช้ทุกวัน ๒๔ ชั่วโมง แล้วจิตสำนึกนี้จะช่วยให้เราประสบความสำเร็จเหมือนกับผู้ที่ได้รับรางวัลทุกคนที่ประสบความสำเร็จ ในฐานะครูและในฐานะที่ทำงานด้านส่งเสริมการอ่าน ถ้าพูดเรื่องส่งเสริมการอ่านต้องนึกถึง อาจารย์ณอมวงศ์ ได้ไปพูดเรื่องส่งเสริมการอ่านมาแล้วทั่วประเทศ

เรื่องของภาษานั้นถ้าอยากใช้ภาษาไทยให้ดีต้องไปฟังคนที่พูดดีพูดชัดอยู่เสมอ ถ้าอยากมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดขึ้นไปก็ต้องอ่านหนังสือดีๆ อยู่เสมอ ในฐานะนายกสมาคมนักแปลและล่าม และบทบาทของนักพูดและนักอ่านก็คือให้มีหนังสือแปลที่มีคุณภาพดีในบรรณภิกษาให้เยาวชนและให้ประชาชนคนไทยได้อ่าน ได้รับเรื่องราวที่ดีเข้ามาไตร่ตรองในสมอง

ผู้ใช้ภาษาไทยดีก็ยังคงต่อต้านภาษาวิบัติในสื่อมวลชนอีกด้วย สื่อมวลชนก็อาจจะบอกว่าที่มารับรางวัลนี้เป็นสื่อมวลชนที่ใช้ภาษาไทยดี นอกนั้นอาจจะมีจำนวนมากที่ใช้ภาษาไทยไม่ดีอย่างไรก็ตามเสียงนี้ก็คงจะไปถึงรัฐบาลด้วย อย่างน้อยก็ถึง สวช. แล้ว ดิฉันคิดว่าควรจะเป็นนโยบายของรัฐที่จะช่วยกันรักษาภาษาไทย สมัยที่เราเด็กนั้นท่องอาขยาน สวดมนต์ ท่องสูตรคุณแล้วส่งดีๆ เหล่านี้หายไปไหนบางโรงเรียนหายไปเลย บางโรงเรียนยังทำอยู่ ที่ทำอยู่ดิฉันขอขอบคุณแทนเจ้าของภาษาไทยทุกคน รวมทั้งการสอนร้องเพลงเพลงไทยเดิม เพลงไทยสากล ดาราบางคน นักร้องบางคน ธรรมดาพูดไม่ชัด แต่เวลาร้องเพลงจะร้องได้ชัดเจน ถ้ารัฐมีนโยบายให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติ และนักเรียนยินดีที่จะร่วมกันรักษาภาษาไทยที่ถูกต้องด้วยวิธีพูดที่ถูกต้องก็จะประสบผลสำเร็จ นักเรียนหลายคนอาจจะเป็นคนต่างจังหวัดต่างท้องถื่นจะมาจาก

ภาคไหนก็ไทยด้วยกัน ก็ขอให้อนุรักษ์ภาษาไทยที่เป็นภาษาถิ่นไว้ด้วย หากพูดภาษาท้องถิ่นไม่ได้
เลยก็น่าเสียใจ

อีกเรื่องหนึ่งคือการคิดเป็นภาษาไทย และคิดแบบไทยนั้นหมายความว่า เป็นคนไทยที่
ไม่มี ยอเย้ย คือเป็นอิสระ อย่าให้การโฆษณาชวนเชื่อด้วยการใช้ภาษาไทยที่มุ่งจะเอาสตางค์
ออกจากกระเป๋าเรา มาจูงใจให้เราซื้อสินค้าโดยไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นถ้าเราทุกคนช่วยกันก็จะ
เป็นการดี เรื่องเขียนอักษรไทยให้ถูกต้องขอให้กลับมา อย่างเช่นวิชาคัดไทย อยากให้กลับมาเป็น
ภาคบังคับในโรงเรียนอีกครั้งหนึ่ง

สุดท้ายในฐานะที่ทำงานรณรงค์ส่งเสริมให้เยาวชนมีนิสัยรักการอ่านมาโดยตลอดเวลา
๓๐ ปีแล้ว ดิฉันมั่นใจว่าการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นเรื่องของเราทุกคน ขอขอบคุณทุกๆ ท่าน
ที่มาเป็นสักขีพยานของงานที่เชิดชูผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่นในครั้งนี้ และก็ขอให้รับความดีงามกลับไป
ปฏิบัติ ขอขอบคุณค่ะ

อาจารย์รัตนา สิตพานนท์

อาจารย์รัตนา สถิตานนท์

ชื่อ-สกุล	นางสาวรัตนา สถิตานนท์
วัน เดือน ปีเกิด	๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔
ที่อยู่ปัจจุบัน	๕๔ ถนนวิสุทธิกษัตริย์ แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
การศึกษา	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาและวรรณคดีไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการทำงาน	รับราชการ ตำแหน่งอาจารย์สอนภาษาไทย ปี พ.ศ. ๒๕๒๐
อาชีพปัจจุบัน	ข้าราชการ ตำแหน่ง อาจารย์ ๓ ระดับ ๙ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
ผลงานสร้างชื่อเสียง	การสอนภาษาไทย
รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ	รางวัล ครูแห่งชาติสาขาภาษาไทย ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ฯลฯ

ตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่ผ่านมาท่านได้เสียสละ และอุทิศตนในการสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ ความเข้าใจในภาษาไทยอย่างต่อเนื่องจริงจัง จนกล่าวได้ว่าท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่มีผลงานดีเด่นด้านการสอนและถ่ายทอดภาษาไทย สมควรเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนและผู้ปฏิบัติงานด้านการสอนภาษาไทย

คำกล่าวของ อาจารย์รัตนา สนิทานนท์ ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ภาษาไทยไพเราะเสนาะล้ำ	ทุกถ้อยคำแฝงฝากความหลากหลาย
ทั้งกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ พรรณราย	สื่อความหมายชี้ชัดวัฒนธรรม
ควรพวกเราชาวไทยใฝ่รักษา	รู้คุณค่าอ่านเขียนเร่งเรียนร่ำ
สุภาพสำนวนไทยสนใจจำ	อักขระควบกกล้าสิ่งสำคัญ
ภาษาไทยไพเราะเสนาะนัก	เอกลักษณ์ชาติไทยได้สร้างสรรค์
ภาษาแม่สืบมาแต่คราบรพ	ควรช่วยกันรักษาอย่าทำลาย

นี่เป็นคำกลอนที่ประพันธ์จากใจของคนรักภาษาไทย และได้มีส่วนช่วยรักษาภาษาไทย มาโดยตลอด รู้สึกภูมิใจสำหรับการได้รับรางวัลนี้ แม้ว่าอันที่จริงจะไม่ได้ทำงานเพื่อจุดนี้ แต่ทำ ด้วยจิตสำนึกที่เป็นคนไทยคนหนึ่ง วันนี้โลกของเราเปลี่ยนแปลงไปมาก เราจำเป็นต้องศึกษา เรื่องราวมากมาย มีสิ่งใหม่ที่เราต้องทำความรู้จักเพื่อก้าวไปให้ทันโลก มีเรื่องราวความรู้ที่เรา ต้องเรียนเพื่อก้าวสู่สากล แต่อย่างไรก็ตาม ภาษาแรกที่เราใช้และจะต้องใช้ต่อไปจนถึงวันสุดท้าย ก็คือภาษาแม่คือภาษาไทย ครูมักตกเป็นจำเลยและถูกเรียกร้องให้ช่วยรักษาภาษาไทย ดิฉันเชื่อว่าครูทุกคนมีจิตสำนึกและได้พยายามทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุดแล้ว แต่ความจริง ภาษาไทย ไม่ใช่ภาษาเฉพาะของครูหรือนักเรียน ภาษาไทยเป็นของคนไทยทุกคน ทุกอาชีพ ท่านผู้มีเกียรติที่ได้ขึ้นมารับรางวัลในวันนี้ทุกท่านที่พูดก่อนหน้านี้ ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการรักษาภาษาไทย ได้ฝากเป็นภาระหน้าที่ของเราที่เป็นคนไทยทุกคน และดิฉันก็เช่นกัน ขอฝากเรื่องของภาษาไทย ให้ช่วยกันรักษาในฐานะที่เกิดมาเป็นคนไทย ภาษาไทยจะดีหรือไม่ดี อยู่ที่คนไทยทุกคน สวัสดิ์ค่ะ

ดวงดาว จารุจินดา

*คำให้สัมภาษณ์ของคุณดวงดาว จารุจินดา ในวันภาษาไทยแห่งชาติ
๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗*

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เราควรภูมิใจที่เรามีภาษาเป็นของตนเอง ควรรักและควรใช้ให้ถูกต้องตลอดไป บางครั้งวัยรุ่นมีศัพท์เก๋ไก๋ในกลุ่ม ซึ่งในส่วนตัวเห็นว่าไม่เป็นไร แต่ควรดูกาลเทศะไม่ควรนำไปใช้โดยทำให้ ภาษาวิบัติ ต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม และต้องไม่ทำลายภาษาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเรา เหล่านี้นับเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับเยาวชนที่ต้องทำงานด้านสื่อมวลชน เช่นการเป็นนักพากย์ นักแสดง ต้องเรียนรู้พื้นฐานและใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ต้องภูมิใจและรักภาษาเราแม้แต่ฝรั่งยังอยากเรียนรู้ภาษาเรา ขณะเดียวกันเราต้องเรียนรู้ภาษาอื่น แต่อย่างไรก็ตามอย่าลืมภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทย

ดวงดาว จารุจินดา

ชื่อ-สกุล	นางพจมาน สมสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	๒ ตุลาคม ๒๔๙๔
ที่อยู่ปัจจุบัน	๒๕/๙๖ หมู่บ้านชินเขต ซอย ๑/๒๕๔๓ ถนนงามวงศ์วาน แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนรุจิเรวีวิทยา
ประวัติการทำงาน	เข้าสู่วงการแสดงภาพยนตร์เรื่องแรกเรื่อง วิมานสลัม ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และทำงานพากย์ภาพยนตร์เรื่องแรกเรื่อง ตลาดพรมจारी ปี พ.ศ. ๒๕๑๔
อาชีพปัจจุบัน	นักแสดง/นักพากย์/พิธีกร

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ	<ol style="list-style-type: none">๑. รางวัลโทรทัศน์ทองคำ นักแสดงสนับสนุนหญิงดีเด่น จากละครเรื่อง คู่กรรม ปี พ.ศ. ๒๕๓๓๒. รางวัลโทรทัศน์ทองคำ นักแสดงสนับสนุนหญิงดีเด่น จากละครเรื่อง กนกาลัยโบตัน ปี พ.ศ. ๒๕๓๔๓. รางวัล ทีมผู้ดำเนินรายการดีเด่น ปี พ.ศ. ๒๕๓๙๔. รางวัล ทีมผู้ดำเนินรายการดีเด่น ปี พ.ศ. ๒๕๔๖๕. รางวัล นักพากย์ดีเด่น ปี พ.ศ. ๒๕๔๕๖. รางวัลเมขลา นักแสดงสนับสนุนหญิงดีเด่น ปี พ.ศ. ๒๕๒๓๗. รางวัลตุ๊กตาทองพระสุรัสวดี นักพากย์ภาพยนตร์ เรื่อง รักพยาบาล ปี พ.ศ. ๒๕๒๔๘. รางวัลตุ๊กตาทองพระสุรัสวดี นักพากย์ภาพยนตร์ เรื่อง แก้วกลางดง ปี พ.ศ. ๒๕๒๙๙. รางวัลตุ๊กตาทองพระสุรัสวดี นักพากย์ภาพยนตร์ เรื่อง วิวาทไฟ ปี พ.ศ. ๒๕๓๐
------------------------------	--

๑๐. รางวัล Top Award T V Pool ค.ศ. ๒๐๐๓ นักแสดงสมทบ
ฝ่ายหญิง เรื่อง โഴ้เส่นหา
๑๑. รางวัลจากสมาคมข่าวบันเทิง นักแสดงสมทบหญิงยอดเยี่ยม
ปี พ.ศ. ๒๕๔๗

ฯลฯ

ในฐานะศิลปิน คุณดวงดาว ถือได้ว่าเป็นนักแสดงและนักพากย์ที่ใช้ภาษาไทยได้อย่าง
ถูกต้อง ชัดเจน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับ ศิลปินรุ่นใหม่ ตลอดจนประชาชน และเยาวชนผู้ติดตาม
ผลงานได้อย่างน่าชื่นชม

นางสาวคันทันนีย์ นาคพงศ์

นางสาวคັນสนีย์ นาคพงศ์

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ นางสาวคັນสนีย์ นาคพงศ์
- อายุ ๔๕ ปี (เกิดวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒)
- สัญชาติไทย
- ศาสนาพุทธ
- ที่อยู่ ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาโท กำลังศึกษาด้านการจัดการภาครัฐและเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ปริญญาโท กำลังศึกษาด้านรัฐศาสตร์ (การปกครอง) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- รัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๒๐ - ๒๕๒๑ ผู้ประกาศ สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมการพลังงานทหาร
- พ.ศ. ๒๕๒๑ พิธีกรรายการโทรทัศน์ ผู้ประกาศข่าวสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗
- พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๙ ผู้จัดการฝ่ายรายการ บริษัท เรดิโอ สปอต จำกัด ผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงกองทัพบก FM ๑๐๓.๕ MHz. รายการ “Life Radio” และ “Today Radio”
- พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๓๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๓๘ ผู้จัดการฝ่ายผลิตรายการ บริษัท พี. ที. วี โปรเฟสชั่นแนล ไทยเทเลวิชั่น จำกัด
- พ.ศ. ๒๕๔๔ - ปัจจุบัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งปัจจุบัน

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย (๒๕๔๔-ปัจจุบัน)
- รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- กรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
- กรรมการบริหารหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา
- ผู้ช่วยเลขานุการ กลุ่มมิตรภาพไทย - อาร์มาเนีย

ประสบการณ์ทางการเมือง

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร (๒๕๓๘ - ๒๕๓๙)
- กรรมการกิจการเยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (๒๕๓๙)
- ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๔ - ๒๕๔๕)

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

- ปี ๒๕๒๑ - ๒๕๔๓ ผู้ประกาศ, พิธีกรรายการโทรทัศน์, ผู้ประกาศข่าว สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗ (รางวัลทางโทรทัศน์ ๗ รางวัล)
- ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๙ ผู้จัดการฝ่ายรายการ บริษัท เรดิโอ สปอต จำกัด ผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงกองทัพบก FM ๑๐๓.๕ MHz. รายการ “Life Radio” และ “Today Radio” ได้รับรางวัลกินรี ประเภทสารคดี ประเภทสื่อวิทยุ
- ปี ๒๕๓๗ ได้รับรางวัล RADIO VOTE ๙๓.๕ ด้านผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ คนไทยที่คุณปลื้มมากที่สุด
- ปี ๒๕๓๙ ได้รับรางวัลเมขลา ประเภทรายการสารคดีเพื่อสังคมดีเด่น รายการคำถามนี้มีคำตอบ ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๗

จากการทำหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชนที่ผ่านมาจนตำแหน่งปัจจุบัน คุณค้นค้นสึนึยึนึบได้วามี ส่วนช่วยส่งเสริมและเผยแพร่การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องและเหมาะสมมาโดยตลอด จนเป็น แบบอย่างที่ดีแก่ประชาชน เยาวชน ที่จะยึดถือเป็นตัวอย่าง

คำกล่าวของ นางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์ ในวันภาษาไทยแห่งชาติ

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ท่านประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ท่านเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะครู นักเรียน ผู้มีเกียรติทุกท่าน ต้องบอกว่ารางวัลที่ได้รับในวันนี้เป็นความภาคภูมิใจมากที่สุดในชีวิตของการที่เกิดมาเป็นคนไทย ฟังจากทุกท่านที่ผ่านมาเมื่อสักครู่คือใช้ทั้งหมดเลย มีความคิดเห็นเหมือนกับทุกท่าน แต่เห็นน้องๆ เด็กๆ หลายคนชักกระลပ်กระส่าย ร้องเพลงให้ฟังสักเพลงดีไหม คือจะบอกว่าอยากให้ฟังแล้วคิดตาม สมัยนี้ไม่เคยฟังเพลงอะไรแบบนี้ แต่เพลงที่จะร้องเป็นตัวอย่างนี้ก็ค่อนข้างเลือกรางเติมทน รู้แต่เพียงว่าในวันนั้นที่เราฟังแล้วเรามีความรู้สึกว่าภาษาไทยละเมียดละมัยและเป็นภาษาที่ทำให้เราเห็นภาพ ดังนั้นเวลาร้องก็ช่วยจินตนาการตามไปด้วย เพลงนี้ชื่อเพลงลมलग เป็นเพลงโฟล์คของ สมัยที่ประชาธิปไตยกำลังเบ่งบานและคนที่แต่งต้องขอประทานโทษด้วยค่ะว่าจำชื่อไม่ได้แต่ทราบว่ายี่สิบปีไปแล้ว ท่านแต่งเพลงไว้น้อยมากแต่ว่าแต่งเพลงได้เพราะมาก (มิวซิก) มันเห็นเป็นภาพเขาเปรียบเทียบกับลมพัดไปไม่ปลิว ทิวไม้โอนเอนตามต้นไม้ไหวไปตามแรงลม งานนี้ทีมงานฟ้าครามช่วยวนจิตหวนวาทิว ธรรมชาติยามนั้นมันเป็นใจ เป็นเพลงที่ละเมียดละมัยไม่รู้เดี๋ยวนี้มีเพลงแบบนี้ให้พวกเราฟังอยู่หรือเปล่า เพราะได้เห็นความสวยงาม ได้เห็นสุนทรีย์ของภาษา ที่นี้ท่านเลขาธิการฯ ก็ชักเกรงใจท่านวิทยากรท่านอื่นโดยเฉพาะคุณโจนัส คงจะมีเวลาไม่มากนัก จะพูดสั้นๆ เรื่องใกล้ตัวน้องๆ แล้วกัน ผนวกกับที่ท่านอื่นได้พูดไปแล้วว่าภาษามันเกิดประโยชน์กับพวกเราอย่างไร ถ้าหากเราให้ความสำคัญเราเป็นนักเรียนพูดง่ายๆ ว่าถ้าเราเก่งเราใช้ภาษาได้ดี ที่แน่ๆ ทำสอบวิชาภาษาไทยก็ต้องได้คะแนนดี จะบอกว่าไม่ใช่วิชาภาษาไทยอย่างเดียวการใช้ภาษาไทยได้เก่งไม่ใช่ว่าจะต้องพูดได้ดี ต้องพูดชัด แต่คือว่าเราใช้ภาษาไทยได้ประสบความสำเร็จ คือเขาเรียกว่ามีพลังมีคุณภาพ ถ้าใช้ได้ถูกต้องรับรองว่าจะมีพลาคุณภาพดังนั้นมันก็จะปรากฏผลในวิชาอื่น ยิ่งปัจจุบันเรามีการปฏิรูปการศึกษา การเรียนเราจะต้องเรียนมากขึ้นสมัยก่อนมีเลือก ก. ข. ค. ง. แต่เดี๋ยวนี้เราจะต้องมาเขียนแบบเรียงความ ก็ได้คุยกับท่านเลขาธิการฯ เพราะเมื่อสักครู่เห็นน้องๆ ขึ้นไปรับรางวัลจากท่านประธานที่ปรึกษา ก็ตามว่าส่งมาเยอะไหม อาจารย์บอกว่าส่งมาเยอะ แต่มีคุณภาพน้อย ถ้าเราเรียนได้เก่งเราตอบข้อสอบได้คะแนนดีแน่ ปัญหาของคนเรียนเก่งคือเรียนเก่งแต่สื่อสารไม่ดี พูดกับคนไม่รู้เรื่อง เวลาไปสัมภาษณ์จะทำงานภาษาจะเพิ่มพูนคะแนนที่เรียกว่าบุคลิกภาพเป็นความสง่างาม ความน่าสนใจเกิดจากการที่เราใช้ภาษาดีทั้งนั้น ดังนั้นขอให้น้องๆ รู้ไว้ว่าเราไม่ใช่แค่อย่างที่ท่านอาจารย์ท่านบอกไว้ว่ามีภาษาไทยของตัวเองใช้ ภาคภูมิใจได้ว่าภาษานี้เป็นของเราเอง ชาติเรามีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน ขอฝากไว้ว่าเรา

ในกรอบในร่มในหลังคาของกระทรวงวัฒนธรรมซึ่งเป็นกระทรวงที่ตัวของดิฉันเองให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย เพราะเชื่อว่าวัฒนธรรมนั้นจะทำให้เราได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจก็ได้ จะทำให้เราสูญเสียทางเศรษฐกิจก็ได้ ก็ขอกราบขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่ได้กรุณาทำให้ดิฉันมีความภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทยเจริญงอกงามเพราะภาษาไทย กราบขอบพระคุณ สวัสดิ์ดีคะ

คุณสา โทณะวณิก สุขวัฒน์

*คำให้สัมภาษณ์ของคุณอุษษา โทณะวณิช สุววัฒน์ ในวันภาษาไทยแห่งชาติ
๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗*

ภาษาไทยเป็นสิ่งที่อยู่ในใจของคนไทยทุกคน เพราะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่า ดิฉันนึกถึง วิทยุรุ่นที่กำลังอยู่ในสังคมเทคโนโลยี วัตถุ ซึ่งได้รับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามาก ภาษาไทยเป็นสิ่งที่เราคนไทยมีอยู่ เป็นสิ่งที่สร้างความแตกต่างของตัวเรากับชาติอื่นๆ ดังนั้นเราน่าจะรักษาสิ่งนี้ไว้ พร้อมกับความก้าวหน้าในยุคสมัยต่างๆ ที่จะเข้ามาเรื่อยๆ เด็กวัยรุ่นบางคน อาจคิดว่า ศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งล้าหลัง เซย แต่อยากให้ทุกคนคำนึงว่าศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่สวยงามมาก โดยเฉพาะภาษาไทย ถ้าทุกคนรู้จักใช้ และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จะรู้ว่าบรรพบุรุษได้คิดไว้ อย่างยอดเยี่ยมมากๆ มีความสวยงามและมีลูกเล่น ภาษาไทยเป็นภาษาที่ตื่นได้ทุกอารมณ์ที่ต้องการ ทั้งภาษาเขียน ภาษาพูดก็ดี ซึ่งถ้าเด็กวัยรุ่นหันมาศึกษาภาษาของเราเองให้ลึกซึ้งก็จะรักและสนุกกับภาษาไทย

มุสซา โทณะวณิก สุขวัฒน์

การศึกษา	อักษรศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี ๒๕๒๔
การทำงาน	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท เจเอสแอล จำกัด ผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรี และ ศิลปะมุสซา
งานเพลง	๒๕๒๙ อัลบั้ม “ฝัน...ฝันหวาน” ๒๕๓๑ อัลบั้ม “โปรดฟังฉัน” ๒๕๓๗ อัลบั้ม “วันและคืน” ๒๕๔๒ อัลบั้ม “ชมสวน” (เพื่อเสถียรธรรมสถาน) ๒๕๔๔ อัลบั้ม “Rhythm Of Pusacha”
รางวัลงานเพลง	๒๕๓๗ รางวัล นักร้องหญิงดีเด่น Smile Award จากอัลบั้ม “วันและคืน”
งานพิธีกรรายการ	สะพานล่อง / คอนเสิร์ต คอนเทสต์ / น้ำแข็งใส่น้ำหวาน / เกมตะลุม / พบกันวันเสาร์ / จันท์กะพริบ / เจ็ดกะรัต / คนนี้ที่หนึ่ง / รักเกินร้อย / วันสุดท้าย (ปัจจุบัน)
รางวัลงานพิธีกร	๒๕๓๐ รางวัลผู้ดำเนินรายการหญิงดีเด่น โทรทัศน์ทองคำ รายการ “คอนเสิร์ต คอนเทสต์” ๒๕๓๐ รางวัลผู้ดำเนินรายการหญิงดีเด่น เมขลาทองคำ รายการ “คอนเสิร์ต คอนเทสต์” ๒๕๓๒ รางวัลผู้ดำเนินรายการหญิงดีเด่น เมขลาทองคำ รายการ “เกมตะลุม” ๒๕๓๕ รางวัลผู้ดำเนินรายการหญิงดีเด่น เมขลาทองคำ รายการ “จันท์กะพริบ”
รางวัลงานแสดง	รางวัลนักแสดงหญิงยอดเยี่ยม วิก ๐๗ ทองคำ ครั้งที่ ๑ จาก “ศิรัภักประกาศิต”

ในฐานะศิลปินและพิธีกร คุณมุสซาเป็นผู้ที่ให้ความสนใจ และใส่ใจการใช้ภาษาไทยได้งดงาม ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้แก่พิธีกรรุ่นใหม่ ตลอดจนประชาชนและเยาวชนได้เป็นอย่างดี

โจนัส วาเดนโฮล์ม

โจนัส วาเดนโฮล์ม

ชื่อ-สกุลจริง

นายโจนัส วาเดนโฮล์ม

ประวัติชีวิตส่วนตัว

วัน เดือน ปีเกิด ๒๗ สิงหาคม ๒๕๑๕

สถานที่เกิด เมืองฟริคเซนต์ ประเทศสวีเดน

ที่อยู่ปัจจุบัน บริษัทโซนี่มิวสิค บีอีซี เทโร เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด ๕๙๘ ชั้น ๑๕
อาคาร Q House เพลินจิต ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับสูงสุด ระดับอนุปริญญา สาขาการประชาสัมพันธ์ จาก CVC
College

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. ๒๕๓๖ ถึงปัจจุบัน ทำงานเป็นอาสาสมัคร ในคณะอาสาสมัครเดอะแพมิลี่

พ.ศ. ๒๕๓๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๓ อาจารย์พิเศษวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเฉลิมไฉไลวิทยา
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ ศิลปิน นักร้อง นักแสดง บริษัทลูกทุ่งเวทีไทย

พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงปัจจุบัน ศิลปิน นักร้อง นักแสดง บริษัทโซนี่มิวสิค บีอีซี เทโร
เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด

ผลงานที่สร้างชื่อเสียงและเผยแพร่ต่อสาธารณชน อัลบั้ม “ผมชื่อ โจนัส”

รางวัลและเกียรติคุณที่ได้รับ

- ๑) เข็มพระราชทานจากสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา จากการช่วยงานการกุศลหาทุนเข้ามูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย
- ๒) เกียรติบัตรด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม จากสำนักนายกรัฐมนตรี ประทานโดยพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
- ๓) เกียรติบัตรในฐานะบุคคลที่ได้ทำคุณประโยชน์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๔) เกียรติบัตรด้านภาษาไทย จากคลินิกร้านหมอภาษา

แม้จะเป็นชาวต่างประเทศ แต่จากกิจกรรมด้านสังคมและผลงานเพลงที่ผ่านมา นายโจนัสได้ทำให้ประชาชนคนไทยที่ได้รับฟังเพลงของเขาเกิดความชื่นชม และภาคภูมิใจในภาษาไทยของเราเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเห็นว่าชาวต่างประเทศยังให้ความสนใจ และตั้งใจที่จะเรียนรู้และถ่ายทอดภาษาไทยอย่างถูกต้อง

คำกล่าวของ นายโจนัส วาเดนโฮล์ม ในวันภาษาไทยแห่งชาติ ๒๕๕๗

สวัสดีครับ ผมโจนัส วาเดนโฮล์ม หรือเรียกกันในวงการว่าโจนัส แอนเดอร์สัน ก็ต้องขอกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน และสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ รู้สึกภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสอีกคนหนึ่งที่ได้รับรางวัลในวันนี้ เรื่องของผลงานในภาษาไทยแน่นอนอยู่แล้วผมไม่ใช่คนไทยเป็นคนต่างชาติไม่ได้เสียเปรียบของคนที่ได้รับรางวัลในวันนี้ ไม่ได้ครึ่งเลยยังคงผิดเพี้ยนอยู่มาก คงจะเป็นเพราะที่เห็นว่าโจนัสพยายามจะพูดให้ชัดเจนจึงให้เกียรติ ตรงนี้ขอกราบขอบพระคุณจริงๆ แต่ว่าคนไทยหลายๆ คนจะให้กำลังใจโจนัสมาโดยตลอด ชมว่าพูดไทยชัดมากเก่งมากเก่งกว่าคนไทยบางคน กระผมมองตัวเองผมไม่ได้คิดว่าเป็นคนเก่งครับ แต่ผมเป็นคนมีความพยายามเท่านั้นเอง แม้แต่ต่างชาติหลายๆ คนก็พูดไทยได้เก่งกว่าผม ตั้งแต่เข้ามาเมืองไทยเห็นว่าคนไทยน่ารักและนิสัยดี ก็อยากจะสื่อสารกับคนไทย อยากจะฝึกพูดภาษาไทยก็เลยพยายาม แล้วก็รักภาษาไทยก็เลยให้ความสำคัญตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าจุดนี้สำคัญก็คือถ้าเรารักสิ่งใดหรือรักใครเราจะให้ความสำคัญตรงนั้น เห็นไหมครับว่าถ้าน้องๆ รักศิลปะคนไหนก็ต้องรู้เรื่องราวหรือประวัติของคนๆ นั้นจริงๆ สมมุติว่าเป็นนักแสดงของต่างประเทศใครที่ชอบดูหนังของทอมครุส จูเรียโรเบิร์ต ใครที่เป็นแฟนพันธุ์แท้จะต้องติดตามต้องรู้ว่าแสดงหนังเรื่องไหน ถ้าชอบมือถือก็ต้องติดตามว่ารุ่นไหนออกมาใหม่ มีลูกเล่นอะไรบ้าง ก็เหมือนกันผมก็ต้องพยายามฝึกพูดภาษาไทย เพราะผมเป็นคนต่างชาติต้องพยายาม พอเข้ามาฝึกฝน ก็เห็นถึงคุณค่า เห็นว่าเป็นภาษาที่ไพเราะเป็นภาษาที่สวยงามก็ทำให้ชื่นชอบและรัก น้องๆ ก็เหมือนกันถ้าเรียนภาษาอังกฤษแรกๆ ก็จะต้องแบบแข็งๆ นำเอามาทำอะไรไม่มีประโยชน์ ถ้ามีหนุ่มรูปหล่อที่เป็นคนต่างชาติเข้ามาจีบเขาพูดแต่ภาษาอังกฤษทีนี้เราก็ต้องพยายามพูดเพื่อที่จะสื่อสารกันให้เข้าใจภาษาไทยก็เหมือนกันเป็นภาษาที่ต้องใช้ทุกวันก็เลยคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่พอมาฝึกฝนและมาศึกษาเข้าจริงๆ ก็เห็นว่ามันมีอะไรพิเศษๆ กว่าทุกภาษาเลย ก็อยากจะฝากไว้ว่าต้องรักภาษาไทยและให้ความสำคัญอนุรักษ์ภาษาไทยเอาไว้ ขอขอบคุณ สวัสดีครับ

โครงการงานอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล (กิจกรรม ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย)

หลักการและเหตุผล

วัฒนธรรมไทย เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของคนไทยซึ่งมีหลายด้าน โดยเฉพาะภาษาไทยเป็นสิ่งที่ใช้สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ บอกเล่าเรื่องราวและถ่ายทอดความรู้สึกของคนไทยมาช้านาน ถือเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าของคนไทย ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารของโลกยุคใหม่ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการใช้ภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความเข้าใจ มีความภาคภูมิใจ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยและใช้ภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติจึงได้ให้การส่งเสริมวัฒนธรรมด้านภาษาไทย โดยจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติ บุคคลผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทยภายใต้โครงการงานอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

๑. เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติ บุคคล ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย ให้เป็นแบบอย่างแก่สังคม
๒. เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติที่ดีมีความภาคภูมิใจ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

กลุ่มเป้าหมาย

๑. กลุ่มพิธีกร/นักพูด
๒. กลุ่มนักการเมือง
๓. กลุ่มศิลปิน
๔. กลุ่มผู้สอนภาษาไทย

วิธีการดำเนินการ

๑. ขออนุมัติจัดกิจกรรมและประสานขอความร่วมมือในการสรรหาคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาและตัดสิน
๒. แต่งตั้งกรรมการและประชุมระดมความคิดเห็นพิจารณาเกณฑ์การคัดเลือกและสรรหา
๓. คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดและตัดสิน
๔. บุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกจะได้รับโล่เกียรติยศจากกระทรวงวัฒนธรรม

ระยะเวลาดำเนินการและสถานที่

เดือนพฤษภาคม - ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

งบประมาณ

งบประมาณจากโครงการงานอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้บุคคล ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย
๒. ประชาชนได้เห็นตัวอย่างบุคคล ผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย ส่งผลให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ผู้รับผิดชอบโครงการ

กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๒๘ ต่อ ๑๒๐๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๕๘๕๓

หลักเกณฑ์

การพิจารณาเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย

๑. บุคคลนั้นเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านภาษาไทย หรือใช้ภาษาไทยในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารให้แก่องค์กร ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น อยู่ในปัจจุบัน
๒. บุคคลนั้นเป็นผู้นำทางความคิดและหรือเป็นผู้นำความรู้ด้านภาษาไทยมาปรับใช้และประยุกต์ให้เข้ากับสภาพขององค์กร หน่วยงานชุมชน ท้องถิ่น อยู่ในปัจจุบัน
๓. บุคคลนั้นเป็นผู้มีความสามารถ มีความชำนาญและมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของคนในองค์กรและสังคม
๔. บุคคลนั้นเป็นผู้มีผลงานการสร้างสรรค์ภาษาไทย ทั้งด้านการพูด การประชาสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาไทยได้เหมาะสม
๕. บุคคลนั้นเป็นผู้มีผลงานได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง มีหลักฐานอ้างอิง
๖. บุคคลนั้นเป็นผู้มีผลงานที่ได้รับความนิยมเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ยอมรับหลาย
๗. บุคคลนั้นเป็นผู้มีผลงานที่ได้รับรางวัล หรือ เกียรติคุณ ในระดับท้องถิ่น หรือ ระดับชาติ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่อง ผลการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จัดกิจกรรมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทยขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ และทักษะของนักเรียน นิสิต-นักศึกษา และประชาชนได้เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสวยงามทั้งใน และนอกสถานศึกษา นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงขอประกาศผลการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย ดังมีรายนามต่อไปนี้

ประเภทนักเรียน

รางวัลชนะเลิศ	เด็กชายพิสิฐ	ห่อทรัพย์	โรงเรียนบ้านแคนน้อยหนองเล็ง จังหวัดยโสธร
รางวัลรองชนะเลิศ	๑. นางสาวรุ่งทิพา	ทรายเมืองมา	โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย
	๒. นายเอกลักษณ์	อินประดิษฐ์	โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ จังหวัดแพร่
	๓. เด็กหญิงสุภาภรณ์	นันทะมา	โรงเรียนบ้านม่วงสว่างสามัคคี จังหวัดอุดรธานี

ประเภทนิสิต - นักศึกษา

รางวัลชนะเลิศ	นางสาวสมลักษณ์	เกษมคุณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
รางวัลรองชนะเลิศ	๑. นางสาวช่อทิพย์	ธรรมวิทยากุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

๒. นางสาวจุฑามาศ	ทองอร่าม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม
๓. นางสาวจินตนา	เชื้อเมืองพาน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

ประเภทประชาชน

รางวัลชนะเลิศ นางสาวณัฐนิช ปลื้มบัวเรอ จังหวัดภูเก็ต

รางวัลรองชนะเลิศ

๑. นางอรทัย	จงหาญ	จังหวัดร้อยเอ็ด
๒. นางจำปี	ภูกันงาม	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓. นายเสถียร	মনทอง	จังหวัดศรีสะเกษ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗

(นางปริศนา พงษ์ทัตศิริกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

รางวัลชนะเลิศ ประเภทนักเรียน

ด.ช.พิสิฐ ห่อทรัพย์

“เสน่ห์ ไทยงามมารยาท เสน่ห์ชาติงามวัฒนธรรม”

ประวัติส่วนตัว

เด็กชายพิสิฐ ห่อทรัพย์ ปัจจุบันอายุ ๑๔ ปี ที่อยู่เลขที่ ๗ หมู่ ๓ ตำบลดงแคนใหญ่ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร รหัสไปรษณีย์ ๓๕๑๘๐ ปัจจุบันศึกษาที่โรงเรียนบ้านแคนน้อย หนองเลิง ม.๓/๑ ตำบลแคนน้อย อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร รหัสไปรษณีย์ ๓๕๑๘๐

เด็กชายพิสิฐ ห่อทรัพย์ ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนักเรียน จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรตินิยม และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทนักเรียน
นางสาวรุ่งทิwa ทรายเมืองมา
“งามน้ำใจ ไหวเราะวาจา
อ่อนน้อมกิริยา คุณค่าอย่างไทย”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวรุ่งทิwa ทรายเมืองมา เกิดวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๐ ปัจจุบันอายุ ๑๗ ปี ที่อยู่เลขที่ ๓๔ หมู่ ๖ ตำบลเวียงชัย อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ ๕๗๒๑๐ ปัจจุบันศึกษาที่โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ถนนอุตรกิจ ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ ๕๗๐๐๐

นางสาวรุ่งทิwa ทรายเมืองมา ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญ วัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนักเรียน จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงาน คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทนักเรียน

นายเอกลักษณ์ อินประดิษฐ์

“ทักทายด้วยการไหว้ จริงใจด้วยถ้อยคำ เลิศล้ำด้วยเมตตา”

ประวัติส่วนตัว

นายเอกลักษณ์ อินประดิษฐ์ ปัจจุบันอายุ ๑๖ ปี ที่อยู่เลขที่ ๗๗ ตำบลวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ รหัสไปรษณีย์ ๕๔๐๐๐ ปัจจุบันศึกษาที่โรงเรียนนารีนครจังหวัดแพร่ ชั้น ม. ๕/๒ ที่อยู่เลขที่ ๑ ถนนคุ้มเดิม ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ รหัสไปรษณีย์ ๕๔๐๐๐

นายเอกลักษณ์ อินประดิษฐ์ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ **“งามอย่างไทย”** ประเภทนักเรียน เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทนักเรียน
เด็กหญิงสุภาภรณ์ นันทะมา
“พูดจาว่อนน้อม ไอบ้ออมอารี
ผูกมิตรไมตรี เป็นที่ชื่นชม”

ประวัติส่วนตัว

เด็กหญิงสุภาภรณ์ นันทะมา ปัจจุบันอายุ ๙ ปี ที่อยู่โรงเรียนบ้านม่วงสว่างสามัคคี ซอยประชาสันติ ถนนนิตโย ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี รหัสไปรษณีย์ ๔๑๐๐๐ ปัจจุบันศึกษาที่โรงเรียนบ้านม่วงสว่างสามัคคี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่อยู่โรงเรียนบ้านม่วงสว่างสามัคคี ซอยประชาสันติ ถนนนิตโย ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี รหัสไปรษณีย์ ๔๑๐๐๐

เด็กหญิงสุภาภรณ์ นันทะมา ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนักเรียน จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลชนะเลิศ ประเภทนิสิต - นักศึกษา

นางสาวสมลักษณ์ เกษมคุณ

“เสน่ห์รอยยิ้ม นุ่มนวลวาจา

กายจิตเมตตา คุณค่าอย่างไทย”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวสมลักษณ์ เกษมคุณ เกิดวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ปัจจุบันอายุ ๒๒ ปี ที่อยู่ เลขที่ ๒๗ หมู่ ๑๔ ตำบลไร่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ ๓๕๐๐๐ ปัจจุบันศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปีที่ ๔ ตั้งอยู่ที่ถนนแจ้งสนิท ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ ๓๕๐๐๐

นางสาวสมลักษณ์ เกษมคุณ ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนิสิต - นักศึกษา จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรตินิยม และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทนิสิต - นักศึกษา นางสาวช่อทิพย์ ธรรมวิทยากุล “พูดคำไทย ไหว้แบบไทย ยิ้มด้วยใจ คือไทยแท้”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวช่อทิพย์ ธรรมวิทยากุล ที่อยู่เลขที่ ๒๐๕๖ ถนนบรรทัดทอง แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๓๐ ปัจจุบันศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ ๑ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ตั้งอยู่ที่ ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๓๐

นางสาวช่อทิพย์ ธรรมวิทยากุล ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนิสิต - นักศึกษา จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทนิสิต - นักศึกษา

นางสาวจุฑามาศ ทองอร่าม

“ขุดสุภาพ กราบไหว้สวย รวยน้ำใจ คือไทยแท้”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวจุฑามาศ ทองอร่าม ที่อยู่เลขที่ ๒/๑๘ หมู่ ๖ ตำบลกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ ๗๓๑๔๐ ปัจจุบันศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตรกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ ๗๓๑๔๐

นางสาวจุฑามาศ ทองอร่าม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ **“งามอย่างไทย”** ประเภทนิสิต - นักศึกษา จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภท นิสิต - นักศึกษา
นางสาวจินตนา เชื้อเมืองพาน
“นวนิยาย กายา วาจาเพราะพริ้ง
ข้อสัตย์ใจจริง อามยังอย่างไทย”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวจินตนา เชื้อเมืองพาน ที่อยู่เลขที่ ๒๑๒ หมู่ ๔ ตำบลเมืองพาน อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ ๕๗๑๒๐ ปัจจุบันศึกษาที่วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปวส. ๒๐๖ การท่องเที่ยวและโรงแรม ตั้งอยู่เลขที่ ๖๘/๑ ถนนสนามกีฬา ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ ๕๐๒๐๐

นางสาวจินตนา เชื้อเมืองพาน ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญ วัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทนิสิต - นักศึกษา จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลชนะเลิศ ประเภทประชาชน
นางสาวณัฏฐนิช ปลื้มบำรุง
“งามกายอ่อนน้อม งามพร้อมวาจา
งามใจเมตตา คุณค่าอย่างไทย”

ประวัติส่วนตัว

นางสาวณัฏฐนิช ปลื้มบำรุง ปัจจุบันอายุ ๒๙ ปี เกิดวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ที่อยู่เลขที่ ๗๖ หมู่ ๑ ตำบลปอกระดาน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี รหัสไปรษณีย์ ๗๐๑๔๐

นางสาวณัฏฐนิช ปลื้มบำรุง ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทประชาชน จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทประชาชน

นางอรทัย จงหาญ

“งามอย่างไทย จิตใจโอบอ้อม

อ่อนน้อมกิริยา วาจาสุภาพ”

ประวัติส่วนตัว

นางอรทัย จงหาญ ที่อยู่เลขที่ ๑๓ หมู่ ๕ ถนนบ้านนาทม ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ ๔๕๑๑๐

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทประชาชน เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทประชาชน

นางจำปี ภูกันงาม

“งามกายเรียวร้อย งามถ้อยพาที

งามใจไมตรี ดีงามอย่างไทย”

ประวัติส่วนตัว

นางจำปี ภูกันงาม เกิดวันที่ - พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่อยู่เลขที่ ๔๙ หมู่ ๑๒ ตำบลสระกรวด อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ รหัสไปรษณีย์ ๖๗๑๓๐

นางจำปี ภูกันงาม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทประชาชน เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรติยศ และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

รางวัลรองชนะเลิศ ประเภทประชาชน

นายเสถียร มนทอง

“งามกาย งามจิต งามความคิด งามวาจา
ทรงคุณค่าความเป็นไทย”

ประวัติส่วนตัว

นายเสถียร มนทอง เกิดวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ปัจจุบันอายุ ๒๙ ปี ที่อยู่เลขที่ ๑๙๘ หมู่ ๑ ตำบลลิ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ ๓๓๑๕๐

นายเสถียร มนทอง ได้รับรางวัลรองชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย หัวข้อ “งามอย่างไทย” ประเภทประชาชน จากประธานที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท พร้อมโล่เกียรตินิยม และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

โครงการงามอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล (กิจกรรมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย)

๑. หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีความห่วงใยภาษาไทยมาโดยตลอด ดังกระแสพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ และคณะกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ณ หอประชุมอเนกประสงค์ พระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปความได้ว่า ทรงแนะนำให้ออกเสียงภาษาไทยให้เป็นภาษาไทย ไม่ใช่แบบภาษาฝรั่ง เพราะคนต่างชาตีก็นต้องการฟังภาษาไทย ต้องการฟังสำเนียงแบบไทย การสอนภาษาไทย จึงควรสอนให้ถูกต้อง

คนไทยจะต้องรักษาเอกลักษณ์แห่งความเป็นคนไทย เพื่อศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจอันจะนำมาซึ่งความงามอย่างไทย และความมั่นคงของประเทศชาติไว้ให้ได้ เพราะคนไทยยึดมั่นในความเป็นไทยด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะทำให้คนในชาติเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันได้โดยตรงกัน

เจตนารมณ์ของแผนวัฒนธรรมแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) มุ่งหวังให้คนไทยมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย มีคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม มีระบบคิดในการสร้างสรรค์ และรับผิดชอบ ต่อสังคม สามารถปรับปรนวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและอนาคต อันจะโน้มนำให้การพัฒนาประเทศมีทิศทางไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นเพื่อเป็นการน้อมรับกระแสพระราชดำรัสฯ ดังกล่าวข้างต้น มาสู่การปฏิบัติและเพื่อนเป็นการสอดรับวิสัยทัศน์ ดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จึงได้กำหนดจัดกิจกรรมการประกวดคำขวัญที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยขึ้น ซึ่งอยู่ภายใต้โครงการงามอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล โดยมีวัตถุประสงค์ขอเชิญชวนให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนเข้าร่วมประกวดคำขวัญ เพื่อช่วยกันรักษา ส่งเสริม เผยแพร่ เชิดชูวัฒนธรรมไทยรวมทั้งการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสวยงามทั้งใน และนอกสถานศึกษา

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนคำขวัญที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างถูกต้องและสวยงาม

๒.๒ เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย

๒.๓ เพื่อใช้ภาษาไทยเป็นสื่อและช่วยพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความงามในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง

๓. กิจกรรม

๓.๑ จัดการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชน เข้าร่วมการประกวด

๓.๒ จัดทำสติ๊กเกอร์เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์คำขวัญวัฒนธรรมไทย จำนวน ๑๐,๐๐๐ แผ่น

๓.๓ จัดทำแถบเสียงเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียง

๔. วิธีดำเนินการ

๔.๑ ขออนุมัติจัดกิจกรรมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

๔.๒ สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเป็นคณะกรรมการพิจารณาและตัดสินการประกวด

๔.๓ จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และจัดประชุมเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการตัดสินการประกวด

๔.๔ ดำเนินการประสานงานกับสถานศึกษาทั่วประเทศ เพื่อขอเชิญชวนให้นักเรียน นักศึกษาส่งคำขวัญเข้าร่วมประกวด

๔.๕ ดำเนินการประสานงานกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทั่วประเทศ เพื่อขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์การประกวดให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน เยาวชน และประชาชน ส่งคำขวัญเข้าร่วมประกวด

๔.๖ พิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด และตัดสินการประกวดคำขวัญที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย

๔.๗ จัดพิธีมอบรางวัลให้แก่ผู้ที่ชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

๔.๘ จัดพิมพ์สติ๊กเกอร์ และแถบเสียงผลงานที่ชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

๕. ระยะเวลาดำเนินการ ระหว่างเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ๒๕๔๗

๖. สถานที่ดำเนินการ

๖.๑ กำหนดส่งคำขวัญฯ ภายในวันที่ ๙ เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗

ณ กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๖.๒ ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด และตัดสินการประกวด

คำขวัญฯ เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๖.๓ จัดพิธีมอบรางวัลให้แก่ผู้ที่ชนะเลิศในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ซึ่งตรงกับวันภาษาไทยแห่งชาติ ณ หอประชุมใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๗. งบประมาณ

งบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวนเงิน ๒๖๙,๐๐๐ บาท (สองแสนหกหมื่นเก้าพันบาทถ้วน)

๘. ผลสัมฤทธิ์

๘.๑ ผลผลิต

๘.๑.๑ ได้กลุ่มนักเรียน และนักศึกษาของสถานศึกษาทั่วประเทศเข้าร่วมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย ประมาณ ๕,๐๐๐ คน

๘.๑.๒ ได้กลุ่มเยาวชน และประชาชนของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทั่วประเทศ เข้าร่วมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย ประมาณ ๒,๐๐๐ คน

๘.๑.๓ ได้สติ๊กเกอร์คำขวัญที่ชนะการประกวด เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ แผ่น

๘.๑.๔ ได้รักษา ส่งเสริม เผยแพร่ เชิดชูวัฒนธรรมไทย ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างกว้างขวาง

๘.๒ ผลลัพธ์

๘.๒.๑ ร้อยละ ๓๐ ของนักเรียน และนักศึกษา ในและนอกสถานศึกษาทั่วประเทศ เข้าร่วมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

๘.๒.๒ เยาวชน และประชาชนทั่วประเทศ ประมาณ ๒,๐๐๐ คน เข้าร่วมการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

๘.๒.๓ สื่อมวลชนและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อการใช้คำที่ถูกต้อง

๙. ผู้รับผิดชอบโครงการ

☸ กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๒๒๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๕๘๕๓

ระเบียบและหลักเกณฑ์ ในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

ระเบียบและหลักเกณฑ์ในการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย

๑. คุณสมบัติของผู้ส่งผลงานเข้าประกวด แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- ๑.๑ นักเรียน
- ๑.๒ นิสิต, นักศึกษา
- ๑.๓ ประชาชนทั่วไป

๒. หลักเกณฑ์ของการส่งผลงานเข้าประกวด

- ๒.๑ เป็นคำขวัญที่มีลักษณะสัมผัส กระชับ และจับใจ จำนวนไม่เกิน ๑๖ พยางค์
- ๒.๒ เนื้อหาของคำขวัญที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ในหัวข้อ “งามอย่างไทย” (โดยเน้นเนื้อหา งามกาย งามวาจา และงามใจ)
- ๒.๓ ผู้ส่งคำขวัญเข้าประกวดสามารถส่งได้เพียงประเภทเดียว คนละไม่เกิน ๑ สำนวน
- ๒.๔ คำขวัญที่ส่งเข้าประกวดจะต้องพิมพ์ หรือเขียนตัวบรรจง โดยระบุชื่อ-นามสกุล ที่อยู่สำหรับผู้ส่งคำขวัญที่เข้าประกวด **ประเภทที่ ๑ (นักเรียน)** ให้ครูหรืออาจารย์ลงนามรับรองและเขียนชื่อตัวบรรจงกำกับสำหรับผู้ส่งคำขวัญเข้าประกวด**ประเภทที่ ๒ (นิสิต, นักศึกษา)** จะต้องแนบสำเนาบัตรนิสิต, นักศึกษามาด้วย ส่วน**ประเภทที่ ๓ (ประชาชน)** ให้สำเนาบัตรประชาชนแนบมาด้วย
- ๒.๕ คำขวัญที่ส่งเข้าประกวดต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และต้องไม่เคยใช้คำขวัญนั้นประกวด ณ ที่ใดๆ มาก่อน

๓. การพิจารณาตัดสิน

การตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นเด็ดขาด

๔. รางวัล

ผู้ชนะการประกวดคำขวัญจะได้รับรางวัล ดังต่อไปนี้

รางวัลชนะเลิศ จำนวน ๓ ประเภทๆ ละ ๑ รางวัลๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท
พร้อมโล่เกียรติยศ

รางวัลรองชนะเลิศ จำนวน ๓ ประเภทๆ ละ ๓ รางวัลๆ ละ ๓,๐๐๐ บาท
พร้อมโล่เกียรติยศ

๕. กำหนดส่งผลงานและสถานที่ส่งผลงาน

ส่งผลงานด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ ได้ที่กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๒๐ โทร. ๐๒ ๒๕๗ ๐๐๑๓-๘ ต่อ ๑๒๒๐ ในวัน และเวลาราชการ ตั้งแต่บัดนี้ จนถึงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๖. ลิขสิทธิ์ในผลงานที่ชนะการประกวด

คำขวัญที่ชนะการประกวดทุกประเภท เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ผู้สนใจขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๒๐ โทร. ๐๒ ๒๕๗ ๐๐๑๓-๘ ต่อ ๑๒๒๐ ในวันและเวลาราชการ

๗. การตัดสินและพิธีมอบรางวัล

๗.๑ คณะกรรมการตัดสินการประกวด ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงวุฒิซึ่งแต่งตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๗.๒ ผลการตัดสินจะประกาศให้ทราบทางสื่อมวลชน ทาง INTERNET www.culture.go.th และที่กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๒๐ ภายในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๗.๓ พิธีมอบรางวัลวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

๗.๔ ผู้ชนะการประกวดที่จะเดินทางมารับรางวัลจะต้องออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเอง

๗.๕ ผู้ชนะการประกวดต้องบรรยายสรุปความหมาย หรือแนวคิดของคำขวัญที่ชนะการประกวดในพิธีมอบรางวัล

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่อง ผลการประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ได้ดำเนินการจัดประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม เพื่อให้เยาวชน ประชาชน ตระหนักในคุณค่าของการมีคุณธรรม และจริยธรรม โดยถ่ายทอดจากนิทานและนำไปประพฤติปฏิบัติ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันนั้น บัดนี้ คณะกรรมการจัดประกวดเขียนนิทานสำหรับเด็กที่ส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรม ได้ดำเนินการพิจารณาตัดสินเสร็จเรียบร้อยแล้ว และมีผู้ได้รับการพิจารณาตัดสินรางวัล ดังนี้

ระดับประถมศึกษา

หัวข้อ การมีระเบียบวินัย

ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

หัวข้อ ความซื่อสัตย์สุจริต

รางวัลชมเชย

เรื่อง นางฟ้ากับแม่มดซี้ชโมย

เด็กหญิงภัษกร ประทุมพันธ์ ประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนสุพรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี

รางวัลชมเชย

เรื่อง ต้นไม้วิเศษที่หายไปกับเด็กชายนิดจอมโกหก

เด็กหญิงฉันทชนก ขวัญหนู ประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านชำม่วง จังหวัดเพชรบูรณ์

ระดับมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

หัวข้อ ความสามัคคี

รางวัลชมเชย

เรื่อง ความลับกับทรัพย์สินสมบัติของพ่อ

นางสาวกิงกาญจน์ กาวิละมูล มัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑
โรงเรียนชัยมงคลพิทยา จังหวัดสุโขทัย

หัวข้อ ความกตัญญูกตเวทิตา ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

ระดับอุดมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และประชาชน

หัวข้อ การใฝ่รู้ ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

หัวข้อ ความสมบูรณ์ทางความคิด ทศนคติและบุคลิกภาพ ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(นางปริศนา พงษ์ทัดศิริกุล)

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

นิทานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมที่ชนะการประกวด

ระดับประถมศึกษา

รางวัลชมเชย หัวข้อ ความซื่อสัตย์สุจริต

ด.ญ.ภัษกร ประทุมเน็ก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

โรงเรียนสุพรรณภูมิ จังหวัดสุพรรณบุรี

นางฟ้าน้อยกับแม่มดขี้โมย

ณ ดินแดนอันไกลโพ้น ยังมีแม่มดขี้โมยตนหนึ่งอาศัยอยู่ในปราสาทหลังมืมหึมากับแมวดำเพื่อนแท้ผู้ซื่อสัตย์ของนาง ภายในปราสาทของแม่มดเต็มไปด้วยข้าวของเครื่องใช้มากมายมหาศาล ซึ่งแม่มดขโมยมาจากผู้อื่นทั้งสิ้น ทุกๆ วันแม่มดกับแมวดำจะขี่ไม้กวาดเหาะไปขโมยข้าวของที่ตนเองอยากได้มาเก็บไว้ในปราสาทและนั่งมองของเหล่านั้นอย่างมีความสุข

วันนี้เช่นก็เดี๋ยวกันแม่มดตื่นเช้าปลูกแมวดำชวนกันขี่ไม้กวาดเหาะมายังหมู่บ้านเล็กๆริมเนินเขาไม่ไกลจากปราสาทของนางนัก “นั่นไงบ้านหลังเล็กๆ น่ารักเหลือเกิน” แมวดำชี้ให้แม่มดดูบ้านหลังหนึ่ง แม่มดไม่รอช้าขโมยบ้านหลังนั้นใส่กระเป๋าของนางทันที “โน่นไงฝูงวัวนมตัวอ้วนพีกำลังกินหญ้าอยู่อย่างมีความสุข” เจ้าแมวดำตัวดีขี้บอกแม่มดอย่างลึงโลด แม่มดกวาดฝูงวัวใส่ไว้ในหมวกของนางทันที “สุนัขตัวนั้นก็น่าจะไปไว้เฝ้าปราสาทเรานะ” แมวดำแนะนำอีก แม่มดเห็นด้วยนางจึงจับสุนัขตัวนั้นมาใส่ไว้ในย่ามของนาง “จะเอาลำธารไปด้วยไหม” เราจะได้มีน้ำดื่มน้ำใช้อยู่ใกล้ๆ เราไงล่ะ” แม่มดดิ่งลำธารติดมือมาด้วยทันที “เอาแดงดอกไม้โน่น

ไปด้วยไหม จะได้ไม่ต้องปลูกให้เสียเวลา” แม่มดแสะยะยิ้มอย่างพอใจ ชีไม้กวาดเหาะโฉบเอาดงดอกไม้มายังปราสาทของตนทันที

เมื่อมาถึงปราสาททั้งนาย ทั้งบ่าวก็ช่วยกันนำข้าวของที่ขโมยได้มาเก็บไว้ในปราสาทของตนทันที ดงดอกไม้กับบ้านหลังน้อยเอาไปไว้ในสวนหลังปราสาท ผุงวังเอาไปไว้ในทุ่งหญ้าด้านซ้ายของปราสาท สุนัขเอาไว้ที่ประตูปราสาท ส่วนลำธารก็นำมาวางไว้ด้านขวาของปราสาท “ว้าว! ช่างเหมือนสวรรค์อะไรเชื่อนี้” แม่มดรำพึงออกมาอย่างมีความสุขโดยมีเจ้าแมวดำแสะยะยิ้มและพยักหน้าเห็นด้วยอยู่ข้างๆ

ขณะที่แม่มดกำลังมีความสุขกับสิ่งของที่ขโมยมาได้ นั่นครอบครัวของชมพู กำลังตกใจแทบสิ้นสติ เมื่ออยู่ๆ บ้าน วัว สุนัขและดงดอกไม้ที่เป็นทรัพย์สินของตนหายไปในวันพรุ่งนี้ แม่แต่ลำธารที่อาศัยดื่มกินและใช้มาตลอดก็หายไปด้วย พ่อแม่ลูกกอดกันร้องไห้อย่างน่าสงสาร “ต่อไปนี้เราคงต้องตายแน่ๆ” แม่พูดพร้อมกับร้องไห้จนเป็นลมล้มพับไป นางฟ้าน้อยเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดมาโดยตลอด เธอไม่ชอบพฤติกรรมของแม่มดขี้ขโมยมานานแล้ว และครั้งนี้เธอคิดว่าแม่มดทำเกินไป นางฟ้าน้อยจึงวางแผนดัดนิสัยแม่มดโดยแอบขโมยไม้กวาด ลูกแก้ววิเศษและแมวดำตัวแสบของแม่มดมาซ่อนไว้ขณะที่แม่มดกำลังหลับสนิท

รุ่งเช้าเมื่อแม่มดตื่นขึ้นมาก็ร้องเอะอะโวยวายเรียกหาเจ้าแมวดำ เจียบไม่มีเสียงตอบจากบ่าวผู้ซื่อสัตย์ของนาง นางเดินงๆ เงินๆ ไปที่ลูกแก้ววิเศษเพื่อจะหาแมวของนาง แต่ทว่ามันหายไปแล้ว แม่มดหันไปข้างเตียงเพื่อจะคว้าไม้กวาดคู่ชีพมาชี่ มันก็หายไปอีก แม่มดละล้าละลังทำอะไรไม่ถูก เทียวเดินหาจนอ่อนใจก็ไม่พบ แม่มดรู้สึกเสียใจมากที่ของของนางหายไปอย่างนี้ ขณะที่แม่มดกำลังนั่งฟังข้างฝาผนังปราสาทอย่างหมดอาลัยตายอยากอยู่นั้น นางฟ้าน้อยก็เสกคาถาให้ปราสาทของแม่มดหายไป แม่มดเลยหงายท้องตึงลงไปที่ดินหัวโนปุด แม่มดร้องไห้ออกมาเป็นครั้งแรกในชีวิต นางนึกถึงความรู้สึกของคนอื่นๆ ที่นางเคยขโมยของของเขา “เขาคงรู้สึกเหมือนเราในขณะนี้แน่เอง เราไม่น่าจะขโมยของคนอื่นเลย กรรมคงตามมาทันเราแล้ว” แม่มดรำพึงรำพันกับตนเอง พลังมองดูสุนัขที่ขโมยมาจากหมู่บ้านริมเนินเขา ซึ่งหมอบอยู่ตรงหน้าของนาง มันผอมโซและมีน้ำตาไหลออกมาไม่ขาดสาย แม่มดรู้สึกผิดมาก นางกล่าวกับสุนัขว่า “ข้าขอโทษนะที่ข้าขโมยเจ้ามาจากเจ้าของของเจ้า ข้าจะนำไปคืนเดี๋ยวนี้ละ” แม่มดอุ้มสุนัขตัวนั้นแล้วออกเดินทางไปยังหมู่บ้านที่นางขโมยมา นางได้รับความลำบากแสนสาหัส เหน็ดเหนื่อยเจ็บเท้า หิวกระหายน้ำ แต่นางก็อดทน นางรู้แล้วว่าการถูกขโมยของนั้นมันมีผลอย่างไร เมื่อมาถึงหมู่บ้านนางวางสุนัขลง มันวิ่งไปหาเจ้านายพร้อมทั้งสายหางกระดุกกระดิกอย่างดีใจ แม่มดมองภาพนั้นอย่างรู้สึกเป็นสุข พอนางหันหลังกลับไปเพื่อเดินทางกลับปราสาทของนาง เจ้าแมวดำก็วิ่งเข้ามาหานางดีใจมากกอดแมวแน่น “เอ๊ะ! นี่ไม้กวาดกับลูกแก้วของข้า” แม่มดกระโดดตัวลอย

ด้วยความดีใจ สิ่งแรกที่นางทำ คือ ซี่ไม้กวาดทะเลไปยังปราสาทของนาง นำบ้าน ฝูงวัว ดงดอกไม้ และลำธารมาไว้ที่เดิม นางเห็นครอบครัวของชมพู่ยิ้มทั้งน้ำตา นางเห็นชาวบ้านโห่ร้อง ยินดีที่ลำธารกลับคืนมา ฝูงวัวเรียงรำกิ้นหญ้าอยู่ใกล้ๆ ดงดอกไม้ซึ่งหมู่แมลงพากันบินว่อนดูดีมี น้ำหวานเหมือนเช่นที่เคยมา แมมดยิ้มอย่างมีความสุข นางซี่ไม้กวาดทะเลกลับไปยังปราสาท ของนางทำอาหารกินกับเจ้าแมวดำ นางพูดกับมันว่า “ต่อไปนี้เจ้าอย่าขู่ทำให้โมยของใครอีกนะ พรุ่งนี้ข้าจะเอาของที่ขโมยมาไปคืนเจ้าของให้หมดเลย” แมวดำพยักหน้าอย่างลำนึกผิด

รุ่งเช้าหากใครมองขึ้นไปบนฟ้าคงจะเห็นแมมดกับแมวดำซี่ไม้กวาดโปรยสิ่งของที่ขโมย ไปคืนแก่เจ้าของ โดยมีนางฟ้าน้อยกระพือปีกสีขาวบางใสบินตามมาต่างๆ อย่างมีความสุข

เด็กหญิงภัษกร ประทุมพันธ์

ประถมศึกษาปีที่ ๔

โรงเรียนสุพรรณภูมิ

จังหวัดสุพรรณบุรี

นิทานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมที่ชนะการประกวด

ระดับประถมศึกษา

รางวัลชมเชย หัวข้อ ความซื่อสัตย์สุจริต

ด.ญ. ฉันทกานก ขวัญหนู

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนบ้านชำม่วง จังหวัดเพชรบูรณ์

ต้นไม้วีเศษที่หายไป กับเด็กชายนิดจอมโกหก

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อนิด เป็นเด็กเกเรและชอบโกหก เพื่อนๆ ก็ไม่
อยากเล่นด้วย เด็กชายนิดชอบทำลายข้าวของและยังสร้างความเดือดร้อนให้แก่เพื่อนๆ อยู่เสมอ
วันหนึ่งเด็กชายนิดออกไปเที่ยวเอาไม้ทุบขวด พังข้าวของของเพื่อนหมดเลย วันต่อมาเพื่อนของ
นิดจึงช่วยกันคิดหาทางแก้ไขนิสัยที่ชอบโกหก ทำความเดือดร้อนให้คนอื่นของเด็กชายนิด ว่าแล้ว
เด็กๆ ก็ไปยืมต้นไม้จับโกหกของนางฟ้าใจดีประจำหมู่บ้าน เด็กๆ นำต้นไม้จับโกหกไปตั้งไว้กลาง
ป่า เขาลำลือกันว่าต้นไม้วิเศษ ใครได้เป็นเจ้าของต้นไม้ นี้ จะมีเงินมีทองมากมาย เรื่องนี้
ก็ได้ยินถึงหูเด็กชายนิด เด็กชายนิดได้ยินดังนั้นแล้วก็แอบเข้าไปในป่า เพื่อเข้าไปขโมยเอาต้นไม้
วิเศษมา

วันต่อมาเขาบอกกับทุกคนว่า ต่อไปนี้เขาจะมีเงินทองมากมาย และจะร่ำรวยกว่าทุกคน
พอมานเป็นเย็นวันหนึ่ง ก็มีกิ่งไม้งอกออกมาจากศีรษะของเด็กชายนิด เด็กชายนิดตกใจมาก
“เอ๊ะ กิ่งไม้พวกนี้งอกออกมาได้อย่างไร” “เราจะทำยังไงดีแยแล้ว” ขณะที่เด็กชายนิดพูดอยู่ ก็มี

กิ้งม้งอกออกมาจากตัวนิดเรื่อยๆ “ม้งอกออกมาเป็นกิ่งก้านสาขาเต็มไปหมด” เด็กชายนิดตกใจมาก จึงร้องให้ทุกคนช่วย “ช่วยด้วย ช่วยผมด้วย” เพื่อนของนิดถามว่า “เธอเอาต้นไม้วิเศษไปใช้ไหม” เด็กชายนิดตอบว่า “เปล่า...ผมไม่ได้เอาไป” ทันใดนั้นที่เด็กชายนิดพูดจบ กิ่งม้งอกออกมาจนเต็มตัวของเด็กชายนิด เหลือเพียงแต่ลูกตาเท่านั้น ที่ยังม้งอกออกมาจนเด็กชายนิดจะกลายเป็นต้นไม้อยู่แล้ว เด็กชายนิดร้องไห้เสียใจ “ช่วยผมด้วย...ฮือ...ฮือ ไม่เอาแล้ว ผมจะไม่โกหก และจะไม่ทำให้ใครเดือดร้อนอีกแล้วครับ” ขณะที่เด็กชายนิดกำลังร้องไห้อยู่ ก็มีนางฟ้าใจดีปรากฏขึ้น แล้วบอกกับเด็กชายนิดว่า “ถ้าเธอเลิกโกหกกับทุกคน กิ่งม้งอกก็จะค่อยๆ หายไปจากตัวเธอทีละนิด” เป็นจริงอย่างที่นางฟ้าบอกเด็กชายนิด

จากนั้นมาเด็กชายนิดไม่โกหก กิ่งม้งอกค่อยๆ หายไป หายไปที่ละนิดทีละน้อย จนเด็กชายหายเป็นปกติดังเดิม เด็กชายนิดหายแล้ว ก็คิดสำนึกจะกลับตัวเป็นเด็กดี เด็กชายนิดกลายเป็นเด็กชายคนใหม่ เป็นคนที่น่ารัก มีนิสัยดี ไม่โกหกและจะไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใครอีก นับแต่นั้นมา เด็กชายนิดก็มีเพื่อนมากมาย มีแต่คนรัก และหมู่บ้านนี้ก็มีแต่รอยยิ้มของทุกคนไม่มีเรื่องเดือดร้อนอีกเลย

ด.ญ.ฉันทชนก ขวัญหนู
ประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านชำม่วง
จังหวัดเพชรบูรณ์

นิทานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมที่ชนะการประกวด ระดับมัธยมศึกษา และ ปวช. รางวัลชมเชย หัวข้อ ความสามัคคี

น.ส.ก้องกาญจน์ กาวิละนูล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑
โรงเรียนชัยมงคลพิทยา จังหวัดสุโขทัย

ความลับกับทรัพย์สินสมบัติของพ่อ

มีครอบครัวชานาอยู่ครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ท่ามกลางทุ่งนาอันกว้างใหญ่เขียวขจี
ไปด้วยต้นข้าว ครอบครัวนี้มีลูกชายอยู่ ๓ คน คนโตชื่อเอก คนกลางชื่อโท และคนสุดท้องชื่อตรี
นายโชตผู้เป็นพ่อต่างภูมิใจในตัวลูกชายทั้งสามมาก เนื่องจากลูกของเขามีความรักใคร่
สามัคคีกันมากช่วยกันทำไร่ทำนาไม่มีปัญหาต่อกันแม้สักครั้งเดียว เวลาผ่านไปหลายปีจนพ่อ
ของเขาเกิดล้มป่วย อาการไม่สู้ดีนัก ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตรอดได้นานสักเท่าไร

วันหนึ่งนายโชตผู้เป็นพ่อป่วยหนักมากคิดว่าวันนี้คงเป็นวาระสุดท้ายของชีวิตแล้ว
จึงเรียกลูกชายทั้งสามมาพร้อมหน้ากันและบอกกับลูกชายทั้งสามว่า “ลูกเอ๋ย พ่อก็แก่เฒ่าไปทุกวัน
แล้วทรัพย์สินสมบัติก็มีเท่าที่ลูกเห็นนี้แหละ ถ้าพ่อตายไปพ่อก็จะขอยกทรัพย์สินสมบัติแบ่งให้ลูกทั้งสาม
ดังนี้

- เอก เจ้าเป็นพี่คนโตมีความรอบคอบเป็นที่ดีของน้องๆ และประสบการณ์มากที่สุดในบรรดา
ลูกสามคน พ่อจะยกที่นา ๑๐ ไร่ ที่พ่อมืออยู่ให้กับเจ้า ประโยชน์ของที่ดินนี้มีมากมายถ้าเจ้ารู้จักคิด

- **โท** เจ้าเป็นพี่คนกลางมีความเป็นพี่ที่ดีในขณะที่เดียวกันก็เป็นน้องที่ดีด้วย พ่อจะยกควาย ๕ ตัวที่พ่อมีอยู่ให้กับเจ้า ประโยชน์ของวัวควายไม่ได้เป็นเพียงอาหารของคนเท่านั้นเจ้าจงคิดไตร่ตรองให้ดี

- **ตรี** เจ้าเป็นน้องสุดท้อง เจ้าเป็นน้องที่ดีของพี่ชายมาโดยตลอด พ่อเห็นในความฉลาดของเจ้า พ่อจะมอบเมล็ดข้าวเปลือก จำนวน ๓ เกวียน เจ้าเป็นลูกชานาเจ้าคงจะรู้ว่าเมล็ดข้าวเปลือกให้อะไรกับเราบ้าง พ่อรู้ว่าเจ้าจะต้องรักษาข้าวเปลือกไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลานของเจ้าแน่ๆ พ่อก็หวังว่าเจ้าทั้งสามคนจะนำทรัพย์สมบัติที่พ่อมอบให้มาใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์ที่พ่อคิดไว้นะ ไม่ว่าจะเจออุปสรรคใดๆ ถ้ามีความสามัคคีรวมเป็นหนึ่งไม่ว่าอุปสรรคจะยากแค่ไหน พ่อเชื่อว่าลูกทั้งสามต้องร่วมมือแก้ไขมันจนได้” พุดจนนายโชตก็สิ้นลม ลูกชายทั้งสามเสียใจมาก พวกเขาทำพิธีศพให้พ่อของเขาอย่างดี

๑ เดือนต่อมาลูกชายทั้งสามก็มานั่งพุดคุยกันที่แคร่ใต้ถุนบ้านถึงสมบัติที่ผู้เป็นพ่อยกให้ก่อนจากไป เอกผู้พี่รีบพุดขึ้นว่า “พ่อให้ที่นากับข้า ๑๐ ไร่ ข้าจะเอาไปขายแล้วนำเงินที่ได้มาใช้จ่ายซื้อของแพงที่ข้าอยากได้ รับรองที่นาตั้ง ๑๐ ไร่ แน่นจนต้องขายได้เงินเยอะแน่ๆ ฮะ ฮะ ฮะ” เอกพุดแล้วหัวเราะพลางกำไฉนที่ดินไว้แน่น โทผู้เป็นน้องทนไม่ได้ที่พี่ได้ที่ดินแต่เพียงผู้เดียว แต่ตนกลับได้เพียง ควายแค่ ๕ ตัว ถ้านำไปขายก็คงได้เงินไม่มากเท่าที่พี่เอกแน่ จึงพุดด้วยความโมโหว่า “พี่ต้องแบ่งเงินที่ขายที่ดินได้ให้ฉันและเจ้าตรีด้วยนะ พี่จะใช้เงินเพียงคนเดียวไม่ได้” เจ้าเอกได้ยินเช่นนั้นจึงได้ตอบอย่างรุนแรงว่า “พ่อแบ่งสมบัติให้ทุกคนแล้วนี่และท่านก็ยกที่นาผืนนี้ให้ข้าแล้ว เงินที่ขายที่นาได้มันก็ต้องเป็นของข้าแต่เพียงผู้เดียวสิ” “พี่โง่มาก เอาเปรียบน้องพี่เป็นพี่ภาษาอะไรเนี่ยเห็นแก่เงินมากกว่าน้อง เห็นแก่ตัวด้วย” คำพุดของโทเริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ “แกไม่เชื่อฟังคำสั่งเสียของพ่อหรือยังใจ แกมันคนอกตัญญูที่พุดวาจาอย่างนี้ถือว่าไม่เคารพพี่ด้วย” เอกพุดสวนกลับ “พี่นั่นแหละที่อกตัญญู” “แกนั่นแหละ เจ้าโท” “พี่นั่นแหละ”...ในขณะที่สองคนกำลังถกเถียงกันอยู่นั้น ตรีผู้เป็นน้องสุดท้องเห็นถึงความแตกความสามัคคีของพี่ทั้งสองคนทันที ตรีคิดในใจว่าเราสามคนพี่น้องไม่เคยต้องทะเลาะโต้เถียงกันอย่างนี้มาก่อนเลยเป็นเพราะทรัพย์สมบัติภายนอกแท้ๆ ทำให้ความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกันที่มีอยู่ของเราสามคนพี่น้องต้องมาแตกหัก เราจะทำอย่างไรให้พี่ทั้งสองของเรากลับมาเป็นเช่นเดิมได้ เราจะต้องรักษาข้าวเปลือกไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลานของเรา มันหมายความว่าอะไรกันละ สมบัติของพ่อนานจะนำไปใช้ประโยชน์ให้จงอกเจยได้มากกว่าการนำไปขายเอาเงิน จุดประสงค์ที่พ่อคิดไว้คืออะไรกันนะ ทันใดนั้น ตรีก็คิดถึงคำพุดประโยคสุดท้ายของพ่อที่ว่า “ไม่ว่าจะเจออุปสรรคใดๆ ถ้ามีความสามัคคีรวมเป็นหนึ่งไม่ว่าอุปสรรคจะยากแค่ไหน พ่อเชื่อว่า ลูกทั้งสามต้องร่วมมือแก้ไขมันจนได้” “อ้อ...ฉันรู้แล้ว” ตรีพุดขึ้น เอกและโทที่กำลังทะเลาะกันถึงกับหยุดชะงักแล้วหันหน้ามาดู่ที่ตรีเป็นตาเดียว “การ

ทำนาปลูกข้าวโพ่ เราลืมไปได้อย่างไรว่า พ่อมีอาชีพทำนา และพ่อก็สอนวิธีทำนาให้เราสามคน ทรัพย์สมบัติทั้งสามที่พ่อให้ก็เกี่ยวกับการทำนาทั้งสิ้น” เอกและโทมองหน้ากันแล้วก็ทำหน้าเศร้า เขาทั้งสองคงจะรู้แล้วว่าเขาคิดทำคำสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อและไม่น่าจะมาทะเลาะกันเพราะเรื่อง เพียงแค่นี้เลย “พี่ทั้งสองฟังฉันนะ” ตรีพูดต่อ “พี่เอก พ่อให้ที่นากับพี่ พี่โทส่วนที่พ่อก็ให้ควายมา ๕ ตัว ส่วนฉันพ่อก็ให้เมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกมา เราจะต้องนำสมบัติสามชิ้นนี้มารวมกันจึงจะสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด เราจะช่วยกันทำนาบนผืนนาของพี่เอก ใช้ควายพี่โท ไถพรวนดินในที่นา และใช้เมล็ดข้าวของฉันส่วนหนึ่งเป็นพันธุ์ปลูก ระหว่างที่รอผลผลิตของ ต้นข้าวที่ปลูกนี้ ก็เอาข้าวเปลือกส่วนที่เหลือมาใช้บริโภค ถ้าเราเก็บผลผลิตข้าวแล้วก็แบ่งเป็น ๓ ส่วน พี่ก็เอาข้าวนี้ไปขายพี่ก็จะได้เงินตามที่พี่ต้องการ โดยที่พี่ทั้งสองไม่ต้องเสียที่นาและควายไปเลย มันจะยังอยู่กับเราและให้เราสามารถใช้ประโยชน์จากมันไปอีกตราบนานเท่านานเลย” เมื่อตรีพูดจบ เอกพี่คนโตก็จับมือโท ส่วนโทก็ขอโทษเอก ทั้งสามคนประสานมือกันพูดพร้อมกันว่า “จากนี้ไปเราสามพี่น้องจะสามัคคีต่อกันและช่วยกันทำตามจุดประสงค์ของพ่อจนสำเร็จ ไม่ว่าจะเกิดอุปสรรคอะไรขึ้นเราจะเกิดอุปสรรคอะไรขึ้นเราจะร่วมกันแก้ไขมันจนได้” จากวันนั้นเป็นต้นมา ทั้งสามคนพี่น้องก็ช่วยกันปลูกข้าวทุ่งนากลับมาเขียวขจีอีกครั้งสามคนใช้ชีวิตอย่างมีความสุขมาก สามคนพี่น้องดูรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกันมาก ที่นาผืนนี้เต็มไปด้วยพลังแห่งความสามัคคี ความลับกับทรัพย์สมบัติของพ่อ ถูกเปิดเผยแล้วโดยลูกชายทั้งสามของเขา ความลับของพ่อไม่ได้หมายถึงการทำนาและไม่ได้หมายถึงทรัพย์สมบัติที่พ่อให้แก่ลูกๆ แต่มันคือความสามัคคีรักใคร่ เป็นหนึ่งเดียวของลูกทั้งสามคนต่างหากซึ่งเป็นความลับที่พ่อต้องการให้ลูกทั้งสามคนค้นพบ ความลับนี้มีผลต่อชีวิตของเอก โทและตรีมาก ถ้าวันนั้นตรีไม่พบความลับนี้ไม่รู้เหมือนกันว่าเขา ทั้งสามคนจะมีวันที่ชีวิตค้นพบความสุขอย่างยิ่งเช่นวันนี้ ได้ไหม นี่แหละนะที่เขาว่า **“สามัคคี คือพลัง”**

น.ส.กิ่งกาญจน์ กาวิละมูล

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑

โรงเรียนชัยมงคลพิทยา

จังหวัดสุโขทัย

รายการ ทอล์กโชว์

ในงานวันภาษาไทยแห่งชาติ

ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

โดย

อาจารย์สุขุม นวลสกุล อาจารย์เพียว พัฒนพงษ์
และอาจารย์เสน่ห์ ศรีสุวรรณ

พิธีกร - ช่วงต่อจากนี้คือเราจะไม่หยุดเวลาเพราะเวลาของเราทุกตอนนั้น มีสาระทั้งสิ้น ช่วงต่อจากนี้ไปจะเป็นทอล์กโชว์

(เพลง) - ภาษางดงามเหนือความเด่นชัด	สนิทในคำสัมผัสเสน่ห์ในความชัดเจน
คือภาษาไทยเรียงร้อยไว้เป็นกฎเกณฑ์	เอก โท ตรีสุงเด่น สูงล้ำเป็นจัตวา
อักษรสำอาง สูง กลาง ต่ำนั้น	สรรพสมครบครัน สะกดเป็นคำขวัญมา
ภาษาดีเลิศเกิดมาเป็นยอดภาษา	โลกกำลังรู้ว่าภาษาเลื่องลือคือภาษาไทย
ใครขายใครใคร่ คนไทยเขียนได้อ่านดี	ชาติไหนลองแบบนี้อ่านพลันก็เพี้ยนทันใด
กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์	ภาษาศัพท์นั้นซึ่งใจ
ดูภาษาเทศไทยได้ฟังซึ่งใจหนักหนา	ภาษาของเราเขาชมชอบใช้
อีกหน่อยภาษาโลกใหม่	สื่อแบบภาษาไทยมา
ภาษาประเสริฐเกิดมาเพื่อบูชาโลก	โปรดจงจำไว้ว่าภาษาไทยลือคือภาษาไทย

พิธีกร - ขออนุญาตอ่านคำประพันธ์ต่อจากนี้ไป เพื่อเป็นการแนะนำผู้ที่จะมาให้สาระแก่ ภาษาไทยของเรา ๓ ท่าน ในวันนี้ซึ่งเป็นนักพูด

“คือนักพูด นักเขียน นักวิชาการ	นักวิจารณ์การเมืองไทยไม่หวงห้าม
ศิษย์ทั่วไทยลือกระฉ่อนว่าสอนราม	หนุ่มรูปงามนามสุขุม นวลสกุล
คือครูผู้จริงใจ คือเชื้อไขเมืองคนดี	คือเพื่อนคู่ไมตรี คือพี่โตคนตรงๆ
หญิงเหล็กวงการพูด บทพิสูจน์อันยืนยง	นามเพียว พัฒนพงษ์ อยู่คู่วงวาทการ
เสน่ห์ ศรีสุวรรณ หนุ่มทรูอยู่ทั่วแถว	ชาวบ้านแพ้ว สมุทรสาคร ขจรสยาม
จบจุฬาฯ เป็นนักพูดระบือนาม	ทั่วเขตคามชื่นชมคารมเอย.”

พิธีกร - และต่อจากนี้ขอเชิญปรบมือต้อนรับนักพูดของเมืองไทยทั้ง ๓ ท่านครับ อ.ดร.สุขุม นวลสกุล อ.พเยาว์ พัฒนพงษ์ และ อ.เสน่ห์ ศรีสุวรรณ ครับ

อ.ดร.สุขุม - สวัสดีครับ ถ้าดูตามกำหนดการนะครับก็จะเห็นว่าทอล์กโชว์ครั้งนี้เข้าไปครึ่งชั่วโมง เพราะควรจะได้เริ่มตั้งแต่ ๑๑ โมง แต่ลูกๆ หลานๆ ไม่ต้องห่วงนะครับเพราะว่าผม ๓ คน จะเริ่มก็โมงไม่ทราบแต่เวลาเลิกต้องตรงเวลา แล้วขอให้นั่งตั้งจิตสมาธิให้ดีเพราะว่าเมื่อพักเที่ยง ครึ่งนี้จะมีการให้อาหาร ต้องเข้าใจนะครับว่าทอล์กโชว์ก็คือเราจะใช้แนวการพูดแม้จะเป็นสาระ แต่ก็มีรสความสนุก เพราะเรื่องการพูดภาษาที่เขาบอกว่า เป็นวัฒนธรรมก็คือภาษา เวลาใช้ต้อง เข้าใจ เหมือนกับเด็กรุ่นหลังๆ ที่นั่งกันอยู่ เขาบอกว่าน่าเป็นห่วงเพราะอะไรครับ วันนี้จำนวน เด็กมากขึ้น อย่างรามคำแหงต้องยอมรับ อย่างเด็กปี ๑ เวลาสอบไล่ เราใช้วิชาปรนัยเป็นหลัก วิชาปรนัยก็คือ วิธีใช้ขีดใช้วงเอา เพราะฉะนั้นเด็กรามฯ ไม่ค่อยได้เขียนหนังสือหรือกรอกครับ ใช้วิธีฝนเอา เวลาจะสอบต้องถือดินสอไปจนกระทั่งตอนนี้ติดเป็นนิสัย ขนาดไปสอบสัมภาษณ์ยัง ต้องถือไป เด็กเดี๋ยวนี้น่าเป็นห่วง อย่างบางครั้งผมเดินคุมสอบอยู่ มีนักศึกษาคนหนึ่งอยู่ดีๆ แยกมือขึ้น ผมถามว่ามีอะไรหรือ “อาจารย์ผมไม่มียางลบ” ประโยคที่แกพูดกับผมคือ แกบอกว่าไม่มียางลบ ผมก็บอกไปว่า “ครับ” แล้วผมก็เดินต่อไป แกก็ยังเรียกผมอีกว่า “อาจารย์ ผมไม่มียางลบ” ผมบอก “ได้ยีนแล้ว” แล้วผมก็เดินต่อไป และแกพูดว่าอย่างไรรู้ไหมครับ “อาจารย์ช่วยหายางลบให้ผมที” ผมบอก “และทำไมมึงไม่บอกกูตั้งแต่ต้นวะ” ดูครับว่าแกขาด ความสามารถในการใช้ภาษา เพราะจริงๆ แกต้องการให้ผมไปหยิบยางลบมาให้แก แต่แกรู้สึก ว่าผมเป็นอาจารย์แกจึงไม่กล้าใช้ก็เลยพูดเป็นปริศนาว่าไม่มียางลบ โดยคาดว่าอาจารย์ฉลาดๆ อย่างผมน่าจะรู้ซึ่งผมก็รู้แต่ผมแก้งไม่รู้ เพราะผมหมั่นไส้ ว่ามาสอบปรนัยถือดินสอมาแต่ทำไม ไม่เอายางลบมาด้วย แต่ถ้าแกเข้าใจการใช้ภาษาพูดรอบเดี๋ยวก็รู้เรื่องแล้ว นี่ถ้าเกิดว่าผมเป็น นักศึกษากำลังมานั่งสอบอยู่ ปรากฏว่ายางลบไม่มี “อาจารย์ครับอนาคตของผมอยู่ที่ความกรุณา ของอาจารย์ วันนี้ถ้าผมไม่ได้ยางลบผมตกแน่นอน” เหมือนกับท่านนายกฯ ท่านได้ใช้คำพูดแกง เว้นแต่เวลาโมโหเท่านั้น ตอนที่ท่านมาเป็นนายกฯ ใหม่ฯ จำได้ไหมครับบ้านเมืองสงบชบเซา ถาม ว่าทำไมครับเพราะเราปล่อยให้จิวเป็นนายกฯ อยู่พักหนึ่ง เศรษฐกิจบ้านเมือง ประชาชนคนไทยก็ แยก ผมจำได้ท่านให้สัมภาษณ์วันแรก สื่อมวลชนถาม “ท่านครับปัญหาบ้านเมืองเยอะเยอะท่านจะ ทำอย่างไร” ท่านตอบสั้นๆ “ปัญหามีไว้แก้ ไม่ได้มีไว้แบก” คุณว่าคนไทยฟังแล้วรู้สึกกระป๋อง ปร่าไหมครับ ถ้าเกิดท่านนายกฯ ตอบ “ปัญหาหรือขอให้ไปทำตามขั้นตอน” คุณว่าคนมันจะเกิด ปัญหาหรือเปล่าครับ เพราะฉะนั้นภาษาเป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ แต่ถ้าเป็นสัตว์ สัตว์ไม่มีภาษานะครับ มันจะบอกกันด้วยท่าทาง อย่างเมื่อคืนเห็นหมาดูทีวี อีกวันให้มันเล่าให้ใครฟัง

มันเล่าไม่ได้ แต่ถ้าคนเล่าได้ เพราะฉะนั้นคนใช้ภาษาเป็นสื่อ เป็นสัตว์ประเภทเดียวที่มีภาษาบอกเล่ากันได้ เหมือนนายกา อยู่ท่านหนึ่งฉายามีตโกนอาบน้ำผึ่ง ท่านพูดแบบเรียบๆ นักข่าวรุมถามตอนที่ท่านเป็นนายกา “สปก. ๔-๐๑ ทำยังไง ทำไมถึงต้องเอา สปก. ๔-๐๑ ไปให้คนรวย” ท่านตอบเรียบๆ สุภาพมาก “เรื่องนี้ถ้าหนูสงสัย หนูกลับไปถามคุณพ่อคุณแม่หนูดู” สุภาพมากเลยครับ นักข่าวมองหน้ากันใหญ่แล้วเรื่องนี้ตกลงพ่อแม่ใครรู้วะ เรื่องนี้ก็จะรู้ปรากฏว่าท่านเดินเข้าทำเนียบไปเรียบร้อยแล้ว อย่างภาษาไทยเป็นภาษาที่ร่ำรวยถ้อยคำมาก บางทีเราก็ต้องเข้าใจใช้รู้จักเลือกคำใช้ เพราะมันบอกถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เช่น คำว่ากิน รับประทาน เสวย ฉันทแดก แต่ที่เราต้องรู้จักเลือกใช้ อย่างงานแต่งงานพิธีกรขึ้นมาพูด ถึงเวลารับประทานอาหารแล้วถ้าพิธีกรพูดว่าถึงเวลาแดกแล้ว คุณว่าแขกที่มาร่วมงานจะกล้าแดกกันไหม คำว่ากิน คำสูงสุดคือคำว่าเสวย เสวยระดับไหน ถึงใช้ได้ ต้องระดับหม่อมเจ้า หม่อมราชวงศ์ใช้ไม่ได้ครับ เช่นท่านกบชอบเสวยลูกปลา เวลาเราใช้ภาษาสูงเกินไปจะดูเหมือนประชด เวลาใช้ควรจะใช้ให้ดี สมมติว่าพวกท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี่ และผมเป็นประธานบริษัทและท่านทั้งหลายเป็นพนักงานบริษัท ถ้าเป็นฝรั่งก็ใช้คำว่า You อย่างเดียว แต่ถ้าเป็นภาษาไทยมันใช้ได้หลายอย่าง เช่น ท่านทั้งหลายก็ไม่ว่ามีมารองนั่งอยู่ด้วยหรือเปล่าในที่นี้ แต่ถ้าใช้คำว่าพวกเรา ดูดีไหมครับ คนรู้สึกที่เราพวกเดียวกัน แต่ท่านประธานอยากแสดงความเป็นกันเอง ใช้คำว่าพวกมึง ก็ไม่ผิดภาษาจะมีวิวัฒนาการ พัฒนาการ ไปตามความนิยมหรือการใช้ เพราะฉะนั้นบางคำเราอย่าไปวิตกมาก อย่างศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ เช่น คำว่า กิ๊ก คือ กิ๊กคือมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ถึงแฟน เช่นอาจารย์เพียว เป็นกิ๊กกับอาจารย์เสนห์ และคำว่าเซยนี้ดีหรือไม่ดีครับ แต่ถ้าใครดูละครสี่แผ่นดินที่สาวของแม่พลอยชื่อเซย ทั้งที่เป็นลูกรักของคุณพ่อคุณแม่ เซยนั้นโดยความหมายนั้นหมายถึงดี น่านิยม เด็กผู้หญิงวันนี้ไม่เหมือนเด็กผู้หญิงในสมัยผม สมัยผมเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักจะชื่อจิมเยอะเลย แต่สมัยนี้เด็กรุ่นหลัง กล้าชื่อจิมใหม่ ไม่กล้าเพราะสื่อมวลชนทำคำว่าจิมกลายเป็นความไม่น่ารักไปแล้ว จิมกลายเป็นอวัยวะไปแล้ว เด็กผู้ชายก็เหมือนกันไม่กล้าชื่อมังกร เห็นไหมยุคสมัยมันเปลี่ยนไป คำบางคำก็อาจจะเปลี่ยนไปได้ เราอย่าไปวิตกกังวลมันเป็นเรื่องปกติ แต่สิ่งสำคัญค่าเท่าๆ ที่ต้องอาศัยค่าควบคู่กัน การออกเสียง เพราะคำไทยมีวรรณยุกต์ เอก โท ตรี จัตวา บางทีเราลำบากเวลาพูด ภาษาฝรั่งเศสเขามีเอ็สเช่นใช้เอ็สเช่นไม่ถูกก็มีปัญหาแล้วผมเคยไปสั่งอาหารที่เมืองนอก ยืนอยู่หน้าร้านแอบดูว่ามีอาหารอะไรบ้างที่มันสั่งง่ายที่สุด ตกงกก็คือ ฮอทดอก แล้วผมก็ข้อมพูดก่อนเข้าไปด้วย ถ้าพูด ฮอทดอกไม่ได้ก็พูดว่า ฮอทดอก พอเข้าไปสั่งจริงๆ พูดคำว่า ฮอทดอก คำเดียวเขาก็เข้าใจแล้ว พอตีผมไปค่ามากแล้ว ฮอทดอกมันหมด ช่วยแล้วเพราะผมต้องเข้าไปคำเดียวคือ ฮอทดอก ทำอย่างไรละที่นี้ แต่โชคดีหันไปมองโต๊ะข้างๆ เจอแหม่มนั่งกินนมอยู่ ผมก็เลยบอก Milk เขาเข้าใจเลยครับ คำเดียวเท่านั้น แต่ฝรั่ง

เขามาเมืองไทยก็ลำบากเหมือนกัน เพราะต้องมาใช้ภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่สวยงาม มีเสียงสูงเสียงต่ำ แต่ฝรั่งมันจะใช้เน้นเป็นอย่างเดียว เช่น เดินเข้ามาในบ้านบอกว่ามีเสือไหม ตกลงเข้ามาซื้ออะไรกันแน่ ฝรั่งให้ออกเสียงเก่งแค่ไหน เจอประโยคนี้ต้องพูดไม่ได้ ลักคนเพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ ฉะนั้นภาษาไทยเราการออกเสียงควบกळा สวรรณยุกต์ เป็นเรื่องสำคัญ ออกเสียง ร, ล มันต้องใช้ให้ชัดเจน ส่วนศัพท์ใหม่ๆ ผมไม่วิตกมันต้องพัฒนาออกมา ห้ามไม่ได้ เช่น เมื่อลักครูปักทอนวุฒิสมาชิกท่านไม่ชอบเลยที่จะพูดคำภาษาอังกฤษ เช่น ปลา เวลาเอามาทำอาหารบางอย่าง คำว่า สไลด์ ผมเห็นด้วยกับท่านแต่ท่านก็หลุดมาคำหนึ่ง คำว่า เจียน เจียนไม่ใช่ภาษาไทย น่าจะเป็นภาษาจีน แต่บางทีนำมาใช้ก็กลายเป็นคำไทยไป ขอขอบคุณครับ เชิญ อ.พเยาว์ครับ

อ.พเยาว์ - “คำพูดเพียงบางคำอาจทำให้เสียน้ำตา คำพูดมีราคาบอกเวลาภาษาใจ”

ถ้อยคำโวหารใช้ดีมีกำไร พี่จ้อยของเรา คุณศุ บุญเลี้ยง แต่งเพลงนี้ขึ้นมาตรงกับญัตติวันนี้เลยที่ว่า ภาษาเป็นสื่อความงามทางวัฒนธรรม สวย. ตั้งญัตตินี้ขึ้นมา ภาษาเป็นสื่อแห่งความงามทางวัฒนธรรมแค่หัวข้อก็งามแล้ว คนพูดยิ่งงามสะดุ้งเลย จริงๆ แล้วจะบอกว่าภาษาไทยเป็นสื่อความงามได้อยู่ตรงไหนรู้ไหมคะ อยู่ตรงการใช้ ถ้าใช้แล้วคนฟังชอบ คนฟังรัก ดิฉันมองไปในหอประชุมนี้มีอยู่ ๒ อาชีพ คือ อาชีพแรกคือครูผู้สอน อาชีพที่สอง คือนักเรียน ผู้เรียน ถ้าอาจารย์จะใช้ภาษาให้เป็นสื่อแห่งความงามต้องเป็นเช่นนี้ ต้องใช้ภาษาให้ถูกกาลเทศะ เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่นิ่มนวล เรียบร้อย สุภาพ เช่น ถ้าเราจะให้เด็กร้องเพลงเชียร์กีฬา ต้องออกทั้งภาษาท่าทาง ทั้งเนื้อหา น้ำเสียง จิตใจ ไม่ใช่ครูบางท่านสอนมา ๓๖ ปี แต่หน้าไม่ค่อยรักดีมองแล้วเหมือน ๒๙ มันต้องปรับปรุงต้องพัฒนาอยู่ที่ตัวครูคะ อย่างเด็กสมัยนี้อย่าไปหมั่นไล้อย่างหลานครู (ผู้ชาย) อยู่มหาวิทยาลัยจุฬาฯ วันหนึ่งเขามาบอกว่าเวลาเขาคูยกันในกลุ่มเพื่อนไม่เคยเรียกชื่อเพื่อน เรียกบุพการีแทน อย่าไปโกรธเขาคะ นี่เป็นสื่อคะเข้าใจกันโดยเอาชื่อพ่อแม่มาเล่นกันโดยไม่ได้ล่วงเกินมันเป็นสื่อแห่งความงามของการเป็นเพื่อน เขาเรียกว่า กาลเทศะของวัย และเวลา สถานที่ และบุคคล มีอยู่วันหลานครูเขาไปบ้านเพื่อนสนิทคนหนึ่งชื่อว่าจักรกฤษ บ้านเขาเป็นร้านขายยา ไปถึงก็เดินเข้าไปเลยเห็นผู้หญิงคนหนึ่งยืนขายยาอยู่หน้าร้านไปถึงก็พูดว่า “แม่สวัสดิ์ครับ อีเล็กอยู่ไหม” แม่หันมาถึง “อีเล็กอยู่นี้ แต่คุณจักรกฤษนอนอยู่ข้างบน” เป็นธรรมดาคะ ถ้ามว่าเสียหายไหมไม่ได้เสียหายแต่ต้องรู้จักคำว่ากาลเทศะ เช่นเราอยากให้เด็กพูดภาษาไทยให้ชัด คุณครูอนุบาลก็ตาม พ่อแม่ก็ตาม ต้องสอนตั้งแต่ออกเสียงได้เลย นี่คือนิสัยทางวัฒนธรรม เป็นสื่อของความอบอุ่น การใช้ภาษาอีกอย่างที่ยากจะบอกนอกจากกาลเทศะแล้ว ที่สำคัญมากคือภาษาของเสียง สำเนียง สาระ มันจะเป็นสื่อแห่งความงามได้เลย

อย่างภาษาท้องถิ่น เช่น ทางใต้ภาษาจะห้วน เพราะภูมิประเทศเป็น ฝน อากาศก็ร้อน คนปากก็ห้วน ทำอะไรรวดเร็วเจอกันทักทาย “หรือ” แปลว่าเป็นอย่างไรบ้าง ถ้าเป็นทางเหนือวันหนึ่งไปสั่งกาแฟ “ขอกาแฟ มินิมชันไหม” เขาจะบอก “รอสักก้านะ ประเดี๋ยวจะเอามาให้เน้อ” นี่คือตัวภาษาที่เขาใช้เป็นสื่อแห่งวัฒนธรรม ความงาม จุดนี้ค่ะสำคัญ คุณครูคะรวมทั้งนักเรียนทั้งหลาย การใช้ภาษาไทยตัวภาษาเป็นเรื่องธรรมดา เป็นอักษรที่คิดกันมาเป็นเรื่องสมมุติว่าตัวนี้คือ ก.ไก่ นี่คือ สระอิ เป็นเรื่องของความสมมุติที่ปัญญาชนคิดขึ้นมา แต่เราทั้งหลายนี้ควรจะอนุรักษ์ แสดงความเป็นชาติ คือการสื่อให้งดงาม สื่อให้งดงามคือ อนุรักษ์ทางด้านเสียง สำเนียง สำนวน สาระ และกาลเทศะ ไม่มีคำของภาษาใดที่มีคำว่า เกรงใจ เหมือนภาษาไทย มีเพลงอยู่เพลงหนึ่ง ครูพยายามนั่งฟังและชอบมากเลย “อีพ่อเปลี่ยนไป อีแม่เปลี่ยนไป” เราฟังดูก็รู้ว่านี่เป็นสื่อของภาษาที่เด็กจะบอกเราได้นั่นเอง นอกจากภาษาสื่อแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่เมื่อสักครู อ.สุขุม พูดถึงเรื่อง กิน เป็นคำกริยา แต่ครูอยากจะทำถึงนามที่เป็นบุรุษที่ ๒ หรือบุรุษที่ ๓ เช่น I, You เป็นกษัตริย์ You เป็นรัฐมนตรี You เป็นคนใช้ You คนตาบอด You คนตาย You You ทั้งหมด แต่ภาษาไทยเรามีความสื่อความงามทางด้านวัฒนธรรมของบุคคลไม่ใช่ชนชั้น แต่เป็นมรรยาท เช่น คำว่า แก่ มึง เจ้า ไอ้ อี ทางเหนือ ตัว ปี่ อ้าย เช่น ปี่มากินข้าวบ่อ คำว่า ปี่ ทางสุราษฎร์ธานี เขาเรียกว่าอะไรรู้หรือเปล่า แปลว่าเงิน นี่เป็นสื่อของความงาม การใช้ภาษาไทยให้เป็นสื่อของความงามที่ดีที่สุดคือ การใช้อย่างมีกาลเทศะจริงๆ ฉะนั้นนักเรียนทั้งหลายจำไว้เลยสื่อที่นักเรียนจะใช้ภาษาไทยให้มีคุณค่าคือสื่อภาษาที่ใช้กับคนในครอบครัว โดยเฉพาะเดือนต่อไปเป็นเดือนของวันแม่ทั้งแม่ของตนและแม่ของชาติ ใครที่พูดกระซอกโสกฮากกับแม่ ทำให้ภาษาเสื่อมทราม ใครที่เคยเถียงแม่ทำให้วัฒนธรรมเสื่อมโทรม เปลี่ยนใหม่ค่ะ วันภาษาไทยแห่งชาติจงลุกขึ้นมาใช้สื่อภาษาไทยให้งดงามทางวัฒนธรรม โดยใช้กับพ่อแม่เรา ครูเองแค่ลูกมาพูดสองสามประโยคนิดเดียวก็มีความสุขมาก ลูกพูดคำว่า “แม่จ๊ะ แม่จ๋า”

“แม่รักลูกยิ่งชีวะจะหาไหน แม่ให้ลูกห่วงลูกยิ่งกว่าใคร ความรักแม่ยิ่งใหญ่เหนือโลกา”

ครูก็เข้าไปกอดเลย “แม่หนูอยากเปลี่ยนมือถือรุ่นใหม่ค่ะ”

ภาษาเป็นสื่อแห่งความงาม ต่อไปพบกับ อ.เสนห์ ศรีสุวรรณ ค่ะ

อ.เสนห์ - ท่านประธาน ครูบาอาจารย์ และบรรดาน้องที่น่ารักทุกคน ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปี เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ เราภาคภูมิใจที่เราเกิดมาเป็นคนไทย แล้วเราก็มีภาษาเป็นของตัวเอง ปรบมือให้กับความภาคภูมิใจของคนไทยอีกครั้ง ขณะนี้ผมรู้สึกขลุ่ยมากเลย มีน้อยชาติมากนัก ที่มีภาษาเป็นของตัวเองและได้รับการยอมรับอย่างนี้ อยากให้น้องๆ ทุกคนรู้สึกดีใจที่มาเป็นคนรุ่นใหม่ จะสืบสานต่อภาษาไทยให้เป็นมรดกของโลกต่อไปอย่างต่อเนื่องนี่คือสิ่งสำคัญ แต่วันนี้หลายคน

ไม่ค่อยคุ้นกับการพูดภาษาไทยแล้ว คำควบ คำกล้ำหายไปเยอะ เช่น “เป็นยังไงมาที่ศูนย์วัฒนธรรมบ่อยไหม” “ไม่หรอกมาเป็นค่างคว” มาเป็นค่างควก็บินไปเลยมาเรื่อยๆ มาเป็นค่างควคงเข้ามาตามช่องลมแน่ๆ จะชมผู้หญิงสักคน “คุณลูป่างดี” แสดงว่าลูป่างไม่ดีลูป่างดีซึ่งความหมายมันคนละอย่างเลย คำควบ คำกล้ำหายไหนหมดก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นภาษาไทยของเรา มี ร คำควบ คำกล้ำ ต้องพูดให้ชัดเจน ต้องพูดให้ได้ครับ และผมสังเกตนะครับว่าวัยรุ่นกับผู้ใหญ่จะใช้ภาษาต่างกัน วิธีการดูว่าคนไหนเป็นวัยรุ่นไม่ยาก วัยรุ่นคือคนที่เรียกคนอื่นเป็นตัวเอง และคนที่เรียกตัวเองเป็นเค้าก็คือ วัยรุ่นครับ มันก็เป็นความน่ารักไปอีกแบบ ก็เพราะว่ามันคือภาษาของเราเอง ผากน่องๆ ทั้งหลายไว้ด้วยว่าเราเป็นนักเรียนถ้ามีโอกาสฝึกพูดภาษาไทย กล่าวพูด กล่าวแสดงออกหน้าเวทีเป็นภาษาไทยอย่างนี้ ธรรมชาติงานพูด งานทอล์กโชว์ ในศูนย์วัฒนธรรมนี้ไม่ใช่บัตรฟรีๆ เหมือนอย่างที่เรานั่งกันอยู่นะครับ ที่นั่งกันอยู่นี้มีมูลค่าไม่รู้เท่าไร นี่คือสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์เพราะที่นี่คือศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย หลายคนเข้ามาร่วมงานในวันนี้ ก็เพื่อมาฟังความความศักดิ์สิทธิ์ของการใช้ภาษาไทยกัน ที่ศูนย์ฯ นี้เป็นศูนย์ฯ แห่งความปลื้มใจ เพราะที่นี่จะมีบุคคลชั้น ๓ จะสูงกว่าบุคคลชั้น ๑ ไม่น่าเชื่อทั่วไปเราจะดูถูกบุคคลชั้น ๓ แต่ที่นี่ชั้น ๓ สูงกว่า ชั้น ๑ อย่างการกล่าวพูดบนเวที บางคนตื่นตื่น “สวัสดิ์ข้าพเจ้าทั้งหลาย” เครียดกันทั้งงานเลย สังเกตเช่นงานแต่งงานเจ้าบ่าวเจ้าสาวเตรียมทุกอย่าง แต่ไม่เตรียมพูด คือบางทีมันพูดไม่เป็น เจ้าบ่าวก็ไม่รู้จะพูดอะไร เจ้าสาวก็เช่นกัน ทำไม่รับภาษาไทยของเราเอง ต้องรู้จักกล่าวพูดกล่าวแสดงออกบนเวที พูดให้มันชัดเจน เพราะนี่คือภาษาของเรา อย่างที่ท่าน อ.สุขุม บอกว่าเดี๋ยวนี้มันน้อยๆ ติดคำว่า ก๊ก เจอหน้ากันก็ก๊ก กันตลอด อะไรก็เป็นเรื่องก๊ก บางคนบอกก๊กไม่ใช่ชู้ ถ้าแฟนรู้ต้องเลิก คำว่าก๊กนี่ต้องระวังเพราะมันจบด้วยความที่ไม่สวยงาม ภาษาไทยเรานี้ไปกันใหญ่แล้ว เราต้องช่วยกันดูแลภาษาไทยของเราให้ดีๆ และตอนนี้ต้องยอมรับว่าภาษาของโลกมันมีทางเลือกของภาษาด้วย ผมอยากจะบอกน้องๆ ครู อาจารย์ทั้งหลาย ในความคิดของผมว่า วันนี้เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ แต่ความจริงแล้วคือวันภาษาไทยแห่งโลกครับ เพราะโลกทั้งโลกก็ยอมรับภาษาไทยเป็นอีกภาษาหนึ่งไม่ใช่เฉพาะชาติของเราเท่านั้น เวลาผมเดินทางไปต่างประเทศทั่วโลกผมบอกกับน้องๆ และครูอาจารย์ว่าผมรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้นำภาษาไทยไปพูด ฝรั่งเศสชอบถามผมว่าทำไมคนไทยถึงใช้คำว่าคุณขึ้นต้น ผมก็มีหน้าที่ที่จะต้องเป็นสื่อภาษาด้วยเพราะชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษ ผมก็สามารถอธิบายให้เขาฟังว่าทำไมคนไทยถึงใช้คำว่าคุณและเขาก็ยังสงสัยว่าเวลามาเมืองไทยก็งงๆ ได้ยินคำว่า ครับบ้าง ค่ะบ้าง ฝรั่งเศสก็ไปเรียนแบบฝรั่งเศสผู้ชายบางคนเจอหน้าผมทักสวัสดิ์คะ ผมก็นึกว่าเขาเป็นตุ๊ดหรือเปล่า ไม่ใช่หรอกครับเพราะภาษาไทยมีความละเอียดอ่อนผมก็ต้องค่อยๆ สอนให้เขารู้จักความหมายว่ามันคืออะไร ตอนนี้คำว่าสวัสดิ์ฝรั่งเศสเขารู้จักกันมากแล้ว อาหารไทยที่ไปต่างประเทศเราใช้ชื่อว่า

ตั้มยำกุ้งทั่วโลกก็ใช้คำว่าตั้มยำกุ้ง เราไม่ต้องไปใช้ภาษาอังกฤษว่า สไปซี่ไทยซูป ผมจำได้เลย ตอนเด็กๆ ผมเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตอน ป.๕ สมัยนี้อนุบาลก็เรียนแล้ว ป.๑ ป.๒ ไม่ต้องพูดถึง เมื่อก่อนตอนผมเรียน ป.๑ - ป.๔ คิดว่าไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่ของเราไม่ต้องเรียน พอเริ่มเรียน ภาษาอังกฤษตอน ป.๕ ได้เรื่องเลยครับ เพราะครูกับนักเรียนรู้พอๆ กันเลยครับ พอถึงชั่วโมง ภาษาอังกฤษตื่นเต้นกันทั้งคู่ ครูก็ตื่นเต้นไม่รู้จะสอนนักเรียนรู้เรื่องหรือเปล่า นักเรียนก็ตื่นเต้นว่า ไม่รู้จะเรียนรู้อะไรหรือเปล่านั้น พอถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษคุณครูก็บอกว่า “นักเรียนลองอ่านให้ครูฟังซิ” ครูก็ไม่กล้าเสี่ยงอ่านก่อนอ่านผิดชวยเลย นักเรียน ก็บอก “คุณครูซิคะอ่านก่อน” เกียงกันใหญ่ สมัยก่อนครูก็ไม่ค่อยแน่ใจในภาษาอังกฤษเพราะไม่มีฝรั่งมาพูดให้ฟัง บางทีนักเรียนอันนี้อ่านว่า “สมมติเมท” พวกเราทราบไหมครับว่าคืออะไร “Sometimes” ครูอ่าน “สมมติเมท” งงกัน ทั้งห้องเลยคือไปอ่านตามหลักของเราเองเลยไม่เข้าใจ ต้องฝึกกันไปครับไม่ต้องกลัวและบอกตรงๆ นะครับภาษาไทยเรานี้สุดท้ายอดความหมายลึกซึ้ง อย่างที่ อ.สุขุมบอก เช่น คำว่า กิน ฝรั่งใช้ว่า Eat ภาษาไทยนอกจากคำว่ากินมีรับประทาน มีฟาด มีฉันท มีเสวย แดก มีกระชวก มีหม่ำ รู้สึกให้อรรถรสลึกซึ้งไม่เหมือนกันอีก อย่างพวกเราวันนี้มาร่วมงานภาษาไทยแห่งชาติวันนี้ก็ถือ โอกาสมาแตกกันด้วยนะครับ อันนี้ชัดเจนไม่เป็นไรครับเดี๋ยวก็แตกพร้อมกัน แดกแล้วบ้ายอยู่ต่อ ด้วยนะครับอย่าเพิ่งหนีกลับ ภาษาไทยของเราละเอียดลึกซึ้งเราก็คิดความหวังของเราว่าเขาคงจะคุ้นเคยภาษาไทยของเราเพราะว่าเราเป็นต้นแบบ นื่องๆ ลองนึกดูซิครับว่าถ้าเราเป็น ชาวชนคนรุ่นต่อมาไม่ช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยใครจะอนุรักษ์ให้กับเรา ฝรั่งเข้ามาเราก็ภูมิใจไม่ว่า จะเป็น โจนส์ ซึ่งมาพูด มาร้องเพลงในวันนี้ เป็นเรื่องแปลกเลยที่ฝรั่งร้องเพลงไทยได้พูดไทยได้ดีตื่นเต้นมากเลย แต่เวลาคนไทยพูดภาษาอังกฤษได้คนฝรั่งเขาเฉยๆ ทำไมเป็นอย่างนั้นครับ และพวกเราควรจะยกย่องภูมิใจที่เราให้ฝรั่งเหล่านี้มาพูดภาษาไทยของเรา เขาจะได้ยอมรับว่าภาษาไทยของเราเป็นภาษาของโลก เวลาเราพูดถึงภาษาไทยเราภูมิใจ เราพูดถึงมวยไทยคนทั่วโลกเรียกว่ามวยไทย เราจะพอใจที่คนต่างชาติเรียกมวยไทยว่า คิกบ็อกซิ่ง เราจะบอกว่าต้องเรียกว่ามวยไทยเพราะมันคือศิลปะของเรา อย่างโรckyใช้เล็บทั้งหลายเราก็ช่วยอนุรักษ์เมืองไทยของเราไว้ เวลาเป็นโรคเราก็จะบอกว่าโรคนั้นมาจากไหน เช่น ฮองกงฟุต มาจากฮองกง หัดเยอรมัน หัดนี้ไม่ใช่ของเรา แต่มาจากเยอรมัน เราไม่รับยกเว้นไทยก้อ เรบอกว่าเป็นของเรา นี่คือน่าภูมิใจในภาษาของเรา แต่สิ่งที่สำคัญที่อยากจะทำไว้มี ๒ นัยด้วยกัน นัยแรกคือภาษาพูด นัยที่สองคือภาษาเขียน ภาษาพูดวัตถุประสงค์คือเราต้องการความเข้าใจในการสื่อสาร ผมเชื่อว่าเราพออนุโลมกันได้บ้าง เราต้องการสร้างจินตนาการทางการสื่อสารด้วยคำพูด ผมว่าพออนุโลมที่พวกเราใช้กัน แต่กรุณาดูภาษาไทยของเราเป็นหลัก ฟากวัยรุ่นทั้งหลายที่ผมสังเกตว่าวัยรุ่นวันนี้หลายครั้งหลายคราใช้คำพูดหยาบในกลุ่มเพื่อนฝูง ภาษาที่สองคือภาษาเขียนตรงนี้

เว้นไม่ได้ครับต้องถูกต้อง สะกด ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ตัวการ์ตูน อาจจะมีชื่อยกเว้นในเรื่องของ ภาษาเขียนคือชื่อ อย่าไปทักท้วงเรื่องชื่อของเขาครับ เพราะมันเป็นเรื่องของความเชื่อในการ ตั้งชื่อนั้นคือชื่อยกเว้น ฝรั่งเศสก็กำลังมีปัญหา เรื่อยๆตกใจว่ามีเฉพาะภาษาไทยเราที่กำลังวิบัติ กำลังเปลี่ยนแปลง กำลังมีปัญหา ภาษาอังกฤษก็กำลังเดือดร้อนเหมือนกันครับ เพราะมีศัพท์ บางคำเข้ามาทำให้ของเขาเสียหายเหมือนกัน เดียวนี้คำว่า You ฝรั่งเศสใหม่ไม่เขียน You ฝรั่งเศส ใหม่ไม่เขียน You แล้ว มันเขียนตัว U ตัวเดียว Two ก็ไม่เขียนแล้วเขาเขียนเลข ๒ ตัวเดียว ทั่วโลกมีปัญหาในเรื่องภาษาทั้งนั้นอย่ามองเพียงภาษาไทยที่มีปัญหา แล้วถ้ามันมีปัญหาเยาวชน คนไทยทั้งหลายยังใช้ภาษาไทยอยู่เราก็จงภูมิใจ แต่เราก็ต้องสร้างความถูกต้องในการใช้ภาษาไทย อย่างมาตำหนิติเตียนกันเลยครับ แต่อยากให้ทุกคนเป็นเจ้าของภาษาและช่วยกันดูแล ต้องฝึกฝน ต้องพัฒนา ต้องติดตาม อย่าไปพูดภาษาไทยอังกฤษปนกันจนมั่วไปหมด บางครั้งต้องใช้คำภาษาอังกฤษก็ต้องใช้ เช่น คำว่า Computer จะไปแปลเป็นคำว่าอย่างไรได้ บางคำก็รับไปเถอะครับ เพราะเราต้องการความเข้าใจในการสื่อสาร แต่เมื่อเป็นภาษาเขียนขออนุรักษ์ให้ถูกต้องกันได้ไหม ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ๕ ปีแล้ว แต่วันนี้เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ อย่าให้เราใช้ภาษาไทยของเราแค่วันนี้เพียงวันเดียว เราจัด วันภาษาไทยแห่งชาติวันนี้เพื่อหวังว่าอีก ๓๖๔ วัน คนไทยของเราทุกคนจะให้ความสำคัญภาคภูมิใจ กับการที่เป็นเจ้าของภาษาไทยของเรา กับความเป็นคนไทย ที่ลงในบัตรประชาชน ที่ลงใน สื่อบัตรการเกิดของเราว่า เกิดมาเป็นคนเชื้อชาติไทยสัญชาติไทย และเป็นคนไทย เราต้องใช้ ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก และใช้ให้ถูกต้อง ใช้ให้มั่นใจ ใช้ให้คนทั่วโลกได้รู้ว่าเราภูมิใจกับ ความเป็นภาษาของเรา แต่จะเรียนภาษาที่สองที่สามเพิ่มเติมนั่นคือโอกาสของแต่ละคน ขอให้ ภูมิใจในวันภาษาไทยแห่งชาติ และวันนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการปลูกฝังอีก ๓๖๔ วัน ให้คนไทยเรา ใช้ภาษาไทยยืนยงคงตลอดไปครับสวัสดิ์ครับ

อ.เพียว - พวกเราทั้ง ๓ คนขอยุติการทอล์กโชว์ เรื่อง ภาษาไทยสื่อความงามทาง วัฒนธรรม และก็ขอฝากไว้ว่าจงทำเดี๋ยวนี้ ต้องขอขอบคุณผู้ที่มอบหนังสือมาให้ และก็ให้ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สิ่งที่เราอยากฝากไว้ก็คือ อยู่ที่กาลเทศะ เวลา สถานที่และบุคคลค่ะ พบกันใหม่สวัสดิ์ค่ะ

พิธีกร - ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.สุขุม นวลสกุล อ.เพียว พัฒนพงษ์ และ อ.เสน่ห์ ศรีสุวรรณ ขอเสียงปรบมือต่างๆ ให้กับ ๓ ท่านอีกครั้งครับ

รายการ เสวนาภาษาไทยในบทเพลง

ในงานวันภาษาไทยแห่งชาติ

ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

โดย

นายสุจริต บัวพิมพ์ นายนคร ถนอมทรัพย์ นายชินกร ไกรลาศ
นายสมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ และนางปิยนุช นาคคง

พิธีกรดำเนินรายการ นายสุจริต บัวพิมพ์ - สวัสดีครับ ท่านครู อาจารย์ และนักศึกษา นักเรียนที่รัก เนื่องจากวันนี้เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ทุกท่านคงจะรับทราบกันดีแล้ว สวช.ก็เลยจัดกิจกรรมตรงนี้ขึ้นมา ก่อนที่ผมจะเชิญวิทยากรอีก ๔ ท่านปรากฏตรงนี้ ขอถามว่าวันนี้ใครได้อ่านหนังสือพิมพ์ข่าวสด มีอยู่คอลัมน์หนึ่งได้เขียนว่า ภาษาไทยในยุควิกฤติ ห่วงเด็กเลียนแบบทีวีและวิทยุ ซึ่งจะมีคุณดำรง พุฒตาล สมาชิกวุฒิสภาได้ให้สัมภาษณ์ไว้ และก็มีคุณจักรภพ เพ็ญแข โฆษกรัฐบาลและคุณพรนิภา ลิ้มพยยอม อยากให้ไปหาอ่าน ไม่บอกตรงนี้ว่าทั้ง ๓ ท่านนี้ มีความรู้สึกอย่างไรกับภาษาไทยที่บอกว่า “ภาษาไทยในยุควิกฤติ” ฟังดูน่ากลัว แต่จริงๆ แล้วอย่าไปวิตกมาก คนที่จะทำให้วิกฤติหรือไม่วิกฤติได้ก็คือ น้องๆ ที่นั่งตรงนี้ประมาณสักสองพันคน และคณาจารย์ที่นั่งอยู่ตรงนี้ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ผมเองรับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายในเรื่องของภาษาไทยในบทเพลง หลายคนบอกว่าไม่อยากฟังเสวนา อยากจะฟัง คุณดาวใจ ไพจิตร กับคุณสุวัฒน์ชัย สุธิมา ซึ่งถือว่าเป็นสาวและหนุ่มพันธุ์ร้องเพลงมากกว่า แต่เดี๋ยวจะได้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้ที่เราได้บอกภาษาไทยในบทเพลงนั้นเป็นอย่างไร และจากนั้นเราจะมาช่วยฟังเพลงกันอีกครั้งว่าความไพเราะของบทเพลงต่างๆ ที่นำเอาภาษาไทยเข้าไปเรียงร้อยในบทเพลงนั้นเป็นอย่างไรตอนนีผมขอเรียนเชิญท่านวิทยากรทั้ง ๔ ท่านครับ ขอเรียนเชิญท่านอาจารย์นคร ถนอมทรัพย์ ท่านอาจารย์สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ คุณปิยนุช นาคคง และคุณชินกร ไกรลาศ ซึ่งวันนี้ท่านจะมาสายเนื่องจากไปรับรางวัลที่โรงละครแห่งชาติ ในฐานะผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศการขับร้องเพลงที่ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง เดี่ยวสักครูจะตามมาเพราะฉะนั้นตอนนี้จะมีวิทยากร ๓ ท่านก่อน ที่นั่งทางขวามือผมคือ คุณครูนคร ถนอมทรัพย์ ถ้าดูหน้าแล้วหลายคนจะบอกว่าคุณครูคงจะอายุไม่มาก จริงๆ แล้วท่านเป็นคนที่อารมณ์ดีขณะนี้ท่านอายุได้ ๓๒ ปี ยังแข็งแรง ท่านเดินไม่ต้องใช้ไม้เท้า ท่านเกิดใน กทม. นี้เอง แถวย่าน

เชิงสะพานพุทธ ตอนที่ท่านอายุ ๑๔ ปี ท่านได้เขียนเพลง เพลงแรกคือเพลงประกอบละครวิทยุ ชื่อเพลงแรกพบรัก จากนั้นท่านก็เล่นละครวิทยุมาตลอดโดยไม่ปรากฏตัว แต่ได้ยินแต่เสียงเท่านั้น เล่นเป็นตัวประกอบ สุดท้ายเล่นเป็นพระเอก พอท่านอายุ ๒๐ ปี ท่านก็เลิกเล่นละครวิทยุ และก็เป็นทหารเกณฑ์ ท่านอยู่กองดุริยางค์ เพราะพื้นฐานท่านเล่นระนาดได้ จากนั้นก็ไปร้องเพลงแต่งเพลง เรียนวิชาดนตรีกับพันตรี ศรีโพธิ์ ทศนุช ซึ่งเป็นครูคนแรกของท่าน ปัจจุบันท่านยังคงแต่งเพลงมากมาย โดยเฉพาะเพลงที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้มากมาย ล่าสุดชื่อเพลงศรีแผ่นดินนวมินทร์มหाराชินี ซึ่งท่านบอกเพิ่งจะบันทึกเสร็จเรียบร้อยไปเมื่อคืนนี้เอง

เกียรติประวัติของท่านคือท่านใช้ภาษาในเพลงมากมาย ท่านได้รับแผ่นเสียงทองคำถึง ๙ แผ่น และรางวัลพระพิฆเนศร์ทองคำอีกสองรางวัล ท่านเคยเป็นนายกนักแต่งเพลงสามสมัย ปัจจุบันท่านเป็นนายกสมาคมผู้สร้างสรรค์ เพลงในประเทศไทย นี่คือนักอาจารย์นคร ฤทธอมทรัพย์ (เสียงปรบมือ) ที่อยู่ใกล้ผมทางด้านซ้ายมือ ท่านชื่ออาจารย์สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ (เสียงปรบมือ)

ท่านเป็นนักจัดรายการวิทยุรุ่นเก่า เป็นนักร้อง เป็นกวี และที่สำคัญคือ ท่านเป็นครู ปัจจุบันนี้ท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ธนบุรี ท่านจบปริญญาตรีทางด้านภาษาไทยและวรรณคดีไทย จบปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทางด้านภาษาไทยเช่นเดียวกัน เดี่ยวลองฟังเรื่องการใช้ภาษาของท่าน ถ้าท่านพูดผิดใจได้เลยคิดคำละสองร้อยบาท ผลงานของท่านด้านวิทยุและเพลงท่านจัดรายการเพลงตามสถานีวิทยุ ต่างๆ มา ๓๐ กว่าปี และได้รับบัตรเป็นผู้ประกาศรุ่นที่ ๑ ท่านได้แต่งและรวบรวมบทกวีไว้มากมาย เช่น ซอดอกกรัก, ดอกไม้แห่งความรัก, หยาดน้ำใจ, มาลัยน้ำใจ, มาลัยดาว มีสิ่งหนึ่งที่ท่านบอกว่าภูมิใจที่สุดคือตอนที่ท่านทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เพลงลูกกรุง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๓ (เสียงปรบมือ) อีกท่านหนึ่งเป็นสาวน้อย เมื่อหลายปีมาแล้วเคยชี้คอผม คุณปิยนุช นาคคง (เสียงปรบมือ) จะบอกว่าเป็นหลานก็คงไม่ผิดเพราะว่าครอบครัวผมกับครอบครัวคุณปิยนุช ผูกพันกันมาตั้งแต่สมัยคุณพ่อคืออาจารย์อภัย นาคคง คุณแม่คืออาจารย์ดารุณีนาถ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนสตรีวิทยา ปิยนุช นาคคง คนนี้จบคณะครุศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเคยเป็นดารา T.V. และนักพูด แต่ปัจจุบันไปเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นที่ปรึกษาโครงการวิถีไทยกับบริษัทการบินไทย เป็นกรรมการบริษัทสื่อวัฒนธรรมจำกัด เป็นที่ปรึกษา รายการสยามเกมส์ ทางช่อง ๓ เป็นผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์ของจิว ลิ่งที่เป็นเกียรติที่เธอได้รับก็คือ ได้รับการคัดเลือกจากสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ที่เป็นเอกลักษณ์นิยมไทยของประเทศครับ นี่คือนักคุณปิยนุช นาคคง (เสียงปรบมือ) ช่วงแรกที่ผมจะดำเนินการในหัวข้อเสวนาภาษาไทย ในบทเพลง จะเชิญให้ท่านได้ฟังผู้อาวุโสของเราก่อน คือท่านอาจารย์นคร ฤทธอมทรัพย์ ผมจะไม่กำหนดกฎเกณฑ์ให้ท่านคุย อยากคุยอะไรคุยไปเลย แต่เรากำหนดว่าชอรอบแรก ๒๐ นาที เชิญครับ

อ.นคร - ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่งครับ มองไปข้างหน้าได้พบสี่เครื่องแบบของนักเรียน นักศึกษาแล้วมีความรู้สึกเหมือนได้อยู่กับลูกหลาน ท่านคณาจารย์ที่ได้เป็นผู้ปกครองเด็กๆ ทั้งหลาย ที่เข้ามานั่งฟัง ถือได้ว่าเวลาในช่วงนี้เป็นเวลาที่ญาติผู้ใหญ่จะให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับภาษาไทย ระดับหนึ่งแก่ลูกๆ หลานๆ ก็แล้วกัน ผมเองเคยจัดการประกวดร้องเพลงเฉลิมพระเกียรติ และ เพลงจากพระบรมราโชวาท และได้จัดโครงการนี้ไปยังสื่อต่างๆ ตามสถาบันศึกษาทั่วประเทศ เคยมีการร้องประกวดชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และชนะกันมาแล้วรับพระราชทานถ้วยรางวัล จาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามฯ บรมราชกุมารี วันนี้ได้รับกำหนดการให้มาพูดเกี่ยวกับการใช้ภาษาในบทเพลง เมื่อเข้านี้ก่อนที่จะมาที่นี้บังเอิญได้ดูข่าวทางโทรทัศน์ได้เห็นครูบาอาจารย์ ท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ทางทีวี เป็นห่วงเป็นใยเด็กๆ ที่ใช้ภาษาโดยไม่ถูกต้อง ท่านที่เป็นครู ท่านก็อายุยังไม่มากเท่าไรประมาณ ๓๐ ปี คงเพิ่งจบการศึกษามาและก็เป็นครู ระหว่างที่ท่านพูดท่านพูดว่า “เรื่องนี้ก็หนักใจ” เวลาผมฟังท่านพูดแล้วผมเป็นห่วงท่านจังเลย สาเหตุนี้ ก็ไม่ได้จะเอาท่านมาตำหนิหรือครับ เป็นเพราะท่านเป็นครูเพิ่งจะจบใหม่ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ซึ่งอายุอานามยังไม่ถึง ๓๐ ปัจจุบันท่านคงจะไม่ได้ให้ความใส่ใจหรือศึกษาในด้านการใช้ภาษาไทยมากนัก ในวิชาที่ท่านเรียนนั้นก็เน้นเทคโนโลยีในด้านต่างๆ รูปแบบและ โครงสร้างของการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไป ท่านก็เป็นคนรุ่นใหม่ๆ เหมือนกับลูกๆ ทุกคนในที่นี้ เวลาจะพูด คำว่า คุณ ผู้ปกครอง ทั้งๆ ที่ท่านสามารถพูดได้ แต่เพราะความคุ้นเคยในการที่จะพูด อย่างนี้ทำให้ติดปาก เวลาจะให้ออกเสียงคำควบกล้ำ ร, ล จะรู้สึกว่าจะไม่สะดวกปากขอให้เริ่มต้น กันใหม่เถอะ ภาษาเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นรหัสสื่อให้รู้ว่าผู้ใช้มันมาจากไหน มาจาก ชาติใด มาจากถิ่นฐานใด ถ้าอยู่ในเมืองไทยอยู่ภาคเหนือหรืออยู่ภาคใต้ ถ้าหากใช้ภาษา ในท้องถิ่นของท่านให้ถูกต้องหรือภาษาประจำชาติของท่านให้ถูกต้อง ก็เป็นการประกาศวัฒนธรรม ที่ถูกต้องของชาติอย่างน่าภาคภูมิใจเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ภาษาในบทเพลงต่างๆ ที่ได้ยิน มาเป็น ตัวอย่าง ก็จะเอาเพลงที่ตัวเองเขียนมาอภิปรายท่านอาจจะยังไม่คุ้นมากนักเพราะเป็นเพลงใหม่ เพิ่งจะเผยแพร่ได้วันสองวันนี้เอง ในอีกไม่กี่วันก็จะถึงวันสำคัญคือวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทางสมาคมผู้สร้างสรรค์เพลงแห่งประเทศไทยร่วมกับ สมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย ซึ่งผมบริหารอยู่ก็ทำหน้าที่ของพลกนิกรไทย เมื่อเรา ทำงานด้านนี้เราก็ต้องทำ อย่างเช่นเคยทำเพลงภูมิแผ่นดินนวมินทร์ราชา มาแล้วเมื่อ ๕ ปีก่อน ในวาระนี้ได้สร้างเพลงศรีแผ่นดิน นวมินทร์มหาราชินีขึ้นมาอีก เพื่อให้ใช้ควบคู่กับเพลงภูมิแผ่นดิน นวมินทร์มหาราช เพลงนี้ได้ทำร่วมกับนายกสมาคมนักแต่งเพลงแห่งประเทศไทย คือ อาจารย์ศรีสุภา อินใส เนื้อเพลงจะเริ่มด้วยการนำพระราชกรณียกิจ พระบรมราโชวาท แนว พระราชดำริ ต่างๆ ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถมาเกริ่นก่อน

(เพลง) แผ่นดินไทยได้ความร่มรื่น	ป่าไม้ฟื้นดาดำดินพรรณนา
พระแม่สอนให้รักน้ำรักป่า	ชี้นำคุณค่าจากสินทรัพย์ในดิน
แม่สร้างงานศิลปอาชีพ	จุดประทีปนำทางโสภิน
พระเมตตาส่องฟ้าเจดจ้าทุกถิ่น	ข้าแผ่นดินถวายราชสดุดี

ที่จริงแล้วทั้งสองท่อนมีที่มาไปครั้งแรกได้ใช้ถ้อยคำที่ไม่ตรง เช่น ทรงพระเมตตาส่องฟ้าเจดจ้าทุกถิ่น ครั้งแรกผมไปเขียนว่า “สายใจไทยแม่ฟ้าเจดจ้าทุกถิ่น” ซึ่งในการใช้ภาษา คำว่า “สายใจไทยแม่ฟ้า” ก็ปรากฏว่าสมเด็จพระบรมราชินีนาถฯ ท่านไม่ได้เกี่ยวกับสายใจไทย สายใจไทยนั้นเป็นของสมเด็จพระเทพฯ ก็เลยต้องเปลี่ยน นี่คือการใช้ภาษาให้ถูกต้อง จากนั้นก็มาเข้าจังหวะสโลวมาร์ช “สวมชีวิตน้อมเกล้าบูชา” มิ่งมาตามหาราชินี” เดิมที “เกิดฟ้ามหากักริ” แม่ฟ้าหมายถึงสมเด็จพระย่า ต้องเปลี่ยนอีก “มิ่งมาตามหาราชินี พระแม่สิริกิติ์ เปริดพิลิตศกัศศีรี พระเกียรติบารมีก้องไกลในหล้า ๘ ดังแสงทองส่องธานีนทร์ อุ่นชีวินหม่อมวลประชา ชูชาติช่วยชน พันความจนวนนาเป็นร่มฉัตรฟ้าคุ้มเกล้าเหล่าไทย” มาท่อนกลางได้ถวายพระพรท่านว่า “ขอพระคุณบุญญาธิการลดความขึ้นบานสราญทุกทัย ให้เฟริศพร้อมพระพลานามัย ให้เภทภัยพ่ายพระบารมี” ผมเตรียมเนื้อเพลงมาร้อยแผ่นเข้าใจผิดคิดว่ามีการอภิปรายกันที่หอเล็ก แล้วคงจะมีคนมาร่วมฟังอภิปรายกันสักส่วนหนึ่ง พอมาถึงกลับเป็นที่หอประชุมใหญ่ เพราะมุ่งแต่ทำงานหามรุ่งหามค่ำเลยคลาดเคลื่อนในความจำ จึงไม่ได้นำมาแจกใคร เลยมานั่งพูดกันอย่างนี้ดีกว่า จะย้ำอีกครั้งในท่อนแยก มีเรื่องที่จะเน้นให้เห็นในการใช้ภาษา “ขอพระคุณบุญญาธิการลดความขึ้นบานสราญทุกทัย ให้เฟริศพร้อมพระพลานามัย ให้เภทภัยพ่ายพระบารมี” ผมส่งเนื้อเพลงเข้าไปให้ผู้หลักผู้ใหญ่ในพระราชวัง ได้ตรวจก็ผ่านโดยไม่ได้มีสะดุดความรู้สึกใครเลย แต่ไปสะดุดนักภาษาวา คำว่า “ให้เภทภัยพ่ายพระบารมี” ให้วิเคราะห์ดูให้ตัวฟังแล้วจะไม่เป็นมงคลนัก ประโยคที่บอกว่า “ให้เภทภัยพ่ายพระบารมี” นี้ไม่ใช่ไปถวายพระพรให้ท่าน คือเอาภัยไปให้ท่าน แต่ถ้าเอาคำต่อเนื่อง ว่า “ให้เฟริศพร้อมพระพลานามัย ให้เภทภัยพ่ายพระบารมี” พอมีคำ ต่อเนื่องส่งไปทางสำนักพระราชวังเช่นนี้ไม่สะดุด แต่นักภาษาสะดุด เอาใหม่ “ให้เฟริศพร้อมพระพลานามัย โภยภัยพ่ายแพ้พระบารมี” คำว่า “โภยภัย” ในที่นี้คือท่านชนะภัย นี่คือการสังวรในการใช้ภาษาเขียนบทเพลงโดยเฉพาะเพลงที่ต้องถวายเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินก็ต้องปราณีตและระวังเป็นพิเศษ ท่อนสุดท้าย “ขอถวายพระชัยมงคล ยิ่งยินชลคู่องค์จักรี พระแม่แผ่นดินนวมินทร์มหาราชินี เป็นมิ่งเป็นศรีรับราชชาติไทย” นี่คือนเพลงศรีแผ่นดินนวมินทร์มหาราชินี ซึ่งทางสำนักพระราชวังบอกว่าจะใช้คู่กับเพลงภูมิแผ่นดินนวมินทร์มหาราชชาติต่อไป ถ้าจะร้องก็เป็นการเสียเวลาจึงนำมาอ้างอิงในช่วงหนึ่งก่อน มีอีกเพลงหนึ่งที่อยากจะขอพูดในช่วงนี้ก่อนที่จะผ่านไปสู ท่านอาจารย์สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ เมื่อไม่กี่วันมานี้ผมได้มีโอกาสไปงานที่ทาง

กองทัพบก ได้จัดขึ้นถวายพระพรเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ท่านผู้บัญชาการทหารบกท่านก็ทูลถวายรายงาน หลังจากนั้นก็ได้กล่าวถวายพระราชสดุดี เมื่อท่านกล่าวเสร็จเพลง ก็ขึ้นเป็นเพลงที่ผมแต่งขึ้นเองเมื่อก่อนคือเพลง อวยพรวันเกิด ซึ่งใช้กับสามัญชน

(เพลง) **ให้โชคศิสุขศรีวันเกิด** **สิ่งประเสริฐใดหวังตั้งใจ**
ให้ได้สมดังฝันใฝ่ **จิตแจ่มใสทุกวันทุกคืน**

เดิมที่ผมแต่งไว้แค่นี้ ร่วมกับคุณทวีพงษ์ มณีนิล ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของผม คุณทวีพงษ์ เขียนเนื้อผมใส่ทำนองหลังจากนั้นคุณทวีพงษ์ ก็บอกว่า ครูลึ้นไปเดิมอีกหน่อยก็แล้วกัน พอหลังจากที่ท่านผู้บัญชาการทหารบกได้ถวายพระราชสดุดี ด้วยวาจาแล้วเพลงขึ้นทันทีเลย ผมมานั่งคิดว่านี่เป็นเพลงถวายพระพรพระราชินีหรือเป็นเพลงอวยพรถวายวันเกิดพระองค์ท่านไม่มีเพลงเฉพาะของท่านเลยหรือ ควรจะมี ก็เลยเกิดอารมณ์กลับมาเขียนเพลงที่ขำๆกามหาราชินี เป็นเพลงอวยพรวันเกิดสำหรับสมเด็จพระบรมราชินี ซึ่งถ้ามีการเผยแพร่ก็คงจะได้ใช้ต่อไป ร้องเพียง ๒๐ วินาทีเองแล้วก็จบ

(เพลง) **ที่ขำๆกามหาราชินี สมเด็จพระนางพินทรทรมหาราชินี**
ที่ขำๆกามหาราชินี สมเด็จพระนางพินทรทรมหาราชินี
ขอถวายพระชัยมงคลเจริญพระชนม์เปรมปรีดิ์ ที่ขำๆกามหาราชินี

ก็หวังว่าเพลงที่ร้องเพียง ๒๐ วินาที นี้คงจะได้ฟังกันในอีกไม่นาน ผมขอจบรอบแรกไว้เท่านี้ก่อน

อ. สุจริต - ขอขอบพระคุณครับ ท่านอาจารย์นคร ฤทธิชัย ช่วงต่อจากนี้ไปจะเป็นเวลาของท่านอาจารย์สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ จะเป็นเรื่องของเพลงไทยสากล เรียนเชิญท่านอาจารย์สมบัติครับ

อ. สมบัติ - “อาชีพร้องเพลงบ้างเป็นบางวัน ปัจจุบันเป็นอาสาเสี่ยเกาะเมียกิน” (เสียดปรบมือ)

วันนี้คิดว่าน้องๆ ทั้งหลายที่มานั่งกันอยู่ ณ ที่นี้เป็นผู้ที่โชคดี เรามีครูเพลงที่มาพูดเรื่องเพลงให้ฟัง ชื่นใจครับ น้องบางคนหลับก็ยังปรบมือเลยครับ นั่นเป็นจิตวิญญาณที่ใสสะอาด เริ่มต้นผมขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาถ่ายทอดให้ท่านได้ฟังกัน

“ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน เราโชคดีที่เรามีภาษาของเราเอง ตั้งแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี” พระราชทานเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๕ ในงานชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นี่คือนสาเหตุหนึ่งที่เริ่มมีวันภาษาไทยแห่งชาติ ผมก็

อยู่ในกลุ่มที่ร่วมกันจัดตั้งวันภาษาไทยแห่งชาติ ซึ่งกำเนิดขึ้นในวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ พอมาได้สัก ๑ ปี ไปอ่านเจอในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีความรู้สึกว่ามีวันภาษาไทยแห่งชาติกันทำไม ภาษาไทยตอนนี้มีกวีบิดอะไรกันถึงขนาดนั้นเขี้ยวหรือทำไมลาวถึงไม่มีวันภาษาลาวแห่งชาติ เขมรก็ไม่มี อังกฤษก็ไม่มี แต่ไทยมีอยู่ประเทศเดียวที่มี น่าเสียดายเหลือเกินว่ามันเกิดอะไรกันขึ้น ในขณะนี้ภาษาไทยมีตัวอักษรถึง ๔๔ ตัว ผมเชื่อว่าในนี้ที่ตอบได้หรือไม่ว่ามีสระกี่ตัว มี ๒๑ รูป ๓๒ เสียง เห็นไหมว่าภาษาไทยอลังการขนาดไหน แต่ภาษาอังกฤษมีอยู่เพียง ๒๖ สระ มี ๕ ตัว แต่พวกเราขณะนี้กลับไปชื่นชมเขาอยู่ ภาษาอังกฤษคำว่า Dog อ่านเป็นอย่างอื่นไม่ได้ แต่ภาษาไทยอ่านได้หลายอย่าง เช่น คำว่า สัปดาห์ เป็น สัปปะดา ได้ แต่ขอให้ยึดตามหลักไว้ คือ สัปดาห์ ภาษาไทยยืมภาษาต่างชาติมายืมภาษาบาลีมา ภาษาสันสกฤตมาแล้วมาตัดแปลง จนกระทั่งมาเป็นเนื้อเดียวกันกับภาษาไทย ภาษาไทยนั้นมีเด่นๆ ที่ผมคิดอยู่ไว้ในใจคือ ๑) ภาษาคำโดด เช่น พ่อ แม่ เอง กู ข้า นี่คือภาษาไทยแท้ แต่สามารถเอาคำโดดมาซ้อนกันเป็นคำใหม่ เช่น แม่คือผู้ให้กำเนิด นี่เป็นความหมายหนึ่ง เอามารวมมาบวกกับคำว่า น้ำ คือ ร่วมกันเป็นแม่น้ำ ๒) วรรณยุกต์ กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า มีความหมายชัดเจนหมด บังเอิญไทยไม่ใช่ประเทศมหาอำนาจจึงไม่มีใครตามอย่างเรา ๓) การันต์ คือ ตัวอักษรที่ไม่ออกเสียงโดยมีไม้ทัณฑฆาตกำกับอยู่ ไม้ทัณฑฆาต คืออะไร คือไอ้ตัวที่ไปคาดเสียงไม่ให้ออก เช่น ศิลป ใส่การันต์ เป็น ศิลป์ แต่ใช้ให้ถูกกาลเทศะ ภาษาไทยมีวัฒนธรรมในการใช้ ยกตัวอย่างคำรำรวย คำว่า กิน รับประทานใช้กับผู้ดี เหลือแค่ทานก็เป็นระดับกลางๆ สุดท้ายคำกำกวมระว่างนิต ทุกวันนี้เด็กๆ ชอบกำกวม เช่น “ติ่มจ๋า รอน้อยวันนี้ที่จะไปเอา” ติ่มสักหน่อยว่าจะไปเอาอะไร คำกำกวมอย่าใช้ และอีกประการหนึ่งการแบ่งวรรคตอน อันนี้ก็น่าเสียวไส้ เช่น “น้องแนท ไม่เจอกันมานานนมโตขึ้นเป็นกองเลยนะ” ไม่มีวรรคตอน มีเพลงไทยเดิมอยู่เพลงหนึ่ง “แม่ดอกทองพันชั่ง” เวลาร้อง ต้องมีวรรคตอนไม่จั้นเสร็จเลย ชาตินี้คนไทยเป็นชาตินักกลอนพูดอะไรนั้นคล้องจองเสมอ เช่น “เสียทองเท่าหัวแต่ไม่ยอมเสียผิวให้ใคร” ดุดันมาก คนไทยนิยมเสียงคล้องจอง เพราะฉะนั้นเพลงไทยในปัจจุบันที่เราร้องกันอยู่นี้เป็นเพลงไม่มีวรรณศิลป์ แต่ผมไม่อยากจะไปว่าเขา ครูเพลงของบ้านเราไม่ว่าจะลูกทุ่งลูกกรุง จะสังเกตุว่า นักร้องลูกทุ่งหลายคนมีพื้นความรู้แค่ ป.๔ แต่ร้องเพลงได้ชัดเจนทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในเพลงหมดเลย หรือจะเอาทำนองมาจากไทยเดิมก็ตามที แต่ก็ร้องได้ชัดเจน ไม่อยากให้เราลูกครึ่งมากเกินไป ฝรั่งเศสมาร้องเพลงไทยยังร้องชัดเจนเลย แต่คนไทยร้องไม่ชัดเสียแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ต้องช่วยกันว่าจะทำอย่างไรให้เพลงเก่าๆ นั้น อยู่คงได้ ขอยกตัวอย่างของเพลงที่มีภาษาที่ไพเราะมาก “ดึกคืนดาวเดือนเลื่อนลอยลับลาลงต่ำ” เล่น ด เด็กหมดเลยทั้ง ๕ ตัว เอาละครับเรามีแขกมาเยือนใหม่อีกคน น้องนุชสุดท้องข้างๆ ผม คุณปียนุช นาคคง ขอบคุณครับเดี่ยวช่วงหน้าพบกันใหม่ครับ

อ.สุจริต - ขอขอบคุณท่าน อาจารย์สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์ มากครับ ท่านอาจจะยกตัวอย่างเรื่อง เพลงน้อยไปหน่อย แต่ไม่เป็นไรครับเดี๋ยวค่อยพบกับวิทยากรท่านต่อไป พบกับคุณปิยนุช นาคคง ในเรื่องภาษาไทยในเพลงพื้นบ้านและเพลงไทยเดิม

<p>อ. ปิยนุช - “...ภาษาดำรงค่าในบทเพลง เลือกถ้อยคำมาประดิษฐ์คิดจําพรร สัมผัสใน สัมผัสนอกบอกเทคนิค ถ่ายทอดอารมณ์รัก เศร้า โกรธ ฐ บรรพบุรุษสุดวิเศษช่างเสกสรร ใส่ดนตรีให้กลมกลืนทำนองใน คนรุ่นใหม่แต่งเพลงใหม่ให้สนุก ภาษามั่วน้ำมนต์ ฉันทว่าเพราะ ไม่รู้ศิลป์ ไม่รู้ศาสตร์ ไม่รู้เรื่อง โทรทัศน์โหมขายเทปนำเจ็บใจ</p>	<p>จากความคิดมาบรรเลงเพลงในพื้น สารพันสัมผัสสวัสดิภูมิรู้ เล่นหลบลีลาอักษรเสียงสำเนียงทรู เมื่อฟังดูผู้รับสาร สะท้านใจ สารพันภาษาหาไว้ให้ อารมณ์ไหนก็ชัดเจนเล่นยิ่งเพราะ ดินกระเด้าเข้ายุควัยขบเผาะ เวลาฟังต้องทะเลาตีกันตาย นั่งแก้ไขทั้งเมืองคงจะสาย ภาษาคงตายเพลงคงดับกลับกลายพันธุ์”</p>
--	--

อาจารย์คะเมื่อสักครู่อาจารย์แบ่งวรรคคิด ที่บอกว่าอาจารย์เล่น ด เด็ก ระวังอันตรายนะคะ อาจารย์คุกคะ น้อยๆ ค่ะเวลาที่เรามองลงมาจกดวงจันทร์มองเห็นโลกกลมๆ ไบนี้เราก็จะเห็นว่า มีผืนน้ำสีฟ้าและก็มีผืนดินก้อนเล็กๆ เป็นหย่อมๆ สิ่งที่แบ่งแยกมนุษย์บนพื้นดินออกจากกัน คือ ภาษาและวัฒนธรรม ถ้าเราไม่มีภาษาไม่มีวัฒนธรรม ก็จะไม่เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยวอย่าง แน่นนอน ย้อนไปในอดีตเมื่อก่อนมนุษย์เริ่มต้นติดต่อสื่อสารกันได้คือภาษา แรกๆ ก็คงจะใช้ภาษา บอกท่าทางกัน ต่อมามนุษย์ก็พยายามปรับปรุงแก้ไขภาษาที่เหมาะสมกับกลุ่มชนนั้นๆ เริ่มมีหลักเกณฑ์ มีรูปแบบเฉพาะตน เริ่มมีความไพเราะสละสลวย กาลเวลาผ่านไปทำให้คนไทยเริ่มปรับวิธีการ ที่จะอยู่ร่วมกันได้ โดยมีภาษากลาง ๑ ภาษา เราแบ่งภาษาของประเทศไทยออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ประมาณ ๓ กลุ่ม กลุ่มแรกคือภาษาถิ่น หรือภาษาพื้นบ้านนั่นเอง กลุ่มที่สองคือภาษาราชการ กลุ่มนี้จะใช้เป็นภาษากลาง ซึ่งใช้ได้ตั้งแต่แม่ฮ่องสอนถึงยะลา กลุ่มสุดท้ายคือภาษาที่มีการ ปรับปรุงการปรุงแต่งขึ้นมามีศิลปะ คือภาษาที่มี โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่ายและกับอก คำคมปรีชญาต่างๆ ภาษาเหล่านี้ก็จะมีปรากฏอยู่ในรูปที่พวกเรามานั่งคุยกันในวันนี้คือในรูปของ บทเพลง ในรูปของวรรณคดี และในเรื่องของการใช้เฉพาะการ เช่น ในวันพระราชสมภพ ใน งานวันไว้อาลัย ก็จะเป็นคำคมเฉพาะการ สุดท้ายคือใช้สำหรับประกอบละคร เช่น ละครนอก ละครใน ละครพันทาง ละครร้อง โขน ฯลฯ อีกสิ่งหนึ่งเป็นคำคมที่ค่อนข้างอิสระจะอยู่ในเพลง

ปฏิพากย์หรือเพลงโต้ตอบ หรือเพลงที่ร้องคนเดียวในตระกูลของเพลงพื้นบ้าน ภาษาในบทเพลง บอกอะไรกับเราบ้าง อย่างภาษาที่บ่งบอกวิถีทางวัฒนธรรม อย่างภาษารุ่นใหม่ๆ จะมีภาษาถิ่น อยู่ในบทเพลง เช่น ภาคเหนือ เขาจะมี เพลงล่องแม่ปิง เขาพูดถึงนกยูงไม่เคยหากินในป่าล่าง ดอกเอื้องไม่เกิดในพื้นที่ต่ำๆ จะเกิดบนยอดไม้เท่านั้น เปรียบได้อย่างผู้หญิงเหนือจะต้องรักในคุณค่าของความรัก

(เพลง) “ดอกบัวตองนั้นงามอยู่บนยอดดอย ดอกเอื้องสามปอย บ่ เคยแบ่งบานบนลานพื้นดิน
ไม่ใหญ่ไพรสูงนกยูงมาอยู่กิน เสียงซึ่งสะล้อคล่องจองเสียงพิน
คู่กับแดนดินของเวียงเชียงใหม่ สาวเจ้าควรภูมิใจ อย่าลืมน้ำเราลูกแม่ละมิง”

จะมีภาษาเมืองมาผสมหลายคำ หรือแม่กระทั่งภาคกลางเพลงเก่าๆ ที่คุณครูหลายท่านร้องไว้ ก็มักจะเล่าเรื่องราววิถีของคนภาคกลาง หรือเพลงอีสานก็มีถ้อยคำที่เป็นภาษาถิ่นเยอะมาก มีเพลงอยู่เพลงหนึ่งซึ่งน่าฟังมากพูดถึงผู้หญิงที่ทอผ้าไหมแต่ไม่เคยใส่ผ้าไหมเลย บอกว่า

“เสียงแคนผู้ใด กล่อมผ้าไหมให้กินใบหมอน ไกล่เล่นแต่น เล่นแต่นกล่อมแดนไหมไทย
สาวนั่งผิงไฟ ฟังผู้บ่าวเป่าแคน”

เพราะฉะนั้นภาษาซึ่งบ่งบอกวิถีทางวัฒนธรรมในบทเพลงเป็นเรื่องที่คนไทยน่าจะศึกษา มีอีกอย่างหนึ่งที่เราน่าจะย้อนกลับไปมองในเรื่องของภาษาที่ปรากฏอยู่ในเพลงไทยเดิม น้องคงจะรู้ว่าไหมโรง ทำให้ดึงกระแสนตรีไทยกลับมาเยอะทีเดียว ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ระนาดชายตีมาก และทำให้หลายคนกลับมาศึกษาเรื่องเพลงไทย สารานุกรมเพลงไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานมีรวบรวม เฉพาะเพลงที่เป็นเถา ในเล่มนี้มีทั้งหมด ๒๗๒ เพลง เพลงเถา คือ เป็นเพลงที่บรรเลงต่อเนื่องกัน การที่นักดนตรีจะเอาบทเพลงใดๆ มาใช้จะต้องคำนึงถึงเรื่องภาษาเป็นหลัก คือจะต้องมีอารมณ์ สอดคล้องกับอารมณ์ของเพลง การปรุงรสดนตรีไทย ๑ งานจะต้องผสมไปด้วย คือ ๑) ภาษา ๒) เนื้อหา ๓) อารมณ์ ๔) จังหวะ เพลงที่เป็นดนตรีไทยมักจะนำมาจากวรรณคดีที่มีกลอนแปด เป็นหลัก จริงๆ โคลง ก็เล่นได้ แต่ฉันทลักษณ์ลำบากหน่อย ส่วนใหญ่ที่จะใช้กลอนแปดก็จะมาจาก เรื่องขุนช้างขุนแผนเป็นอันดับหนึ่ง มีอิเหนา มีรามเกียรติ์ มีพระอภัยมณี มีพระร่วง มีเงาะป่า ทุกเรื่องจะมีอารมณ์โกรธ มีเศร้า มีสมหวัง มีดีใจ ในการนำเสนอหนังระนาดดนตรีก็มีภาษาเข้ามา เกี่ยวข้องมากเพราะว่าถ้าเกิดคำประพันธ์ไพเราะทำนองไพเราะ จังหวะแย่ ดนตรีก็ไม่ประสบความสำเร็จ ถ้าคำประพันธ์แย่ ทำนองไพเราะ ดนตรีไพเราะ จังหวะดี ก็ไม่ได้ ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้

จะต้องผสมกลมกลืนกัน มีตัวอย่างเทคนิคของการนำเสนอดนตรีไทยเอาภาษาเป็นที่ตั้ง แล้วเอาทำนองอารมณ์ของภาษามาทำให้เกิดท่วงทำนอง เช่น เพลงสุดสงวน เป็นเพลงที่ขุนแผนขึ้นเรือน ขุนช้างเพื่อจะไปเอาตัววันทองออกมา แค้นห้องแก้วกิริยาเท่านั้นเห็นแล้วนึกว่าน้องแนทนอน อยู่เปิดประตูเข้าไปเป่ามนต์พรวดได้แม่แก้วกิริยา เนื้อร้องก็เริ่มต้นตั้งแต่สามชั้นเขาพูดถึงกำลัง เขยคาง

“น้องเอ๋ย....เพราะน้อย หรือถ้อยคำ ช่างหวานฉ่ำ จริงแล้ว เอ๋ย...เจ้าแก้วเอ๋ย...”
คือค่อยตะล่อมหลอกด้วยเพลงนุ่มๆ ซ้ำๆ

“ถ้าพี่ลวงน้อง เอ๋ย...ให้พี่หมองสัดย จงวิบัติ เอ๋ย...เกิดเชิญ เอ๋ย...ให้เป็นเหนือง”
ตอนนี้ปรับให้เร็วขึ้นเหลือชั้นเดียว

“ว่าพาลางทางเปลื้อง เครื่องคาด แขนวนผ้าฉากลง เอ๋ย...บรรจงจับอุ้มนางวางตัก
กอดคอทับระทวยลง เอ๋ย...บนแท่นทอง”

ต้องเลือกเนื้อเพลงกับดนตรีกลมกลืนกัน เอาเป็นว่ารอบแรกนี้เราคุยกันถึงเรื่องดนตรีไทยก่อน แล้วเพลงในดนตรีไทยก็ได้รับความนิยมมาเรื่อยๆ มาถึงยุคของท่านอาจารย์สมบัติ ท่านก็เอาเนื้อหา มาดัดแปลงเป็นเพลงลูกกรุง แล้วยังเป็นรากเงาของ พี่ชินกร ไกรลาส คือเป็นเพลงลูกทุ่งอาจจะ ดัดแปลงเล็กน้อย เช่น เพลงคลื่นกระทบฝั่ง เพลงเดียวกันแต่เวอร์ชันต่างกันแต่ภาษาและความงามยังคงอยู่และอมตะ เดี่ยวเจอกันรอบสองค่ะ (เสียงปรบมือ)

อ.สุจริต - เราได้ฟังคุณปิยนุชไปแล้ว ซึ่งถือว่าเป็นคนร่วมสมัย ได้พูดให้ฟังหลายๆ ประเด็น คราวนี้มาถึงพระเอกรูปหล่อของเราที่มาสาย เนื่องจากไปรับรางวัลที่โรงละครแห่งชาติ คือ คุณชินกร ไกรลาส ปัจจุบันท่านร้องเพลง และประพันธ์คำร้องและทำนอง และอาชีพที่คนรู้จักท่านมากที่สุดคือการเป็นหมอทำขวัญนาค เราจะให้คุณชินกรพูดถึงภาษาไทยในเพลงที่เกี่ยวกับเพลงลูกทุ่ง เชิญครับ (เสียงปรบมือ)

อ. ชินกร - “แสงเอ๋ยแสงทองฉายส่อง แดนฟ้า
พระบิณฑบาตรไม่ขาดโยมญาติใจบุญ
ระฆังกังวาลทางด้านหน้าวัง
ขุนรามราชาเสด็จมาทักทายใต้ถ้ำ
เหตุการณ์ผ่านมาเจ็ดร้อยกว่าปี
พุทธศาสตร์ดำรงคงวัฒนธรรมไทย
แสงเอ๋ยแสงทองยังส่องแดนดิน
มรดกโลกเป็นโชคแก่ไทยวันนี้
(เสียงปรบมือ)

แฝงอยู่กับหมู่เมฆา ตีนตาในยามรุ่งอรุณ
เขตแดนที่แสนอบอุ่น ภายใต้ใบบุญพ่อบุญราม
เพราะมีผู้ตรึงแห่ง แห่งแห่ง แจ้งผู้ศุภคาม
จริยาวิติงดงาม พ่อขุนรามสุโขทัย
เหลือบุญภูมิที่เรากราบไหว้
ศิลปะงามใจกรุงเก่าสุโขทัยถิ่นราชธานี
ระฆังที่ยังได้ยินถิ่นรอยจารึกยังมี
อักษรพ่อขุนที่มีคือเสียงดนตรีความสุขเอ๋ย...”

เพื่อนำไปสู่เจ้าของภาษาที่ทำให้เรามีภาษาใช้ในทุกวันนี้ ผมเป็นคนสุขุขทัยก็พยายามรักหน้าของความเป็นคนสุขุขทัยเอาไว้ ถ้าจะไม่นำพาเรื่องภาษาก็จะเสียชีวิตเกิดเป็นคนสุขุขทัย ตอนท้ายของเพลงบอกว่า “อักษรพอซุนที่มีคือเสียงดนตรีความสุขเอ๋ย” ก็แสดงว่าพอซุนรามได้สร้างเสียงดนตรีเอาไว้ ให้ ๕ เสียง คือ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา และเสียงสามัญ ผมก็เลยเริ่มต้นตรงนี้ พูดถึงบทกลอน มีอยู่ ๒ อย่าง นักเขียนที่ถูกลอนพาไป กับนักเขียนที่พากลอนไป เช่น นักเขียนที่กลอนพาไป ก. เอ๋ย ก. ไก่ ข. ในเล่า ข. ขวดของเรา ค.ควายเข้านา ค.คนซิงซัง ข.ข้างฝา กลอนพาไปอยู่ข้างฝาแล้ว ขออวดความเป็นสุขุขทัยหน่อยเลยลองค่อยๆ เขียน

“ก.ไก่ออยู่ในเล่า	พอเป็นสาวเกิด	ข.ไซ	ข.ขวดเขาไม่ใช่	แต่มีไว้ในตำรา
ค.ควายใกล้สูญพันธ์	ต้องช่วยกันปกป้องรักษา		ค.คนเขาบ่นมา	เหตุใดหนาไม่ใช้งาน
ฆ.ระฆังดังจากหอ	องค์หลวงพ่อดีสื่อสาร		ง.งูชูพังพาน	พิษของมันอันตราย
จ.จานใส่หวานคาว	ฉ.ฉิ่งเรจับคว่ำหงาย		ด.ดนตรีที่เรียงราย	ใช้ ฉ.ฉิ่งควมคุมวง
ช.ช่างร่างใหญ่สูง	อยู่เป็นฝูงเรียกว่าโขลง		ซ.ไซ โถผูกโยง	เห็นล้ามสัตว์อืดอืดใจ
ฌ.ฌอเจอบัญหา	คนเข้าป่าตัดต้นไม้		ญ.หญิงยิ่งแนใจ	เป็นเพศแม่แม่เมตตา
ส.สวมหัวตัวพระละคร	ร้องรำฟ้อนใส่ ฎ.ชะฎา		ฎ.ปะฎักปักตามขา	ว้าวควายเข้าใช้กันการ
ของดีที่สูงส่ง	มักวางลงบน ฐ.ฐาน		ท.หัวหยกนักวิชาการ	ให้เรียกขาน ท.นางมณฑา
ฒ.เอ๋ย ฒ.ผู้เฒ่า	ยกย่องเขาอาวุโส		ณ.ณเธรเป็นบุตรพุทโธ	ค.เด็กต้องโอบแล้วป้อนนม
ด.เต่าเจ้าเชื่องช้า	กินผักหญ้าพาสุขสม		ถ.ถูงสูงค่านิยม	พอเป็นขยะเกะกะตา
ท.ทหารผ่านการฝึก	เพื่อเข้าศึก		หวาดผวา	ธ.ธงสูงส่งคำชาติศาสนาพระมหากษัตริย์
น.หนูกอยู่ที่ไหน	แพร่โรคภัยและชอบกัด		บ.ใบไม้มีใบผลัด	ให้อากาศออกซิเจน
ป.ปลาเป็นอาหาร	บ้างต้องการเลี้ยงดูเล่น		ผ.ผึ่งซึ่งเคยเห็น	ทาน้ำหวานกลับบ้านตน
ฝ.ฝาทาหน้าที่	หลายวิธีมีเหตุผล		พ.พานงานมงคล	สาธุชนประกอบภาร
ฟ.ฟันสำคัญนัก	ทำงานหนักเคี้ยวอาหาร		ภ.ภ่าเภาเขาใช้งาน	ขนลั่นคำฝาคลั่นลม
ม.ม้ามาแข่งขัน	แพ้พ่นนก็ขันขม		ย.ยักษ์รู้จักข่ม	ยามอารมณ์ร้อนเป็นไฟ
ร.เรือเพื่อลื่นอ่อน	กล่าวสุนทรพจน์ยาผลอไฟล์		ล.ลิงดึงเตีอนใจ	ใช้ควมกล้าตามกติกา
ว.แหวนแสงงดงาม	แสนแวววามชวนเล่นหา		ศ.เอ๋ย ศ.ศาลา	สร้างบุญญาบารมี
อยู่ถ้าบำเพ็ญพรต	เรียกดาบถ ษ.ฤาษี		ส.เสื่อเหยื่อวังหนี	บางรายมีถึงสิ้นใจ
ท.ทืบริบไซค์คว่ำ	ของมีค่าหามาใส่		ท.ท.จุพามาภูมิใจ	เป็นวาวไทยแต่โบราณ
อ.อ่างล้างผักปลา	ก่อนเวลาประกอบอาหาร		ฮ.นกฮูกลูกตาหวาน	ราตรีกาลหากิน เอ๋ย....”

วันนี้ผมมาไม่ผิดงาน งานวันภาษาไทยก็เลยเอาภาษาไทยของง่าย ๆ มาให้หนูๆ ทั้งหลาย ก็ทำหน้าที่เพื่อจะใช้ภาษาในลักษณะพากลอนไปไม่ยอมให้กลอนมันพาไป ทำอย่างไรจะใช้ภาษาให้เกิดประโยชน์ ให้เกิดความสุข สนุก ผมในฐานะเคยเป็นนักร้องมาก่อน เป็นลูกนกด้องรอกอย ครูเพลงป๊อปปูลงให้ ได้ร้องก็เหมือนได้เหยื่อ แต่ถ้าเหยื่อมันหมดไม่มีให้ป๊อน ก็เหมือนกับนักร้องที่แต่งเพลงเองไม่เป็น ราศีก็ไม่จับ หรือจับน้อย แต่คนที่แต่งได้ร้องได้อย่างนี้ราศีมันจับ ในฐานะที่เป็นนักร้องก็คิดได้ว่าครูก็มีลูกศิษย์อยู่หลายคนไอ้เรามันก็เป็นคนท้ายๆ ครูก็คงไม่มีปัญญาแต่งให้หรือ ผมไม่รอแล้ว ผมก็เลยเอาวิธีชีวิตของไก่มาใช้ พอแต่งเพลงได้หลายเพลงเข้าก็เริ่มแต่งเป็น วันหนึ่งผมได้ยินเสียงแมวที่บ้านมันร้อง ก็เลยแต่งเพลงเรื่องแมว

(เพลง)	<p>“แมวตัวผู้มันร้องอยู่ตัวเดียว หาหนุหาคู่มาครอง เห็นแมวตัวเมียถูกใจ (ซ้า) แมวตัวเมียเสียความรู้สึก แฟนเก่าของเจ้าหักหลัง เห็นแมวหนุ่มเดินคุ่มเข้ามา (ซ้า) ดักรอบก็ต้องหมั่นกู่ เคล้าแข่งเคล้าขาน่าดู คาบวางให้นางตรงหน้า (ซ้า) ไมตรีที่มีมาให้ ความทิว ความเสน่ห์หา เห็นหนูวางอยู่ตรงหน้า (ซ้า)</p>	<p>หัวใจเปล่าเปลี่ยวเที่ยวมองหาสาว มันส่งเสียงร้อง หง่าว ๆ มันจึงร้องไป แมว ๆ เพราะมันมันนึกถึงแมวตัวเก่า วิมานรักฟังความหวังสูญเปล่า จึงร้องตอบว่า ไม่เอา ๆ เจ้าชู้ก็ต้องคอยเฝ้า แล้วไปจับหนูมาให้แมวสาว แล้วร้องถามว่า เอาไม่เอา ๆ ๆ เล่นเอาหัวใจคลายเศร้า ทำให้อุราร้อนผ่าว จึงตอบว่า ฮือ ๆ เอา ก็เอา ๆ”</p>
--------	---	---

ก็เลยอยากบอกกับน้องๆ ว่าใช้ภาษาให้สนุกจะใช้ภาษาทำมาหากินได้ อ.สุจริต พยายามถามผมว่าทำไมมาช้า ก็เพราะเกิดเหตุภาษาขึ้น โครงการวันภาษาไทยของกรมศิลปากร แผนกวรรณกรรมเขาจัดให้มีโครงการเพชรในเพลง ก็พยายามหาเนื้อหาสาระของเพลงที่แฝงอยู่ บังเอิญผมไปสอนที่มหาวิทยาลัยศิลปากรที่นครปฐม ไปที่แรกก็ตื่นตื่นรีบไป แต่เวลาเหลือตั้ง ๒ ชั่วโมง ถ้าไปถึงก่อนเวลาคนต้อนรับอาจจะต้องรุ่นวายกัน จึงไปแวะที่แม่บ้านครชยศรี การแวะครั้งนั้นเป็นการแวะที่มีค่ามาก ผมเห็นกระแสน้ำที่นครชยศรี เชี่ยวกราดมากและเห็นสวะที่อ่อนแอ ทำไมสวะต้องอ่อนแอ เพราะมันมีต้นผักตบชวาที่แข็งแรงเกาะอยู่ สวะที่อ่อนแอ ก็เหมือนเยาวชนที่อ่อนแอในความคิด ถูกครอบงำ และถูกกระแสวัฒนธรรมนำเข้าต่างชาติพาไป

ลงต่ำ และก็แลเห็นเสาดันหนึ่งอยู่กลางแม่น้ำ ในอดีตเสาดันนี้อยูริมฝั่งอยู่เป็นเพื่อนกับตลิ่ง แต่ตลิ่งมันทำหน้าที่ไม่มั่นคง จึงถูกกระแสกัดเซาะทุกวันๆ ทุกเวลา ทุกนาที ที่ทำให้เสาดันต้องต้านกระแสอยู่เพียงลำพัง เปรียบเหมือนเจ้าหน้าที่บ้านเมืองถ้าดูแลรักษาบ้านเมืองเหมือนกับตลิ่ง บ้านเมืองจะเหลืออะไร มันจึงกลายเป็น เพลงเสากลางกระแส

(เพลง) “ไอ้กระแสธารา ไหลหลังพลัดพาสวะกอหญาลงต่ำ
เหมือนคนอ่อนแอแพ้ว อวิชาครอบงำ
กระแสวัฒนธรรมต่างชาติฉุดนำเขวachsen
ไอ้กระแสเงินตรา หมุนวนพัดพาคนกลุ่มโมหาทมอหม่น
เท่าไรไม่พอสู้อยู่ในวังวน
บ้างใช้เล่ห์กลแล้วความซอฉลตามมา
เสาริมตลิ่งเป็นสิ่งผูกโยงเรือแพ
ต่อต้านกระแสมิให้ไหลตามธารา
ให้อ่อนแอพ่ายแพ้กระแสคงคา คนแพ้วกระแสเงินตรารักษาหน้าที่บ้านเมืองพัง
มองหลักเสาคราวใด ว่าแห้วหัวใจไหน อยู่ไกลริมฝั่ง
เสายู่กับที่ ตลิ่งนั้นไม่จริง กระแสเจาะเซาะจนพัง
ดังคนพ่ายแพ้กระแสเงินเอย...” (เสียงปรบมือ)

อ.สุจริต - ท่านอาจารย์และน้องๆ ที่รักครับ คงจะต้องหมดเวลาตรงนี้ เนื่องจากเราจะมิดนตรีที่จะมาบรรเลง มีคุณดาวใจ ไพจิตร คุณสุวัจชัย สุริมา มาร้องกับวงดนตรีกาญจนผลิน โดยเอาบทเพลงซึ่งเป็นภาษาไทยในเพลง อย่างที่คุณชินกร ไกรลาศ ได้ร้องเป็นตัวอย่างให้ฟัง เมื่อสักครู่นี้ นั่นก็คือการเล่าว่าภาษาไทยในเพลงเป็นอย่างไร โดยการถ่ายทอดจากเพลง ในฐานะที่ผู้เป็นผู้นำดำเนินการอภิปราย ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านวิทยากรทั้ง ๔ ท่าน ขอเชิญท่านรับฟังเพลงได้แล้วครับ

(จบการอภิปราย)

โครงการจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล

“ภาษาไทย” เป็นภาษาประจำชาติไทย และเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงสมควรจะได้รับการทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป ภาษาไทยที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้เปลี่ยนแปลงผิดเพี้ยนไปจากเดิม อย่างน่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ๆ ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเน้นความสะดวกและรวดเร็ว เข้ามามีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้ใช้บางกลุ่มเห็นว่าเป็นความทันสมัยที่ใช้ภาษาและคำศัพท์ใหม่ที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จึงกำหนดจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนและเยาวชนเกิดจิตสำนึกในการทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์และสืบทอดภาษาไทย ไว้ให้เป็นศักดิ์ศรีของชาติตลอดไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้เยาวชนและประชาชนตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติไทย
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบทอดภาษาไทย ให้เป็นสมบัติวัฒนธรรมของชาติ ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป
๓. เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ทั้งในวงการวิชาชีพ นักวิชาการ และผู้สืบทอดภาษาไทย

กิจกรรม

๑. มอบรางวัล “บุษบกทอง” เชิดชูเกียรติผู้มีผลงานดีเด่นด้านภาษาไทย
๒. มอบรางวัลประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย
๓. มอบรางวัลประกวดนิทานส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
๔. ทอล์คโชว์ เรื่อง “ภาษาไทย สื่อแห่งความงดงามทางวัฒนธรรม”
๕. การอภิปรายเรื่อง “เสวนาภาษาเพลง”

วัน เวลาและสถานที่

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

งบประมาณ

งบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ โครงการงานอย่างไทยก้าวไกลสู่สากล

ผลสัมฤทธิ์

๑. ผลผลิต

- ๑.๑ ประชาชนและเยาวชนได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องตามอักขรวิธี
- ๑.๒ ประชาชนและเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของภาษาไทย

๒. ผลลัพธ์

- ๒.๑ ร้อยละ ๘๑ ของประชาชนและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องตามอักขรวิธี
- ๒.๒ ร้อยละ ๘๑ ของประชาชนและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของภาษาไทย และร่วมกันทำนุบำรุง ส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบทอดภาษาไทยตลอดไป

ผู้รับผิดชอบโครงการ

- กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๒๐๗, ๑๒๐๙
- กองกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๒๔ ต่อ ๔๑๓๐, ๔๑๒๔

◀ ผู้รับรางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น

ผู้รับรางวัลการประกวดคำขวัญวัฒนธรรมไทย
และผู้รับรางวัลประกวดเขียนสำหรับเยาวชน
ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ▶

◀ ทอล์กโชว์

เสวนาภาษาไทยในบทเพลง ▶

นิทรรศการ วันภาษาไทยแห่งชาติ
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗
ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

คณะผู้จัดทำ

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(นางปริศนา พงษ์ทัดศิริกุล)

ที่ปรึกษา

รองเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(นายสมชาย เลียงหลาย)

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรม

(นายสมยศ ลิงห์คำ)

ประธานคณะทำงาน

ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม

(นางสุนันทา มีตรงาม)

คณะทำงาน

หัวหน้ากลุ่มประชาสัมพันธ์

(นางสาวอมรรรัตน์ เทพกำปนาท)

คณะทำงาน

นักวิชาการวัฒนธรรม กลุ่มส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม

(นางสาวนวลจันทร์ รักหลวง)

(นางสาวเฉลิมลักษณ์ เอกมณี)

(นางสาวจุฑามาศ ไทใหญ่คุ้ม)

(นางปิยะนุช วัฒนชีวินปกรณ์)

(นางสาววันทนา บุณณะโพล้ง)

(นางสาวเจริญศรี ภูวิทยาธร)

(นางสุกัญญา เย็นสุข)

คณะทำงาน

คณะทำงานและเลขานุการ

ผู้ประสานงาน

(นางวนิดา กุดสระ)

(นางรัตนา ชลเจริญ)

(นางเตือนจิตร์ ปุณณะบุตร)

